

Αυτό το πιδιεφ αρχείο
είναι μια εργασία του
kanali.wordpress.doc



Είναι μια ανασκόπηση
απο τις καταλήψεις
του φοιτητικού κινήματος, το 1987
και τα συμπεράσματα όπως
τα αξιολόγησε, αμέσως μετά, η ΠΠΣΠ.



Είναι αφιερωμένο
στους αγώνες που έρχονται,
στην ΠΠΣΠ Μαθηματικού,
και ειδικά
στη μνήμη του Ηλία Κουτουμάνου.

σπουδαστικό

σαηπισμα

Όργανο της Προοδευτικής Πανσπουδαστικής Συνδικαλιστικής Παρατάξης

π.π.σ.π.

συντάσσεται από επιτροπή - ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 70 - αρθμ. 4 - 17 Γεωργη 1980 δρχ. 25



αφιερουμε

**στους προσφατους αγωνες
του ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ**

σημείωμα τής σύνταξης

Ένα σοβαρό ερώτημα απασχολεί τους φοιτητές μετά την ανάκληση του 815: Τι θα γίνει από δω και πέρα; Ποιά θα είναι η συνέχιση που θα δοθεί στους αγώνες που ξέσπασαν τό Δεκέμβρη και που τό νόημα τους δέν περιοριζόταν βέβαια μόνο σέ μία τέτοια κατάκτηση, όσο κι αν σήμερα κρίνεται σάν σημαντική.

Θά μπορέσει τό αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα νά συνεχίσει μέ τούς ίδιους τρόπους και μορφές και ποιοί θά είναι οι επόμενοι στόχοι του; Αύτή ή άνησυχία γιά τίς κατοπινές εξελίξεις στά φοιτητικά πράγματα δέν είναι τυχαία. Η κυβέρνηση δέν αναγκάστηκε άπλά και μόνο σέ μία υποχώρηση στά εξεταστικά. Έκανε ταυτόχρονα και τήν επιλογή της γιά τούς άμέσως επόμενους μήνες. Θά κάνει τό πάλι νά έκτονώσει τίς αγωνιστικές διαθέσεις και γιαυτό δέν θά βάζει άμεσα σέ εφαρμογή τά νέα σχέδια που προτοιμάζει. Θά προσπαθήσει νά μπάσει στό χορό και τούς εύπρεπείς άντιπολιτευόμενους της, νά μεταθέσει τίς εϋθύνες από τίς πλάτες της στους καθηγητές, νά άποπροσανατολίσει και νά θολώσει τά νερά. Ωστόσο όμως δέ θά μείνει άδρανής. Θά επαναφέρει τήν παλιά ταχτική τών άποσπασματικών επιθέσεων προσπαθώντας έτσι νά άπομονώσει τούς διάφορους φοιτητικούς χώρους, νά άποσυνδέσει τίς νέες μελλοντικές κινητοποιήσεις ώστε νά μήν ένοποιηθούν.

Αυτό θά ναι κύρια οι περιοχές που τό φ.κ. πρέπει νά περιμένει κυβερνητικές επεμβάσεις. Κατ' άρχήν στό εξεταστικό. Η ουσία τών εξεταστικών διατάξεων του 815 δέν ανακλήθηκε γιά τό ΕΜΠ Άθήνας, γιά τήν Πάτρα και τά Γιάννενα. Η Γ' εξεταστική είναι ήδη πολύ κοντά και οι πρώτοι άπόηχοι άυθαιρεσιών έφτασαν μέ τίς αίφνιδιαστικές άνακοινώσεις του προγράμματος τών εξετάσεων, μέ τή συρρίκνωση τής περιόδου σέ 15 μέρες και μέ τήν Δ' πτυχιακή που έρχεται κατ' εϋθειάν μετά τήν Γ' περίοδο.

Τά εξεταστικά του 815 άνακλήθηκαν, ή έντατικοποίηση όμως όχι. Κι αυτό γιατί ή έντατικοποίηση δέν προσδιορίζεται από κάποιο συγκεκριμένο νόμο. Αποτελεί μιά συγκεκριμένη πολιτική που επιβάλλει ή κυβέρνηση και οι άντιδραστικοί και τεχνοκρατικοί κύκλοι τών καθηγητών, στά πλαίσια του έκουγχρονισμού. Αυτό δέν πρέπει νά τό ξεχνούν οι φοιτητές.

Όπως επίσης ότι θά προσπαθήσει νά ρίξει τά σπασμένα τής δικής της πολιτικής στις πλάτες τών φοιτητών. Μέ πρόφαση τίς καταλήψεις και τό «χάσιμο διδακτικών ωρών» θά προσπαθήσει νά παρατείνει τή χρονιά ή νά στριμώξει όλα τά μαθήματα, εργαστήρια κλπ. τούς τελευταίους 2 μήνες.

Η έντατικοποίηση μέ τόν ένα ή άλλο τρόπο θά έκφραστεί και σίγουρα δέν θά μείνει άναπάντητη από τούς φοιτητές. Γύρω από τά σχετικά προβλήματα που θά δημιουργήσει θά ξεσπάσουν μικρότεροι ή μεγαλύτεροι αγώνες.

Ένα δεύτερο πεδίο προτίμησης γιά τήν κυβέρνηση θά είναι ή δημοκρατία στά πανεπιστήμια, και πιά συγκεκριμένα, ή δίωξη τών συνδικαλιστών τών σ.έπιτροπών τών καταλήψεων και άλλες σχετικές επεμβάσεις που μπορεί νά ξεκινούν από κατηγορίες γιά φθορές στά ΑΕΙ και νά φτάνουν στις διώξεις γιά ραδιοφωνικούς πομπούς. Και ή ποινικοποίηση θά έκφραστεί στήν περίοδο που έρχεται. Ηδη στις 18 Γενάρη δικάζονται ξανά οι φυλακισμένοι φοιτητές και σπουδαστές που συλλήφθηκαν παλεύοντας στις 1 Νοέμβρη γιά τήν κατάργηση του 815. Είναι σίγουρο ότι κυβέρνηση και άντιδραστικοί καθηγητές ένοχλήθηκαν από τίς καταλήψεις τών σχολών. Αν τότε άναγκάστηκαν νά μήν προτιμήσουν ένα χτύπημα, τώρα είναι πολύ πιθανό νά τό κάνουν. Έκμεταλλεϋόμενοι πάνω άπ' όλα κάποιο κλίμα ήρεμίας, που έλπίζουν νά επικρατήσει στό φ.κ.

Εξεταστικά και διώξεις, έντατικοποίηση και ποινικοποίηση είναι κατά συνέπεια τά νέα άμεσα ζητήματα γύρω από τά όποια τό φ.κ. θά κινητοποιηθεί. Επίσης τό φ.κ. πρέπει νά συμπαρασταθεί μαζικά στους αγώνες που θά ξεσπάσουν φέτος άπ' τή μεριά του ΕΔΠ, του όποιου τά προβλήματα παραμένουν άλυτα μιά και ή κυβέρνηση δέν έχει διευκρινήσει γιά τίς διατάξεις του 815 που τό άφορούν.

Ποιές θά είναι οι μορφές τών αγώνων, ποιές δυσκολίες θά παρουσιάστούν στή νέα φάση που μπαίνει τό φ.κ.; Δέν μπορεί νά προβλεφτεί μέ βεβαιότητα τίποτε. Τό πιθανότερο είναι νά αλλάξει ή ποιότητα και τό επίπεδο τών κινητοποιήσεων από εκείνο τής περιόδου τών καταλήψεων. Επί με-

συνεχεια στη σελ. 47

σπουδαστικό
σαήπισμα

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Τεύχος Νο 4

Υπεύθυνος
σύμφωνα μέ τό νόμο

Στάθης Σχινός
Ιπποκράτους 70
Άθήνα

Φωτοσύνθεση - Μοντάζ

Φραγκίσκος Σπανός
Διπλάρη 3
Άθήνα

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Κ.Σ. ΤΗΣ Π.Π.Σ.Π.

“Ένα «θερμό» τρίμηνο

1) Η περίοδος που άνοιξε με την έναρξη του Ακαδημαϊκού έτους και έκλεισε με την κυβερνητική υποχώρηση και την αναστολή του 815 περικλείει την κορυφαία κινητοποίηση του φοιτητικού κόσμου για το χρονικό διάστημα 76-79. Το τρίμηνο Οκτώβρη-Δεκέμβρη με το θερμό ξεκίνημά του (Κτηνιατρική, Πολυτεχνική Θεσ/νίκης, Γιάννενα), με τη ραγδαία ταχύτητα των εξελίξεων που ακολούθησε, με τη γρήγορη έναλλαξη των μορφών πάλης, με την όρμητική εισβολή της συντριπτικής μάζας των φοιτητών στο πεδίο της μάχης, αυτό το μικρό διάστημα των τριών τελευταίων μηνών, αποτέλεσε για την παράταξη μας, για το πλήθος των αγωνιστικών φοιτητών ένα τεράστιο σχολείο που διδάξε με φοβερή ταχύτητα. Ήρθαν στην επιφάνεια καταστάσεις που για τεράστιο χρονικό διάστημα ύπνοσκαν, και η διάθεση του φοιτητικού κόσμου εκδηλώθηκε σαρωτικά. Ήταν μία μεγαλειώδης περίοδος όπου οι φοιτητές διδάχτηκαν από την ίδια τους την πράξη σε όλους τους τομείς και συνειδητοποίησαν για πρώτη φορά σε καθολική έκταση το περιεχόμενο της αντίληψης που διακηρύσσει ότι τη «Νίκη τη φέρνει ο αγώνας».

2. Τα γεγονότα του τελευταίου τριμήνου απέδειξαν με τον πιο οδύφιλονικητό τρόπο ότι το μαζικό κίνημα και οι αγώνες δεν εξελίσσονται γραμικά, ομαλά. Σε τέτοιες στιγμές, τα βασικά τους χαρακτηριστικά είναι αυτά της έκρηξης, των γρήγορων έναλλαγών των δεδομένων, των άλμάτων προς τα μπρός. Αυτό μπορεί να έντοπιστεί και στις διαθέσεις των φοιτητικών μαζών και στην ποσότητα των φοιτητών που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις του τελευταίου τριμήνου και στην ποικιλία των μορφών πάλης και στις νέες μορφές οργάνωσης (Συντονιστικές), γενικά σε όλα τα επίπεδα. Η διαπίστωση αυτή για την ανάπτυξη του κινήματος έχει ιδιαίτερη σημασία. Η σε βάση κατανόησή της, είναι ιδιαίτερα σημαντική για την κατανόηση της δυναμικής του μαζικού κινήματος.

3. Το ξέσπασμα του φοιτητικού κόσμου στην τελευταία του φάση, (καταλήψεις) δεν καθοδηγήθηκε ολοκληρωτικά από καμιά οργάνωμένη δύναμη. Προετοιμάστηκε όμως από την έντονη μάχη που δόθηκε στα πλαίσια του Φ.Κ. από τότε που εμφανίστηκε ο 815. Η αντίπαρθεση σε όλα τα επίπεδα ανάμεσα στο ρεφορμισμό και στην αγωνιστική-άντιρεφορμιστική γραμμή εκδηλώθηκε από την πρώτη στιγμή. Η πάλη για την κατάργηση του 815 ενάντια στη λογική της ενσωμάτωσης, η κινητοποίηση της 17ης Μάη, η μάχη ανάμεσα στην αντίληψη ότι τα

εξεταστικά είναι η αιχμή του νόμου (έντατικοποίηση), ενάντια στη ρεφορμιστική που θεοποίησε το θεσμικό του μέρος (οργάνωση, περιεχόμενο σπουδών), η πάλη για την ένιοποίηση του αγώνα και την αποφασιστική σύγκρουση με την κυβέρνηση ενάντια στη μετριοπαθή και άποσπασματική λογική («νά μην εφραμοστεί ο νόμος») **ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΝΙΚΗΦΟΡΑ, Δημιούργησαν τους όρους, γι'απὸν ἔκρηξη τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου.**

4. Σε όλες τις φάσεις της πάλης για την κατάργηση του 815 την πρωτοβουλία των κινήσεων την είχε το **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ Φ.Κ.** Οι μάχες που αναφέρθηκαν (σημείο 3) και ιδιαίτερα το τρίμηνο Οκτώβρη-Δεκέμβρη, όπου το πρόβλημα των μορφών πάλης και της οργάνωσης της φοιτητικής κινητοποίησης μπήκε έντονα στην ημερήσια διάταξη φάνηκε η υπεροχή του αγωνιστικού Φ.Κ. Οι ρεφορμιστές δειλά-δειλά στην αρχή αλλά στη συνέχεια άποσπαστικά... σύρθηκαν στην ούρα της παμφοιτητικής κινητοποίησης.

Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν αὐτὸ ἀναγκάστηκαν νὰ προχωρήσουν σὲ ἐνέργειες πού ἦταν τελειώσε δὲξ ἀπὸ τὴ λογικὴ τους! Καταφανέστατη ἀπόδειξη πού ὑπογραμμίζει τὸ μέγεθος τῆς ἥττας τους, ἀποτελοῦν οἱ ἐλιγμοὶ τους τὴν περίοδο τῶν καταλήψεων. Ἐλιγμοὶ στοὺς ἀποσπασματικὴν τῆς ΠΑΣΠ καὶ ἡ «Κ»ΝΕ σύρθηκε μὲ τὸν πιὸ ἀπροκάλυπτο τρόπο. Τὰ σημάδια αὐτῆς τους τῆς ἥττας εἶχαν ἤδη ἐκδηλωθεῖ ἐν τῇ κινητοποίησης τῆς 1/11 στῆ Θεσσαλονικὴ ὅταν κάτω ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικὴν πρωτοβουλία τῆς ΠΠΣΠ σύρθηκαν στὴν μὲγαλειώδη διαδήλωση 12.000 φοιτητῶν.

5. Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά είχε ξεκινήσει με την κυβέρνηση άποφασισμένη να προχωρήσει στην εφαρμογή του 815. Παρότι οὗς ἐξυμνοῦς ἐλιγμοὺς τῆς (εὐκόλα θέματα σὲ ὀρισμένους σχολές τῆς Β' περιόδου) ἡ βασικὴ τῆς γραμμῆς ἦταν ἡ προώθηση τοῦ νόμου (αυσεκέψεις πρυτάνεων ὑπὸ τὸν Καρατζά-ἐπαφές ΕΦΕΕ Καρατζά). Ἡ ἐξέλιξη τῆς κυβερνητικῆς στάσεως ἐξελιχθηκε ἀπὸ τὴν δυναμικὴ τοῦ Φ.Κ. Ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἐναρξη τῶν καταλήψεων, ἡ κυβερνῆση ἔχασε τὴν πρωτοβουλία τῶν κινήσεων, καὶ οἱ ἐνέργειές τῆς καθορίστηκαν ἀπὸ τὴν στάση τοῦ ἀγωνιστικοῦ φ.κ. Ἡ ἀρχικὴ ἀδιάλλακτὴ στάση τῆς, ἡ ἀσκηση τῶν διώξεων στὴ συνέχεια, ὁ ἐλιγμοὺς τοῦ λὸκ-ἄουτ (πού περιεχε ἤδη μίᾶ διάθεση συμβιβασμοῦ) καὶ ἡ ἀναστολή στὴ συνέχεια, ὅλες αὐτὲς οἱ διαδοχικὲς στάσεις τῆς κυβερνῆσεως, ὑπογραμμίζουν τὴν δυσκολία κατάσταση πού ἀντιμετώπισε. Ἡ αἰτία τῆς βρισκεται στὴν πλήρη κυβερνητικὴ

ἀδυναμία νὰ ἐλέγξει τὰ ΑΕΙ. Χωρὶς κανένα στήριγμα πλέον στοὺς φοιτητές, (οἱ ρεφορμιστοὺς πλέον δὲν καθόριζαν τὴν κατάσταση), μὲ τοὺς καθηγητές νὰ ἔχουν διαφορετικὴ στάση ἀπ' αὐτὴ πού ἐπιθυμοῦσε ἡ κυβερνῆση, δύναμη στήριξης τῆς κυβερνητικῆς ταχτικῆς γιὰ τὴν προώθηση τοῦ 815 δὲν ὑπῆρχε. Καὶ ἡ ἐπιλογὴ μιᾶς ἀμεσεως, ἀνοιχτῆς ἐπέμβασης στὰ πανεπιστήμια, ἦταν αἰγούρα ἡ χειρότερη ἐπιλογὴ γιὰ τὴν κυβερνῆση μιᾶς καὶ ἐγκυμονοῦσε σοβαροὺς κινδύνους γιὰ μιᾶ ἐκρηκτικὴς καταστάσεις.

6. Ἡ χρεωκοπία τῆς ρεφορμιστικῆς πολιτικῆς ἔγινε ἰδιαίτερα ἐμφανὴς σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Βασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ρεφορμισμοῦ αὐτῆ τὴν περίοδο εἶναι ὅτι βρέθηκε στὴν οὔρα τῶν γεγονότων. Ἰδιαίτερη σημασία ἔχει ἡ στάση τῆς «Κ»ΝΕ. Οἱ Φλωρακικοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ μὴν προωθήσουν μιᾶ ἀνεξάρτητη (δική τους) γραμμὴ σὲ καθοριστικὸ ἐπίπεδο. Οἱ σπασμωδικὲς προσπάθειες τῆς «Κ»ΝΕ νὰ στρέψει τὸ Φ.Κ. στὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς στὰ «προγράμματα σπουδῶν» κλπ., γρήγορα ἀπότυχε. Στὴ συνέχεια ἡ πολιτικὴ τῆς (ἀν μὴν μπορεῖ νὰ μιλήσει κανεὶς γιὰ πολιτικὴ γραμμὴ τῆς «Κ»ΝΕ αὐτὴν τὴν περίοδο) εἶναι πολιτικὴ οὔρας στὴν Ν. ΠΑΣΟΚ. Στὴν προκειμένη περίπτωση ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ τὴν πιὸ χαρακτηριστικὴ ἀδυναμία τῆς «Κ»ΝΕ νὰ ἐλέγξει ὀποιαδήποτε κατάσταση. Κάτι τέτοιο μεταπολιτευτικὰ γίνεται γιὰ πρώτη φορά. Γιὰ τὴν Ν.ΠΑΣΟΚ πού ἐπαίξε τὸ ρόλο τῆς ἐμπροστωφύλακῆς τοῦ ρεφορμισμοῦ, οἱ περιφημοὶ ἐλιγμοὶ τῆς ἀν καὶ χρεωκόπησαν, τῆς ἔδωσαν τὴν δυνατότητα, νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν κατάσταση μὲ λιγότερες ἀπώλειες καὶ τὴ σοσιερίων ἐσωτερικὰ. Καὶ οἱ δύο μεγάλες παρατάξεις τοῦ ρεφορμισμοῦ πέρασαν δυσκόλες... ὡρες αὐτὴν τὴν περίοδο. Καὶ ὄχι ἀνάται φυσικὰ!

7. Οἱ καταλήψεις ἦλθαν νὰ δώσουν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα «Πὼς θὰ ξεσπάσει ἡ φοιτητικὴ πάλη» καὶ μόνο. Οἱ καταλήψεις ἀναποκρίνονταν στὶς διαθέσεις τῆς πλειοψηφίας τῆς φοιτητικῆς μάζας πού ἦταν ἀρκετὰ προωθημένη εἴτε συνειδητὰ, εἴτε σὺν ἀντίδραση (αὐθόρμητη), στὴν τακτικὴ τῶν ἐκδηλώσεων – σοῦπα τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ. Ἡ πολιτικὴ, ὀργανωτικὴ καὶ ἰδεολογικὴ προετοιμασία τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου γιὰ τὴν χρησιμοποίηση μιᾶς τέτοιας μορφῆς πάλης ἦταν ἀρκετὰ λειψὴ μὲ ἀποτέλεσμα ἡ κορυφαία ἐκδήλωση τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου νὰ συνοδευτεῖ καὶ μὲ ἀρνητικὲς ἐκδηλώσεις. Τέτοιες ἀρνητικὲς ἐκδηλώσεις ἦταν (ἰδιαίτερα στὴν Ἀθῆνα): 1) Μιᾶ έντονη ἐσωστρέφεια πού ἐμπόδιζε τοὺς φοιτητές νὰ ἀπευθυνθοῦν ἀποφασιστικὰ στοὺς ἐργαζόμενους, στοὺς μαθητές καὶ τοὺς ἄλλους φυσικοὺς συμπαράστατες στὸν ἀγῶνα τους (χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι οἱ Συντονιστικὲς Ἐπιτροπὲς ἐβγαλαν 2 μόνο προκηρύξεις

συνεχεια στη σελ. 47



ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ

Μετά μιά ολόκληρη περίοδο, πού στό φοιτητικό χώρο κυριάρχησε μιά χωρίς μεγάλες έναλλαγές κατάσταση, ξέσπασε ένα μεγάλο σέ διαστάσεις αγωνιστικό - αντιρεφορμιστικό κίνημα, πού θά αφήσει έντονα τή σφραγίδα του στό φ.κ. άσχετα από τήν τελική του κατάληξη.

Ποιά τά αίτια του φοιτητικού Ξεσπάσματος;

Η κυβέρνηση προσπαθεί, όπως και σέ όλους τούς τομείς και στό Πανεπιστήμιο, νά προσαρμόσει τήν Έλληνική εκπαίδευση στίς νέες απαιτήσεις τών μονοπωλίων πού παίρνουν ιδιαίτερο χαρακτήρα μέ τήν ένταξη στήν ΕΟΚ και παράλληλα νά επιβάλλει τήν κυριαρχία της σέ ένα χώρο, πού από τή φύση του είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος στόν πολιτικοκοινωνικό προβληματισμό.

Πρώτωση στίς Σχολές μιά κατάσταση άφώρητης έντατικοποίησης τών σπουδών, ένα σύστημα έξεταστικών μέτρων υπερβολικά άυστηρό, ένα κλίμα

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Τά κύρια χαρακτηριστικά του ρεύματος αυτού πού πρωταγωνίστησε στήν τελευταία περίοδο μπορούν συνοπτικά νά περιγραφούν σάν αγωνιστικά, αντιρεφορμιστικά, αντικυβερνητικά.

Μπορούμε νά διακρίνουμε στό ρεύμα αυτό: σάν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τή δημιουργικότητα, τή ζωντάνια και τή φαντασία. Στόν τομέα τών άρνητικών μπορούμε νά έντοπίσουμε τήν επίδραση τής άστικής ιδεολογίας, τόν ιδεαλισμό και τήν μεταφυσική πού τό διακρίνουν σέ πολλές εκδηλώσεις του. Τά χαρακτηριστικά αυτά είναι επικίνδυνα γιά τό μέλλον αυτού του κινήματος και πρέπει νά καταπολεμηθούν.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Τό ρεύμα αυτό συγκροτήθηκε από τό πιο ευαίσθητο κομμάτι τής φοιτητικής νεολαίας πού άντίδρασε στήν ρεφορμιστική σκοπιμότητα, ουσπειρώθηκε γύρω από αγωνιστι-

άπολυταρχίας και αύταρχισμού, έπεχείρησε διάλυση του έπιστημονικού διδακτικού προσωπικού, πού όντας έξω από τόν έλεγχο της, άμφισβητεί και αυτό τήν πολιτική της. Η αγανάκτηση γιά μακρύ χρονικό διάστημα συσσωρεύονταν άποσπασματικά και όχι καθολικά, σάν άποτέλεσμα του γεγονότος τής έπιβολής από τό ρεφορμισμό λαθεμένων κατευθύνσεων στό φ.κ. και στους φοιτητικούς συλλόγους μιάς κατάστασης πλήρους άδράνειας και γραφειοκρατίας.

Τά φοιτητικά Ξεσπάσματα στόν ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ, άποτέλεσαν πάντα τό προμήνυμα πού προειδοποιούσε γιά ευρύτερες λαϊκές κινητοποιήσεις. Και σήμερα τό κοντινό μέλλον θά δείξει άν τό φοιτητικό Ξέσπασμα θά συνοδευτεί από τήν έκρηξη τής αγανάκτησης του λαού πού ύποφέρει από τά κυβερνητικά οικονομικά μέτρα, τήν άκρίβεια, τόν πληθωρισμό κλπ.

κές θέσεις και αντίπατχη έμπρακτα στόν ρεφορμισμό. Τό ρεύμα αυτό στό συντριπτικό του μέρος άποτελείται κύρια από ανεξάρτητους φοιτητές. Άνεξάρτητους πού δέν χαρακτηρίζονται από ένιοποιημένες αντίληψεις και τακτική, ούτε προέρχονται από κοινό οργανωμένο χώρο. Προέρχονται κύρια από τά φοιτητικά σχήματα τών μεγάλων ρεφορμιστικών δυνάμεων, είτε από τίς παρυφές τους. Άκόμα συμμετείχαν φοιτητές πού δέν είχαν ένεργή συμμετοχή στίς διαδικασίες του φ.κ. τό προηγούμενο διάστημα. Η πρώτη κατηγορία αντίληφθηκε μέσα από τήν πράξη και τή συμμετοχή της στά ρεφορμιστικά σχήματα σέ μεγάλο βαθμό τόν χαρακτήρα τών οργανώσεων του ρεφορμισμού και έγκαταλείποντάς τες άκολούθησε μιά πορεία πού είναι αρκετά φυσιολογική και έξηγήσιμη. Μέ βάση τήν ποιότητα τών έμπειριών της, ή ομάδα αυτή, ταύτισε τήν πολιτική του ρεφορμισμού μέ τήν έννοια τής οργανωμένης πάλης και αυτό, γιατί ή πολιτική της έμπειρία δέν τής έδινε τήν δυνατότητα νά διακρίνει πώς αυτά τά δύο πράγματα δέν μπορούν νά συγχεόνται. Σύνδεσαν τόν ρε-

φορμισμό, τήν άπραξία, τήν ύποταγή του κινήματος στήν άστική τάξη, τήν γραφειοκρατία πού έπικρατεί, τόν γραφειοκρατισμό, μέ τήν όργάνωση έν γένει, μή μπορώντας νά διακρίνουν ότι ή «όργάνωση» φέρνει τά χαρακτηριστικά τής πολιτικής της γραμμής. Έτσι έφτασαν στήν άρνηση τής οργανωμένης δράσης πού ουσιαστικά έχει τίς ρίζες της στήν άρνηση του ρεφορμισμού.

Άπό τήν δημιουργία του αυτό τό ρεύμα φέρνει τά χαρακτηριστικά πού προαναφέραμε. Μέσα σ' αυτό τό ρεύμα πού δέν έχει καταχτημένα στέρεα τά θετικά χαρακτηριστικά πού αναφέραμε (χαρακτηριστικά πού άπόκτησε μέ τή δική του πείρα και όχι από τήν επίδραση οργανώσεων ή ομάδων) δουλεύουν και κινούνται μιά σειρά οργανώσεις και έπιδρούν άλλες λιγότερο και άλλες περισσότερο προσπαθώντας νά τό προσανατολίσουν ή κάθε μιά στή δικιά της πολιτική. Ευνοϊκότερες προϋποθέσεις γιά τόν έπηρρεασμό του ρεύματος αυτού έχουν γιά τούς λόγους πού προαναφέρθηκαν και πού σχετίζονται μέ τήν έμπειρία αυτής τής μάζας, οι διάφορες αυτονομιστικές και άναρχικές άπόψεις (οι πιο

πολλές αποτελούν εμπόρευμα από την Δυτική Εύρωπη και ειδικά την Ιταλία*. Μεγάλο τμήμα αυτής της φοιτητικής μάζας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο στις αντιοργανωτικές απόψεις, ενώ απέναντι στην ΠΠΣΠ διατηρούν ιδιαίτερες επιφυλάξεις, βλέποντάς την κι αυτήν σαν κάποια οργάνωση - ίσως διαφορετική - αλλά οργάνωση. **Μήν έχοντας κατανοήσει την διαφορά οργάνωσης από οργάνωση.**

Εδώ θά πρέπει να σημειώσουμε και τις δικές μας αδυναμίες παρέμβασης στην εξέλιξη του προβληματισμού και πρακτικής αυτού του ρεύματος. Αδυναμίες που έχουν άμεση σχέση με τις ραγδαίες εξελίξεις των γεγονότων και έλλειψη πρωτοβουλιών και συγκεκριμένων προτάσεων, σε αρκετές περιπτώσεις απ' τη μεριά μας, για την αντιμετώπιση των εμφανιζόμενων προβλημάτων.

Απ' τη πείρα αυτής της περιόδου βγαίνει άβιαστα το συμπέρασμα ότι όπου και όταν η ΠΠΣΠ επέμβηκαν σωστά και πρωτόβουλα έχοντας προτάσεις για τη λύση των διαφόρων προβλημάτων οι τάσεις για χαβαλέ, έκτόνωση και γενικά άπολιτική δράση μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα.

Αρα η πιο δραστήρια παρέμβαση, η πιο οργανωμένη παρουσία τό παρσιμο πρωτοβουλιών, αυτά είναι εκείνα που θά αποδείξουν σ' αυτό τό ρεύμα την υπεροχή της οργανωμένης πάλης απέναντι στο αυθόρμητο. Φυσικά θά πρέπει να αποδείξουμε και την υπεροχή του μαρξισμού απέναντι σε διάφορες αναρχικές, «αντιοργανωτικές» κλπ. απόψεις, **άνοίγοντας ένα ιδεολογικό μέτωπο απέναντι σ' όλα αυτά τά έχθρικά ρεύματα, καταπολεμώντας τα πολιτικά, επιβάλλοντας τό διάλογο εκεί που απορρίπτεται με επιμονή και πείσμα.** Παράλληλα όμως να αντιπαρεθεθούμε και στο ρεφορμισμό του οποίου η επίρροη παρά τις τελευταίες του ήττες παραμένει ακόμα ισχυρή.

Η ανατροπή της ρεφορμιστικής πολιτικής δεν μπορούμε να έλθει με «στρωμένο» τρόπο. Ποτέ δεν έγινε κάτι τέτοιο. Πάντα σε τέτοιες εξελίξεις γεννήθηκαν νέα φαινόμενα που έφεραν νέα χαρακτηριστικά. Οι πρωτοπόροι αγωνιστές δεν τά προσπερνούν τέτοια φαινόμενα με περιφρόνηση και κακεντρέχεια, προοιωνίζοντας τό άδοξο τέλος

τους, αλλά έπεμβαίνουν για να τά προσανατολίσουν σωστά. ΠΟΙΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΟ Φ.Κ.;

Η πρόσφατη ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεων είναι όριστική; Σαφώς όχι. Φτάνει να γυρίσει ή τάξη στα φοιτητικά πράγματα για να ξαναγυρίσει βαρεία ή σκιά των ρεφορμιστών στα πανεπιστημιακά κτίρια.

Τά ξεσπάσματα των φοιτητικών αγώνων έχουν πάντα μία ωραία αρχή, μία ενδιαφέρουσα πορεία και φυσιολογικά τά διαδέχεται προσωρινή κάμψη. Αυτά είναι φαινόμενα που συμβαίνουν με μία άναμφισβήτητη λογική στο φ.κ. Τό τέλος αυτό θά τό διαδεχτεί ή ρεφορμιστική χειραγώγηση.

Στις σημερινές συνθήκες ή κυριαρχία των ρεφορμιστών δεν θά είναι ούτε μόνιμη ούτε θά διαρκέσει όσο ή προηγούμενη περίοδος, αλλά ακόμη ούτε θά είναι της ίδιας ποιότητας. Σύντομα θά δημιουργηθούν συνθήκες που πιο όρμητικά θά φέρουν στην επίφάνεια νέες **εξελίξεις** στο φ.κ. Αυτός είναι νόμος της διαλεκτικής.

Στό διάστημα που θά μεσολαβήσει, με τόν ρεφορμισμό ξανά κυρίαρχο, οι ρεφορμιστές θά είναι υποχρεωμένοι να κάνουν καθημερινά τό λογαριασμό τους μ' αυτό τό ρεύμα που όπως ήδη αναφέρθηκε θά αφήσει έντονα τά ίχνη του σε επίπεδο επίρροης, πολιτικής πρακτικής, αντιμετώπισης του ρεφορμισμού και που πάντα θά είναι έτοιμο να ξανάρθει στην επικαιρότητα και να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο.

Η συνέχιση ή ή κάμψη του κινήματος αυτού, είναι συνάρτηση α) της στάσης της κυβέρνησης απέναντι στα έξεταστικά μέτρα (και όχι στο σύνολο του 815) β) της πολιτικής πρακτικής και των στόχων που θά υιοθετήσει τό ίδιο τό αγωνιστικό μπλόκ.

Ήδη από την κυβέρνηση ανακοινώθηκαν παραχωρήσεις στα έξεταστικά. Η ανάπτυξη και ή συνέχιση της πάλης του φ.κ. και του ιδιαίτε-

ρου ρόλου του αγωνιστικού φ.κ. συνδέεται με την έκρηξη γενικότερα του λαϊκού κινήματος. Κάτι τέτοιο είναι πιθανό, όποτε οι προοπτικές του φ.κ. και οι ιδιότητες του ρεύματος αλλάζουν. Σε μία τέτοια περίπτωση οι διάφορες αναρχικές ιδέες θά αποδυναμωθούν και θά άναπτυχθούν σε πιο ευνοϊκό κλίμα οι ιδέες της οργανωμένης λαϊκής πάλης.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Έχουν διατυπωθεί διάφορες σκέψεις για τό πολιτικό βάθος και τόν πολιτικό χαρακτήρα του πρόσφατου φοιτητικού ξεσπάσματος και για τό πολιτικό περιεχόμερο της πρόσφατης μάχης.

Κατ' αρχάς πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτή καθ' έαυτη ή πάλη για την κατάργηση του νόμου 815 έχει έντονα πολιτικό χαρακτήρα. Η αντιπαράθεση στην κυβερνητική πολιτική (ό μονοπωλιακός έκσυγχρονισμός είναι ιδιαίτερος και ουσιαστικός στόχος της αστικής τάξης σε εύρεις τομείς του έποικοδομηματος της ελληνικής κοινωνίας) είναι μία βαθεία πολιτική πράξη. Τό γεγονός αυτό χαρακτηρίζει τό αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα και τό νέο ρεύμα που δημιουργήθηκε. Παράλληλα ή αντιπαράθεση στο ρεφορμισμό είναι μία πολιτική πρακτική άσχετα από τό βάθος και ή συνειδητότητά της. Πολιτικό είναι και τό στοιχείο της αντιμετώπισης της γραφειοκρατίας με την «άμεση δημοκρατία».

Η σύνδεση της πάλης του φ.κ. με τό ευρύτερο λαϊκό κίνημα στα πλαίσια μιας ευρύτερης λαϊκής έκρηξης δεν έχει να κάνει με την πολιτικοποίηση της πάλης του φ.κ. Αντίθετα έχει να κάνει με τό ιδιαίτερα σοβαρό θέμα της προοπτικής του φ.κ., που αποκτά σάρκα και όστά μόνο στο έδαφος της δημιουργίας ενός ευρύτερου μέτωπου στο οποίο συμπαρατάσσονται οι φοιτητές με την υπόλοιπη νεολαία και τό λαό, στα πλαίσια της μάχης ενάντια στο σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής.

*Φυσικά υπάρχουν όρισμένοι «ειδικοί» στο πλασάρισμα και πούλημα «αυτονομίας», που στη πραγματικότητα είναι ειδικοί στο να φτιάχνουν προσωπικές οργανώσεις (των 10-15 ατόμων) γύρω απ' τόν εαυτό τους (ήγέτες γάρ) οργανώσεις υπερασυγκεντρωτικές, σεχταριστικές, ικανές (και αυτό τό ικανές συζητείται) μόνο στο να εκμεταλλεύονται τέτοιες καταστάσεις για να ψαρεύουν στα θάλα.

Τό χρονικό τῆς κινήτοποίησης τοῦ ἀγωνιστικοῦ φοιτητικοῦ κινήματος

Ἡ ἀρχὴ τῆς νέας ἀκαδημαϊκῆς χρονιάς (Σεπτέμβρης) βρίσκει τοὺς φοιτητὲς τοῦ Α' ἔτους νὰ δέχονται στὴν πλάτη τους τὴ πρόθεση τῆς κυβέρνησης νὰ ἐφαρμόσει τὰ ἐξεταστικά τοῦ νόμου 815. Γύρω ἀπὸ τὸ σύνθημα «νὰ μὴ χάσει κανεὶς αὐτῆς χρονιά μὲ βάση τὸν ν. 815» ἀρχίζει ἡ κινήτοποίηση.

Στὴν ΑΘΗΝΑ ἡ ΠΠΣΠ προωθεί συνλεύσεις ἐτῶν, στίς ὁποῖες παίρνουν μέρος πάνω ἀπὸ 1500 πρωτοετείς. Σὲ μερικές περιπτώσεις μπαίνει πρόταση γιὰ κατάληψη ἔδρας.

15/9 Στὴν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 600 φοιτητὲς πραγματοποιοῦν Παμπολυτεχνειακὴ συγκέντρωση ἀπαιτώντας 1 μῆνα Β' περίοδο. Τὰ προγράμματα τῶν σχολῶν προβλέπουν σύμφωνα μὲ τὸν ν. 815 Β' περίοδο 15 ἡμερῶν.

17/9 Ἀρχίζει ἡ κατάληψη τῆς ἔδρας Ζωοτεχνίας στὴ Κτηνιατρικὴ Θεσσαλονίκης. Κράτησε 9 μέρες κι ἐγένε πόλος ἀσπείρωσης τοῦ φ.κ. Θεσσαλονίκης.

24/9 Ἡ Συνέλευση Α' ἔτους Χημικοῦ Ἀθῆνας ἀποφασίζει κατάληψη ἔδρας (Ἀναλυτικῆς Χημείας) τοῦ καθ. Χατζηγιωάννου (γνωστὸ ἀντιδραστικὸ καθηγητὴ πού προώθησε στὸ παρελθόν ἔρευνες μὲ ἐπιχορηγήσεις τοῦ ΝΑΤΟ). Κινήτοποίηση τοῦ ἀπεργοσπαστικοῦ μηχανισμοῦ τῆς «Κ»ΝΕ. Μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τῆς κατάληψης, οἱ καθηγητὲς ὑποχωροῦν.

27/9 Συνεδρίαση ΕΦΕΕ μετὰ ἀπὸ 1 μῆνα ἀδράνειας. Πλήρης ἀπουσία κάθε ἀγωνιστικῆς κατεύθυνσης ἢ συγκεκριμένης ἔστω γραμμῆς. Ἀρνηση δῶλων τῶν δυνάμεων στὴ πρόταση τῆς ΠΠΣΠ νὰ ἀπέχουν οἱ Λετείς ἀπὸ τῆ Β' περίοδο. Ἀποφασίζεται ἡ κινήτοποίηση τῆς 25ης/10. Τὸ φ.κ. σύμφωνα μὲ τοὺς ρεφορμιστὲς ἔχει διάβασμα...

1/10 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Συγκέντρωση - πορεία 1000 φοιτητῶν γιὰ πρώτη ἀπάντηση στὴ ποινικὴ δίωξη τοῦ ΔΣ Κτηνιατρικῆς γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἔδρας Ζωοτεχνίας.

2/10 ΑΘΗΝΑ-ΑΣΟΕΕ 400 Λετείς ἐγκαταλείπουν τὰ ἀμφιθέατρα καὶ συγκεντρώνονται ἔξω ἀπὸ τὴν πρυτανεῖα καταγγέλοντας τὴς αὐθαιρέσιες τῆς καθηγητρίας Θανοπούλου.

4/10 ΑΘΗΝΑ-ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ Ἀρχίζει ἡ κινήτοποίηση τῶν φοιτητῶν γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ φασίστα καθηγητῆ Σίνου.

5/10 ΓΙΑΝΝΕΝΑ Σύλληψη 3 φοιτητῶν. Ἡ καθηγητικὴ αὐθαιρέσεια στηρίζεται στὴν ἀστυνομοκρατία. Μαζικὴ διαδήλωση γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους.

19/10 ΑΘΗΝΑ-ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟ Ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴς ἐξετάσεις τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς τὸ Β' ἔτος παρὰ τὴν σαμποταριστικὴ δραστηριότητα τῆς «Κ»ΝΕ, κάτω ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικότητα, ὁ καθηγητὴς ὑποχωρεῖ.

20/10 ΑΘΗΝΑ-ΑΣΟΕΕ 700 φοιτητὲς πολιορκοῦν τὸ γραφεῖο τῆς Θανοπούλου.

25/10 ΑΘΗΝΑ Συγκέντρωση ΕΦΕΕ. Μαχητικὴ παρουσία τοῦ ἀγωνιστικοῦ φοιτητικοῦ κινήματος. Βάρβαρη ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ τόσο στὸ χώρο τῆς συγκέντρωσης ὅσο κι ἀργότερα. Εἰσβολὴ τοὺς στὴ Νομικὴ 9 συλλήψεις καὶ δεκάδες τραυματισμοί.

25/10 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Λόκ δούε τῆς λέσχης. Ἀμείση ἀντίδραση τῶν φοιτητῶν. Ἐπιθέσεις τραμπούκων τῆς «Κ»ΝΕ ἐνάντια στοὺς ἀγωνιστικὸν φοιτητὲς.

1/11 ΑΘΗΝΑ Τρομοκρατικὴ ἐπίθεση ἐνάντια στὸ φ.κ. Φοιτητικὴ συγκέντρωση στὰ Προπύλαια. Ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ στὸ Πολυτεχνεῖο, 40 συλλήψεις, 25 παραπέμπονται σὲ δίκη. Τρεῖς ὁδηγοῦνται στὴ φυλακὴ γιὰ νὰ προστεθοῦν στὸ κατάλογο τῶν πολιτικῶν κρατούμενων. Κλείσιμο σχολῶν μὲ ἐξόθυνη «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΟΚ.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Ἀποτέλεσμα τῆς ἐντονης δραστηριότητας τῆς ΠΠΣΠ κι ἄλλων δημοκρατῶν ἡ πραγματοποίηση πορείας 12.000 φοιτητῶν. Πρώτη μαζικὴ διαδήλωση μετὰ ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ.

2/11 ΑΘΗΝΑ-ΑΣΟΕΕ Μονοήμερη κατάληψη ἔδρας τῆς Θανοπούλου. Ἰκανοποίηση τῶν φοιτητικῶν αἰτημάτων.

11/11 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Ἀγωνιστικὴ ἀπάντηση στὴ χουντικὴ πρόκληση τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀμνηστίας». Οἱ φοιτητὲς δίνουν τὸ παρόν τους.

12/11 ΑΘΗΝΑ-ΧΗΜΙΚΟ Οἱ φοιτητὲς πετοῦν ἔξω ἀπὸ τὴ σχολὴ τὸν καθηγητὴ Βασιλειάδη πού τολμᾷ νὰ σηκώσει χεῖρ σὲ φοιτητὲς. Ἀπὸ τότε ὁ κύριος αὐτὸς δὲν πάτησε στὴ σχολὴ!

08

15/11 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ. Ανακοινώνεται πρόγραμμα εξετάσεων με τις τριμελείς επιτροπές όπου δρίζει ο νόμος... Συγκλήση συγκεντρώσεων Α' Έτους που αποφασίζουν το σαιμποτάρισμα τους.
Πρόταση της ΠΠΣΠ στο ΚΣ της ΕΦΕΕ για σαιμποτάρισμα τών 3μελών. Ζητείται άναβολή απόφασης μετά από Έκκληση της ΠΑΣΠ.

16.17.18/11 Πανηγυρικός χαρακτήρας εκδηλώσεων. Μαζική πορεία στη Βουλή (μετά το συνθησμένο πλέον παιχνίδι κυβέρνησης - αντίπολίτευσης). Μεγάλης έκτασης σοσιαλφασιστική επίχειρηση της «Κ»ΝΕ. Δεκάδες δημοκράτες γνώρισαν την μανία τών «Κ»ΜΑΤ.

29/11 ΑΘΗΝΑ Μαθητική διαδήλωση 3.000 φοιτητών που σπάζουν την κυβερνητική απαγόρευση τη στιγμή που «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΟΚ εθιγραμμίστηκαν για άλλη μιá φορά.

Ο Βαρβιτσιώτης έχει «φόρτο εργασία» κι έτσι δέχεται το προεδρείο της ΕΦΕΕ. ο Καρατζάς που δηλώνει πως ο νόμος ψηφίστηκε με τόν κανονισμό της Βουλής και θά εφαρμοστεί.
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Συγκέντρωση - πορεία χιλιάδων φοιτητών.

ΞΑΝΘΗ Σύμφωνα με απόφαση της ΓΣ της 23/11 η επιτροπή άγώνα καλεί στην πορεία. Δεν συμμετέχουν «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ. Πραγματοποιείται πορεία στους δρόμους της Ξάνθης που παραδίνει στο Νομάρχη ψήφισμα με τις αποφάσεις της ΓΣ.

Συγκεντρώσεις και πορείες γίνονται και σέ Πάτρα, Γιάννενα.

1/12 ΑΘΗΝΑ-ΧΗΜΙΚΟ 'Η ΓΣ με ψήφους 133-111 ψηφίζει κατάληψη τού Χημείου.

ΞΑΝΘΗ Πρώτη μέρα εξετάσεων Γ' περιόδου. Οι φοιτητές κατεβαίνουν να περιφρουρήσουν την άποχή. Έξετάσεις δεν γίνονται. Άνεπίσημα άναβλήθηκαν για δύο μέρες.

3/12 ΞΑΝΘΗ Γίνεται Γ.Σ. (μετά από μάζεμα ύπογραφών) όπου αποφασίζεται μετά την άναβολή τών εξετάσεων να άρχισι η κατάληψη. 'Η ΓΣ εκλέγει συντονιστική επιτροπή.

4/12 ΑΘΗΝΑ Άρχίζει η κατάληψη τού Χημείου.
ΞΑΝΘΗ Διαλύεται η συνεδρίαση τών καθηγητών και άρχίζει η κατάληψη.

3/12 ΑΘΗΝΑ Συγκέντρωση έκατοντάδων φοιτητών στο Χημείο. Πορεία συμπαράστασης στο Γεωλογικό.

ΞΑΝΘΗ Λειτουργεί ο πομπός.
ΕΦΕΕ πρώτος έλιγμός τών ΠΑΣΟΚ-«Κ»ΝΕ. Ψηφίζουν ένα προγραμματάκι «άγώνων» με άποχές, άναβολές εξετάσεων κλπ. έλπίζοντας πως έτσι θά φτάνανε στην έκτόνωση της κατάστασης.

6/12 'Ο εισαγγελέας άσκει δίωξη κατά παντός ύπεύθυνου για τό Χημείο.

8/12 ΑΘΗΝΑ-ΧΗΜΙΚΟ άποφασίζεται συνέχιση της κατάληψης τού Χημείου (205-119).

ΑΘΗΝΑ-ΦΥΣΙΚΟ Άποφασίζεται κατάληψη τού Φυσικείου (262-240). Έτσι καταλαμβάνεται όλόκληρη η ΦΜΣ. Τό ξεσέκωμα έχει γενικωθεί.

11/12 ΕΦΕΕ δεύτερος έλιγμός τών ΠΑΣΟΚ-«Κ»ΝΕ. Άποφασίζεται 3ήμερη πανελλαδική «κατάληψη» τών ΑΕΙ για 17.18.19/12. Άφου δεν μπόρεσαν να πετύχουν τίποτα με τόν πρώτο έλιγμό προσαθούν πλέον από τά μέσα να έλέγξουν τό κίνημα.

ΝΟΜΙΚΗ Την ίδια στιγμή που στην ΕΦΕΕ παίρνονται η άπόφαση για «καταλήψεις» ή-ΓΣ της Νομικής άποφασίζει (381-339) κατάληψη. Έκει τινάχεται στόν άέρα κι ο δεύτερος έλιγμός.
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Σε μαζικότερες γενικές συνελεύσεις μαυρίζονται οι προτάσεις της ΠΑΣΠ και «Κ»ΝΕ. Σε 17 από τις 22 ΓΣ της πόλης έχει άποφασιστεί άποχή από τη Γ' περίοδο.

12/12 ΑΘΗΝΑ πρωί ΝΟΜΙΚΗ 'Ο Πρύτανης κλείνει τη σχολή οι φοιτητές μπαίνουν μέσα.

Βράδυ. 'Η κυβέρνηση άποφασίζει λοκ-δουτ όλων τών σχολών. Άργά τη νύχτα σ' όλη τη γώρα οι φοιτητές καταλαμβάνουν τά ΑΕΙ κι άρχίζει η μάχη στις ΓΣ για τό ποιός θά καθοδηγήσει τόν άγώνα.

14/12 ΑΘΗΝΑ Πορεία χιλιάδων φοιτητών. Στο κάλεσμα τών συντονιστικών επιτροπών άνταποκρίνονται πάνω από 5.000 φοιτητές.

18/12 Φασιστική επίθεση της «Κ»ΝΕ στο Φυσικοχημείο.

3/1/80 Σύσκεψη Καραμανλή - Πρωτάντων άναστολή τού 815.



αθηνά

Εμπειρία και παρακαταθήκες

(για όποιον μπορεί
νά διδαχθεί)

Τό τρίμηνο 'Οκτώβρη-Δεκέμβρη ήταν μία «θερμή» περίοδος όπου τό φοιτητικό κίνημα, αλλά και ή παράταξη μας, συσώρευσαν πλήθος θετικών και αρνητικών εμπειριών. Νέα φαινόμενα εκδηλώθηκαν με πρωτοφανέρωτο βάθος και ένταση. Όλα αυτά αποτελούν ένα πλούσιο υλικό πού πρέπει νά αποτελέσει τό έρέθισμα γιά μία πλατειά και γόνιμη συζήτηση στά πλαίσια του αγωνιστικού φοιτητικού κινήματος. Παράλληλα ή εντόπιση των βασικών χαρακτηριστικών των αδυναμιών της παράταξης μας μπορεί νά αναδειχτεί στό έδαφος της συσσωρευμένης εμπειρίας αυτής της περιόδου.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ 815 ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Οι πρώτες ανησυχίες άρχισαν νά διατυπώνονται, όπως και οι πρώτες σκέψεις γιά τήν αντιμετώπιση της κατάστασης. Η Π.Π.Σ.Π., σέ στιγμές πού οι πάντες άδρανούσαν και διακήρυτταν ότι «τώρα δέ γίνεται τίποτα. Οι φοιτητές δίνουν εξετάσεις», σέ τέτοιες συνθήκες, άρχές Σεπτέμβρη, ή ΠΠΣΠ προέβη ΤΗΝ ΑΠΟΧΗ ΤΩΝ Α' ετών ΑΠΟ ΤΗ Β' ΠΕΡΙΟΔΟ στό βαθμό πού δέ δοθούν έγγραφοί γιά τήν κατοχύρωση της Γ' περιόδου. Με πρωτοβουλία της συγκαλούνται σέ αρκετές σχολές συλλεούσεις Α' ετών. Συνολικά παίρνουν μέρος πάνω άπό 1.500 Α' ετείς σ' αυτές και τό θέμα της αντιμετώπισης του νόμου ζυμώνεται πλατιά και αυτό είναι σ' αυτές τίς συνθήκες τό βασικότερο κέρδος. Η Β' Πανελλαδική κρατά τή γνωση της τακτική. Υπέρ στη ΦΜΣ, κατά στη Νομική, ΑΣΟΕΕ κλπ. Και τό χειρότερο διακηρυττε και αυτή ότι «ό κόσμος διαβάζει».

Στά μέσα του ίδιου μήνα τά πρώτα δειγματα αυτού πού έμελλε νά ακολουθήσει, εκδηλώνονται. Αποφασίζεται κατάληψη έδρας στό Α' έτος Χημικού (Χατζηγιάννου), οι φοιτητές της Αρχιτεκτονικής κινητοποιούνται γιά τό δώξιμο του φασίστα καθηγητή Σίνου. Οι κινητοποιήσεις ξεσπάνε ενάντια στις «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ. Είναι τά πρώτα ρήγματα στη ρεφορμιστική κυριαρχία. Τό δεύτερο τράνταγμα ήλθε στη συγκέντρωση της 25/10 στό Προπύλαια.

Η διάθεση μιας σημαντικής μερίδας των φοιτητών της Αθήνας, νά διαφοροποιηθεί και νά αντιπαρατεθεί στην πολιτική της άδράνειας της ΕΦΕΕ ήταν ή πρώτη, σέ μετωπικό επίπεδο, αντιπαράθεση του αγωνιστικού φοιτητικού κινήματος με τό ρεφορμισμό. Σ' αυτή τήν διαδικασία ή ΠΠΣΠ πήρε ουσιαστικά μέρος. Η θέση μας ότι δέν υπήρχαν οι όροι γιά τήν πραγματοποίηση πορείας στις 25/10 ήταν σωστή και τό γεγονός τά την έπιβεβαίωσαν. Η άναποφασιστικότητα στην προβολή με ουσιαστικό και καθολικό τρόπο αυτής της αντίληψης δημιούργησε συγχύσεις πού γρήγορα όμως ή πραγματικότητα τις ξεδιάλυσε. Τήν περίοδο αυτή ή Β'



Τά ΜΑΤ έμποδίζουν τό μπλόκ των καταλήψεων νά προχωρήσει πρós τήν Βουλή. Η σύσθησία των ΜΑΤ δέν έκφράστηκε, φυσικά, πρós τήν «νόμιμη» πορεία της ΕΦΕΕ στό ύπουργείο...

Πανελλαδική, ή ΑΑΣΠΕ και οι αυτόνομοι προσπαθούν νά άγνοήσουν τήν ΠΠΣΠ υιοθετώντας τή λογική «Εί Τί θα κάνει ή ΠΠΣΠ θ' άναγκαστεί νά μας άκολουθήσει».

Στις 1/11 ή ΕΦΕΕ άποφάσισε συγκέντρωση στό Προπύλαια. Η συγκέντρωση αυτή ήρθε νά άπαντήσει στην καταπάτηση του άσφουλο στη Νομική. Είχε δέ μεγάλη σημασία γιά τούς ρεφορμιστές πού ήθελαν νά δείξουν πρós τά έξω ένωμένο τό φ.κ. σέ αντίθεση με τήν προηγούμενη συγκέντρωση της 25/10. Στη φάση αυτή υπήρξε μία σύγχυση στό αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα. Άξιοσημείωτη ή στάση της Β' Πανελλαδικής με τήν «αγωνιστική» γραμμή της άποχής πού έπυφραγίζεται λίγες μέρες αργότερα στό ότι έχουν μείνει άπό τό Πολυτεχνείο «τά συντρίμια μιας γενιάς». Τήν ίδια μέρα έχουμε τό κλείσιμο των σχολών με πρωτοβουλία του πρύτανη και της «Κ»ΝΕ.

Η τελευταία άναλαμβάνει νά περιφρουρήσει τήν άπόφαση αυτή και ό κατασταλτικός της μηχανισμός κάνει «έπίσημη» εμφάνιση. Και στις δυό αυτές συγκεντρώσεις (25/10, 1/11) ή τρομοκρατική έπίθεση της άστυνομίας βάζει τή σφραγίδα της. Καταπατείται τό άσφουλο, νέες συλλήψεις, νέοι πολιτικοί κρατούμενοι. Οι έπιθέσεις αυτές υπογράμμισαν τίς κυβερνητικές διαθέσεις. Ο μηχανισμός της είχε στήσει, γιά νά χτυπηθεί τό φοιτητικό κίνημα, νά άποτραπουν μελλοντικές κινητοποιήσεις και νά προωθηθεί ή εφαρμογή του 815.

Έπίσης είχαμε τίς άπολιτικές ή έκτονωτικές ένέργειες όρισμένων (Νομική 25/10) καθώς και τήν προβοκατόρικη δράση όρισμένων στις 1/11 στό χώρο της Στουρνάρα.

Μετά τό τέλος της Β' περιόδου και των 2 κινητοποιήσεων μπαινει πιά σ' όλους τούς φοιτητές έντονα τό έρώτημα γιά τό τί πρόκειται νά γίνει. Η φετινή χρονιά ξεκίνησε ζεστά. Τό μήνυμα πού έρχεται άπό όλα τά πανεπιστήμια, είναι πώς ό άγώνας γιά τήν κατάργηση του 815, μπορεί έτσι πρέπει νά κλιμακωθεί. Η ΠΠΣΠ έγκαιρα καλεί τούς φοιτητές νά οικοδομήσουν τούς όρους και νά οργανώσουν πανελλαδική άποχή άπ' τήν Γ' περίοδο. Γραμμή σωστή γιά μπλοκάριζε τή λειτουργία του πανεπιστημίου συνολικά. Έν τώ μεταξύ άρχίζει ό πρώτος κύκλος Γ. Συλλεούσεων πού γίναν φέτος και πού χαρακτηρίζεται άπό γενική ζύμωση, πού έμπόδιζε νά βγούν στην έπιφάνεια τά ζητήματα ούσιας.

Παρόλα αυτά σ' αντίθεση με τή Γ.Σ. των προηγούμενων χρόνων άρχίζουν νά μαζικοποιούνται. Όλο και περισσότεροι φοιτητές συσπειρώνονται γύρω άπό τό φ.κ. γιά νά άγωνιστούν γιά τά προβλήματά τους.

Στις 16-17-18 γίνεται ό συνηθισμένος γιορτασμός του Πολυτεχνείου, και λέγοντας συνηθισμένος κυριολεκτούμε γιάτί ήταν ίδιος κι άπαράλατος με τόν περσινό και τόν

προπέριανο, σουβλάκια, γαρύφαλλα, πανηγύρι. Ίδιος άλλωστε με μία πολύ χαρακτηριστική διαφορά. Ο τραμπούκικος μηχανισμός της «Κ»ΝΕ κάνει πιά την πρώτη του συγκροτημένη δημόσια εμφάνιση. Χτυπάει όποιον τολμήσει να πει τη θέση του για κάτι και άλλοιμονο διαφωνεί με την «Κ»ΝΕ, ξυλοφορτώνει όποιον κατά κακή του τύχη και κατά την κρίση της μοιάζει με αναρχικό, από τό πογκρόμ δέ ξεφεύγουν μέλη του εργατικού της σύμμαχης ΠΑΣΠ αλλά ούτε και μέλη της «Κ»ΝΕ ακόμα (πρώην ή νύν).

Η σοσιαλφασιστική αυτή στάση της «Κ»ΝΕ ξεσκεπάζεται στις Γ.Σ. που ακολουθούν, παρά τις προσπάθειές της (με την συμπαράσταση της ΠΑΣΠ) να κουκουλωθεί και να μη ζητηθεί τό θέμα, και καταδικάζεται απ' τό σύνολο σχεδόν των φοιτητών.

Στήν καταγγελία της «Κ»ΝΕ, η παράταξη μας διαδραματίζει ουσιαστικό, καθοριστικό ρόλο. Τήν ίδια περίοδο διορθώνεται η παρέμβασή μας στην προβολή της θέσης για άποχή από την γ' περίοδο.

Σημαντικός σταθμός των εξελίξεων αναδεικνύεται η παρφοιτητική συγκέντρωση της 29/11 (που όργάνωνε η ΕΦΕΕ. Με απόφαση της καλεί σε προσυγκεντρώσεις και πορείες προς τό Υπουργείο Παιδείας. Τελικά υποχωρεί. Η πορεία όμως γίνεται με πρωτοβουλία του αγωνιστικού φ.κ. και είναι για πρώτη φορά τόσο μαζική!

Η πορεία που έγινε τή μέρα εκείνη σπάζοντας τήν τρομοκρατία τή στιγμή που «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΟΚ τά δίπλωσαν είχε μεγάλη σημασία για τις παραπέρα εξελίξεις. Πρέπει να τονίσουμε πώς κινηθήκαμε με καλό τρόπο πριν τήν πορεία. Πήραμε τήν πρωτοβουλία και προωθήσαμε σε «συνελεύσεις και έξω απ' αυτές με έντονη ζύμωση πώς οι προσυγκεντρώσεις πρέπει να συγκλίνουν όλες στα Προπύλαια και από κει να κατευθυνθεί όλος ο κορμός προς τό υπουργείο. Τή στιγμή που αντίληψήκαμε τήν απαγόρευση ένεργήσαμε σωστά και παίξαμε έναν ουσιαστικό ρόλο. Υπήρχε δηλαδή αίσθητή διαφορά από τις 25/10 στην παρέμβασή μας που

αυτή τή φορά ήταν άποφασιστική.

Καθώς φάνηκε, η δυναμική του κινήματος ήταν τρομερά έντονη, και με τήν γνωστή ταχύτητα που εξέλισσονταν τά πράγματα, πολύ σύντομα ήρθε στην επιφάνεια μέσα στο φ.κ. άφ' ενός μία διάθεση γι' άγώνα από μεγάλες μάζες κόσμου, άφ' έτέρου η τάση να εκφραστεί ο άγώνας με προωθημένες μορφές, αυτές της κατάληψης. Η πρώτη κατάληψη στην Αθήνα, στο Χημικό, λειτούργησε σαν πυροδότης στην όλη κατάσταση δίνοντας τήν απάντηση στο έρώτημα: Πώς θα ξεκινήσει τό ξέσπασμα;

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Η κατάληψη καθ' έαυτή είναι μορφή πάλης που πολύ λίγοι άγωνιστές είχαν ζήσει και όρα είχαν κάποια έμπειρία γι' αυτήν. Έτσι, ήσαν άγνωστα τά θετικά ή άρνητικά στοιχεία που φέρνει, γεγονός που έρμηνεύει πολλές αδυναμίες η λάθη που έγιναν στην διάρκειά τους. Μία κατάληψη φέρει σαν κύριο στοιχείο τή μαζική παρουσία και συμμετοχή του κόσμου μ' έναν τρόπο ουσιαστικό. Κάτι τέτοιο άλλωστε είναι προϊόν του επιπέδου του κινήματος όταν αυτή υιοθετείται, επίπεδου δηλαδή ανεβασμένου, στο όποιο ο άγώνας έχει γίνει υπόθεση θεωρητικά και πρακτικά μεγάλης μερίδας κόσμου. Τό στοιχείο της άμεσης δημοκρατίας (Γ.Σ. πλατιά συγκέντρωση, συζήτησης για τά προβλήματα και τήν λύση τους ανοιχτές κλπ) είναι ένα στοιχείο που έμπειρεύουν οι κατάληψεις, δίνοντάς τους μία ξεχωρη ζωντάνια και δυναμική. Απόρροια αυτών των συστατικών της κατάληψης είναι η δυνατότητα έκφρασης αντίληψεων και ιδεών έλεύθερα και συνακόλουθα πρακτικού και δημιουργικού πνεύματος, χωρίς άποκλεισμούς δικοικητικούς.

Παρ' όλα αυτά στη μορφή αυτή συμπορεύεται ο κίνδυνος του εκφυλισμού μέχρις ότου αυτός γίνει κύριο στοιχείο, όποτε και η κατάληψη σαν μορφή πάλης παύει να παίζει τον άρχικό της ρόλο.

Τούς παράγοντες που έντεινουν σε διαδι-

καιίες εκφυλισμού πρέπει να τις αναζητήσει κανείς στη σύνθεση των δυνάμεων της κατάληψης και στην χρόνια επικράτηση του ρεφορμισμού στο Φ.Κ., γεγονός που οδηγεί σε στείρες αντιδράσεις.

Έγκαιρα και σωστά η ΠΓΣΠ έκτίμησε ότι οι κατάληψεις πρέπει να γενικευθούν (6/12) και να προωθηθεί ιδιαίτερα η κατάληψη της Νομικής. Η απόφαση της Γ.Σ. του Νομικού ήλθε τή στιγμή που στο Κ.Σ. της ΕΦΕΕ οι «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ έπιχειρούσαν τό δεύτερο έλιγμό. Η απόρριψή του από τούς φοιτητές της Νομικής τόν τινάζε στον άέρα.

Οι Γ.Σ. που ψήφισαν για κατάληψεις ήταν πολύ μαζικές (Νομική, Ιατρική, Φυσικό κλπ), αλλά στην κατάληψη που άκολουθούσε η συμμετοχή ήταν μικρότερη. Αυτό όφειλόταν στο ότι απ' τή μία ήθελε κάτι πιά προωθημένο ο κόσμος, απ' τήν άλλη αυτή η διάθεση άκολουθιόταν από ένα χαμηλό πολιτικό, ιδεολογικό και όργανωτικό επίπεδο. Η διαπίστωση αυτή δείχνει επίσης και τά όρια αυτού του κινήματος (των καταλήψεων), όπως και διαγράφηκαν αυτά στη συνέχεια στην πράξη, μέσα στις κατάληψεις.

Μπορούμε να πούμε πώς στη διάρκεια των καταλήψεων έκφράστηκε σε μεγάλο βαθμό μία λογική μειοψηφίας. Οι λόγοι είναι πρωτοφανείς. Για πολύ καιρό οι δυνάμεις που άποτέλεσαν τό φ.κ. - που είχε τον πρώτο λόγο - ήταν μειοψηφία στα πλαίσια του φ.κ. Όταν λοιπόν ήρθε η στιγμή να καθορισεί αυτό τά πράγματα ήταν φυσικό να μη μπορεί να άπαληχτεί από τή λογική της μειοψηφίας. Έτσι, αυτό τό κίνημα στις έκδηλώσεις του κυριάρχησε πιά πολύ τό τι δέν θέλει από τό τι θέλει. Έντονη έσωστρέφεια, στείρος άντικειμενός στη θέση του άντιρεφορμισμού, άντι-ΕΦΕΕ άντίληψη σε άναρχοαυτόνομη βάση έκτόνωσης.

Στη διάρκεια των καταλήψεων δέν συζητάει κανείς μόνον και στενά τό θέμα και υπό διεκδίκηση αίτημα. Οι συζητήσεις και οι αναφορές επέκτείνονται σε βαθύτερα ζητήματα και έκφράζουν ποικίλοι προβληματισμοί και θέσεις. Έτσι, πιάστηκαν θέματα για τό άστικό Πανεπιστήμιο, για τήν ιδεολογία και τον κοινωνικό ρόλο του φοιτητή, τήν γραφειοκρατία κλπ.

Μία έμπειρία που άποκτήθηκε άφορά τον τρόπο άντιμετώπισης των άναρχικών, αυτόνομων κλπ. Όπου έγινε πολιτική άντιμετώπιση, όπου χρησιμοποιήθηκε πλατιά δημοκρατία, λύθηκαν τά προβλήματα χωρίς πολλά πολλά.

Βέβαια θάπρεπε να πούμε δυό λογία και για τις κατάληψεις και τις «κατάληψεις». Άποδείχτηκε ότι εκεί που οι ρεφορμιστές είχαν τήν κυριότητα (Δ.Σ.), εκεί οι καταστάσεις ήσαν υποτονικές και χαρακτηρίζονταν απ' τήν άπουσία του κόσμου. Άντίθετα, όπου οι κατάληψεις έγιναν απ' τά κάτω εκεί υπήρξε ζωντάνια και η μορφή αυτή δέν εκφυλίστηκε εύθους έξ αρχής.

Στις καταστάσεις αυτές όπου οι «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΟΚ συμμετείχαν σε Σ.Ε. εκεί λειτούργησαν άντιδραστικά και σαμποταριστικά.

Η Β' Πανελλαδική στά κρίσημα ζητήματα των καταλήψεων (προσανατολισμός τους, όργάνωσή τους) έπαιξε άρνητικό ρόλο. Η στάση της πολλές φορές υπογράμμισε τήν άφομοίωση της από τό άναρχοαυτόνομο ρεύμα. Η ΠΓΣΠ δέν άντιπαρατέθηκε όλόπλευρα στη στάση της αυτή.

Η ΑΑΣΠΕ έπαιξε μηδανιμό ρόλο με έξαιρηση τήν άντιμετώπιση των «φρικιών».

συνέχεια στη σελίδα 37



αθηνά

ἀπό κεί ξεκίνησε «τό κακό»

ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς (ἀπ' τὸ Σεπτέμβριο ἀκόμα) ἡ ΦΜΣ ἦταν τὸ κέντρο ἔντονων ζυμώσεων καὶ κινητοποιήσεων. Ἐγιναν σὲ πολλὰ τμήματα μαζικές συγκεντρώσεις Ἀετῶν. Στὸ Χημικὸ μάλιστα ἀποφασίστηκε δυὸ φορές κατὰληψη ἐδρῶν, πού δὲν ἄρχισε ἐπειδὴ ὑπονομεύτηκε ἔντονα ἀπὸ τοὺς ρεφορμιστές. Οἱ ἀπόπειρες γιὰ κατὰληψη ἐδρῶν στὸ Χημικὸ ἀποτέλεσαν καὶ τὸ πιὸ ψηλὸ σημεῖο τῆς φοιτητικῆς πάλης πρὶν τῆ Β' περιόδου στὴ ΦΜΣ. Πάντως χαρακτηριστικὸ πᾶν προμηνούσε τὴν ἐπερχόμενη ἐκκρηξὴ ἦταν τὸ γεγονός ὅτι γιὰ πρώτη φορά τὰ τελευταῖα χρόνια στὴ ΦΜΣ ὑπῆρξαν ἔντονες κινητοποιήσεις σὲ μιά τέτοια νεκρὴ κατὰ παράδοση περίοδο (πρὶν καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Β' περιόδου).

Ἀμέσως μετὰ τῆ Β' περιόδου γενικὴ ἦταν ἡ διάθεση «νά γίνει κάτι γιὰ τὸν νόμο». Ὅμως τὸ πῶς θ' ἄρχισαι αὐτὴ ἡ πάλη, αὐτὸ δὲν ἦταν καθόλου καθορῶν. Στὸ προχώρημα τῆς πάλης στὸ χημικὸ (ἀπ' ὅπου ξεκίνησε τὸ κίνημα τῶν καταλήψεων) βοήθησε πολὺ ἓνα «τυχαῖο» ζήτημα: τὸ πρόβλημα πού δημιουργήθηκε μὲ τὸν τραμποῦκο καθηγητὴ Βασιλειάδη. Ἡ κινητοποίηση γιὰ νὰ φύγει ὁ Βασιλειάδης ἀπ' τὸ Χημικὸ, γρήγορα διοχέτευσε ἓνα μεγάλο δυναμικὸ στὸ κανάλι τῆς πάλης ἐναντίον τὸν 815.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἀπόφαση νὰ φύγει ὁ τραμποῦκος Βασιλειάδης ἀπ' τὸ Χημικὸ σὲ μαζικὴ Γ.Σ. ἀποφασίζεται ἡ κατὰληψη τοῦ Χημείου.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΣΤΟ ΧΗΜΙΚΟ - ΦΥΣΙΚΟ

Μετὰ τὴν κατὰληψη τοῦ Χημικοῦ, ἀκολουθεῖ σὲ λίγες μέρες ἡ κατὰληψη στο Φυσικὸ. Τὸ σύνθημα «καταλήψεις σ' ὅλες τὶς σχολές» γίνεται σύνθημα ἀμεσης δράσης. Ἀκολουθεῖ ἡ κατὰληψη τῆς Νομικῆς, τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, τῶν Μεταλλειολόγων... κλπ.

Ἔτσι οἱ καταλήψεις στὸ Φυσικὸ-Χημειὸ ἀποτελεσαν τὸν πυροδότη γιὰ τὸ μαζικὸ-ἀγωνιστικὸ κίνημα τῶν καταλήψεων πού ἀπλώθηκε γρήγορα σ' ὅλες τὶς σχολές.

Ὅχι πῶς οἱ καταλήψεις στὸ Χημικὸ-Φυσικὸ δημιούργησαν αὐτὸ τὸ κίνημα. Ἀπλῶς πυροδότησαν μιά κατάσταση, πού εἶχε ἤδη ὀριμαίνει μέσα ἀπὸ μιά ἀλόκληρη πορεία μικρῶν καὶ μεγάλων μαχῶν.



Ἀποψη τῆς μεγαλειώδικης πορείας τῶν συντονιστικῶν ἐπιτροπῶν (ὁ «Ρ» τὴν ἐκτίμησε σὲ 300 άτομα!!! - 15/12) τῆς 14ης Δεκεμβρίου. Οἱ ἄστικές εφημερίδες τὴν υπολόγισαν σὲ 4.500 άτομα.

Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ -

Ἀσχετα ἀπ' τὸ πῶς καταλάβαναι τὴν κατὰληψη μερικοὶ φίλοι, ἰδιαίτερα τῆς Β' Πανελλαδικῆς αὐτὴ πήρε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὸ χαρακτήρα μιάς πολιτικῆς μάχης ἐναντίον τοῦ νόμο. (σημειώνουμε χαρακτηριστικὰ τὶς ἀποψεις ἐκπρόσωπου τῆς Β' Πανελλαδικῆς πού λέγανε πρὶν ἀρχίσει ἡ κατὰληψη: «νά κάνου-

τὶς πρώτες μέρες, πρὶν οἱ καταλήψεις ἀπλωθοῦν σὲ ἄλλες σχολές) ἔγιναν πολλές συζητήσεις στὰ ἀμφιθέατρα τῆς ΦΜΣ. Ὁ προβληματισμὸς ἀγκάλιασε διάφορα γενικότερα καὶ πιὸ πλατεῖα ζητήματα. Αὐτὸ ἦταν κάτι τὸ θετικὸ. Ὡστόσο παρατηρήθηκε καὶ τὸ ἀρνητικὸ φαινόμενο νὰ μετατρέπονται συζητήσεις σὲ αὐτοκατανάλωση πού ἐμπόδιζε τὴν πιὸ πλατεῖα συζήτηση γιὰ τὸ πῶς τὸ φ.κ. θὰ βγεῖ πρὸς τὰ ἔξω. θὰ ἐνημερώσει τὸ λαὸ καὶ θὰ ἐνώσει τὸν ἀγῶνα του μὲ τὸ δικὸ του ἀγῶνα.

Ἔτσι, ἐγκλωβίστηκε καὶ ἀδρανοποιήθηκε



μὲ τὸ Χημειὸ δικὸ μας γιὰ μερικές μέρες»!! ἢ «νά ἀμφισβητήσουμε τὶς ἱεραρχικές σχέσεις προσφέροντας οὐσίαν στὸν καθηγητὴ τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος ἢ μοιράζοντας πορτοκαλάδες στὸ μάθημα»!! καὶ «νά ἔχουμε καφενεῖο στὴ εἴσοδο τοῦ Χημείου, κουκλοθέατρο στὴ μιά γωνία κλπ.» Ἡ ἴδια ἡ πραγματικότητα προσεγίωσε πολλοὺς καὶ ἡ κατὰληψη εἶχε βασικὰ μιά καθαρὴ ἀγωνιστικὴ φυσιογνωμία, συσπειρώνοντας γιὰ πρώτη φορά στὸ Χημικὸ καὶ Φυσικὸ ἀργότερα τόσο πολὺ κόσμος στὸ ἐδαφος τοῦ ἀγῶνα. Στὴ διάρκεια τῶν καταλήψεων (καὶ κύρια

ἓνα δυναμικὸ, πού θὰ μπορούσε νὰ δράσει συγκεκριμένα. Ἐδῶ εὐθύνονται καὶ οἱ Σ.Ε., πού δὲν ἀξιοποίησαν μὲ τὸν καλλίτερο τρόπο ὅλο τὸ δυναμικὸ τῶν ἀγωνιστῶν φοιτητῶν, ὀργανώνοντας καλλίτερα τὴ γενικὴ δραστηριότητα σὲς καταλήψεις καὶ ἔξω ἀπ' αὐτές (Ἐδῶ φυσικὰ φέρνει τὶς εὐθύνες τῆς καὶ ἡ παράταξί μας).

Σημαντικὸ ζήτημα ἦταν ἡ παρέμβαση (τούλάχιστον τὶς πρώτες μέρες, ὅταν ἡ κατὰληψη τοῦ Χημείου ἦταν τὸ κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος) τοῦ ἀναρχοαυτονομοῦ ρεύματος. Βάζοντας ζητήματα, ὅπως «καταλή-

αθηνα

φεις τώρα, στα έργαστάσια» ή «νά καταργηθούν οι συντονιστικές επιτροπές και νά βγούν επιτροπές κατάληψης απ' όλους όσους συμμετέχουν», επιχείρησαν νά οδηγήσουν τό κίνημα τών καταλήψεων στόν τυχοδιωκτισμό. Ή μάχη βέβαια πολύ δύσκολη αλλά ήταν ή πρώτη φορά, πού ή παρέμβαση του άναρχοαυτόνομου ρεύματος ήταν συγκροτημένη και ως ένα βαθμό μαζική.

Ίδιαίτερα οι άναρχικοί είχαν (και... διατύπωσαν μέ τό θάρρος πού τούς διακρίνει...) πολλά παράπονα γιά τήν ΠΠΣΠ. «Μαντρόσκυλα του μ-λ», «γραφειοκράτες» «σταλινικοί» κλπ. Ίδιαίτερα ό τελευταίος όρος άποτελεί γι' αυτούς τήν εύρεσιτεχνία του αιώνα και έγινε σύμβολο τής «άντιγραφειοκρατικής» τους πάλης.

Έτσι, όταν μία απ' τίς πρώτες μέρες τής κατάληψης μέ εύθύνη μελών τής Β' Πανελλαδικής έκλεισε γιά κάποιο διάστημα ή πόρτα του Χημείου, έξαπολύθηκαν... βαρείες κατηγορίες ενάντια... στήν ΠΠΣΠ!

Όταν πάλι πρós τό τέλος τής κατάληψης πάλι ή Β' Πανελλαδική επιχείρησε νά βγάλει τούς φοιτητές τών άλλων σχολών τή νύχτα έξω από τό χημείο (άνάμεσα τής βέβαια και πολλούς άναρχικούς και αυτόνομους) πάλι άναζωπυρώθηκε ή πάλι ενάντια στήν... ΠΠΣΠ!

Και τό πιό διασκεδαστικό είναι ότι τούς όλους ψιθύρους αγόνταρε ύπόγεια και ή Β' Πανελλαδική!!!

Απ' τή μεριά μας πιστεύουμε - και άνάλογα συμπεριφερθήκαμε στίς καταλήψεις - ότι έχθρικά πρós τό φ.κ. ιδεολογικά ρεύματα, όπως ό άναρχισμός κλπ., δέν αντιμετώπιζονται μέ τόν άπομονωτισμό και μέ διοικητικά μέτρα, αλλά μέ πολιτικό τρόπο. Όμως ή «αύτονομία» τής Δ. Εύρώπης δέν μπορούσε νά μήν έμπνεύσει και τά ντόπια άνάλογα ιδεολογικά ρεύματα στήν πάλη τους ενάντια στα κόμματα γενικά (ή πολιτική γραμμή δέν ενδιαφέρει, άλλωστε «βαρεθήκαμε τήν πολιτική», όπως ειλικρινέστατα είπε κάποιος αυτόνομος σέ μία συγκέντρωση).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ή αντιπαράθεση μέ τήν ΠΠΣΠ σέ καμιά περίπτωση δέν έγινε σέ πολιτική και άνοιχτά, αλλά πότε μέ ψευδή (όπως παραπάνω), πότε μέ κλάκα, πότε μέ γενικούς άφορισμούς ενάντια στή γραφειοκρατία ή μέ κατηγορίες του στυλ: «Ή ΠΠΣΠ θέλει νά καπελλάσει τό κίνημα, επειδή ύπογράφει τίς έφημερίδες τής τοίχου και έβγαλε μόνο αυτή (έμπόδισε κανείς κανένα άλλο νά κάνει τό ίδιο) τραπέζακι στό Χημείο!

Τά παραδείγματα, πού άναφέραμε προηγούμενα ύπογραμμίζουν και ένα άλλο χαρακτηριστικό, πού φάνηκε καθαρά στό κίνημα τών καταλήψεων: τή χαμηλή πολιτικοποίηση, τήν ύπαρξη σέ μεγάλο βαθμό συναισθηματισμού, εύκολοπιστίας και άκόμα (παρά τήν «προσφορά» επιφανών συνδικαλιστών πού συνέφερυσαν όλοι στό Χημείο) τό χαμηλό ουσιαστικά επίπεδο πολιτικής αντιπαράθεσης.



Α. ΧΡΟΝΙΚΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/12: Ή Γ.Σ. του Χημικού άπόφασίζει κατάληψη του Χημείου από 4-8/12 μέ 133-111 ψήφους.

ΤΡΙΤΗ 4/12: Ή «Κ»ΝΕ βάζει έμμεσα ζήτημα άναθεώρησης τής άπόφασης. Άπομονώνεται γιά άλλη μία φορά: 219-78!! Ή κρτάληψη άρχίζει.

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/12: Άποφασίζεται συνέχιση τής κατάληψης του Χημείου μέ 205-119 (ή μαζικότερη συνέλευση πού έγινε ποτέ στό χημικό). Τό Φυσικό στή μαζικότερη Γ.Σ. μετά τή μεταπολίτευση άποφασίζει κατάληψη και του Φυσικού (262-240 ψήφοι). **ΕΤΣΙ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΦΜΣ.**

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/12: Στίς συνέλεύσεις Χημικού-Φυσικού άποφασίζεται νά μή συμμετάσχουν οι «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ στίς Σ.Ε. Άπορρίπτεται ή πλατφόρμα τής ΕΦΕΕ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/12: Γίνεται ή φασιστική εισβολή τής «Κ»ΝΕ στό Φυσικόχημείο.

ΤΡΙΤΗ 19/12: Γίνεται Γ.Σ. Χημικού. Ή «Κ»ΝΕ δέν κατεβαίνει στή Γ.Σ., τήν σαιμπούρει. Παρ' όλα αυτά ή Γ.Σ. έχει άπαρτία: 184 άτομα. Καταδικάζεται ή ένέργεια τής «Κ»ΝΕ.



αθηνά

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 11/12: Ψηφίστηκε από την Γ.Σ. Νομικού με ψήφους 381-339 η κατάληψη. Η προσπάθεια «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ να μην παρθεί απόφαση την ίδια μέρα απέτυχε. Από τη Γ.Σ. εκλέχτηκε 19μελής Σ.Ε. Επίσης δημιουργήθηκαν επιτροπές οικονομικών, προπαγάνδας και τύπου, περιφρούρησης, πολιτιστικών εκδηλώσεων, καθαριότητας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/12: Το πρωί ο πρόεδρος έκλεισε την σχολή. Οι φοιτητές παρ' όλα αυτά μπήκαν μέσα. Το βράδυ της ίδιας μέρας η κυβέρνηση κηρύσσει lock-out.

ΠΕΜΠΤΗ 13/12: Έγινε διασυντονιστικό των Σ.Ε. κατάληψης Νομικού-Φυσικού-Χημικού-Γεωλογικού. Από την Σ.Ε. διοργανώθηκε συζήτηση με θέμα το φ.κ. και τις καταλήψεις που τελικά δεν έγινε. Έγινε όμως η συζήτηση που διοργάνωσε ο ΦΟΚΘ με θέμα «αξιοαλκότητα και φ.κ.».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/12: Έγινε συγκέντρωση και πορεία των Σ.Ε. Την ίδια μέρα γίνονται οι Γενικές Συνελεύσεις Πολιτικού-Οικονομικού-Φιλοσοφικής-Μαθηματικού.

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/12: Εκδήλωση με τον Νότη Μαυρουδή. Εκδήλωση με μπαλλάντες. Στο τέλος της εκδήλωσης υπήρχε η φαινή ιδέα να γίνει ντίσκο-πάρτυ. Η άνυπαρκτη συμμετοχή του κόσμου σε τέτοιου είδους εκδήλωση ματαίωσε τα σχέδια των οργανωτών. Προβολή της ταινίας «κάτω τα χέρια απ' τη λευκή γυναίκα». Την ίδια μέρα γίνεται κοινή συνεδρίαση των Δ.Σ. Πολιτικού-Οικονομικού-Φιλοσοφικής με προτάσεις από «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ για δημιουργία οργανωτικής επιτροπής όπου θα συμμετέχει και η Σ.Ε. Εκπληξη αποτέλεσε η «δημοκρατική» πρόταση της ΠΑΣΠ που έλεγε ότι στην Οργανωτική Επιτροπή συμμετέχει ένας από κάθε παράταξη. Σε περίπτωση λήψης απόφασης το καθένα μέλος της επιτροπής ψηφίζει με δόση έδρες έχει συνολικά η παράταξη του στα Δ.Σ. Νομικής-Φιλοσοφικής!!!

ΚΥΡΙΑΚΗ

16 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Προβολή της ταινίας «Γενναίοι του Βορρά» από τον ΦΟΚΘ. Η ΠΠΣΠ παρεμβαίνει για να μην προβληθεί αυτή η ταινία, για να μην επικρατήσει κλίμα χαβαλέ, για να μην εκφυλιστεί η κατάληψη. Μετά το τέλος της προβολής ακολουθεί με μαζική συμμετοχή συζήτηση για τις προοπτικές των καταλήψεων. Την ίδια βραδιά γίνεται η φασιστική επίθεση της «Κ»ΝΕ στο Χημείο.

ΔΕΥΤΕΡΑ 17/12: Συζήτηση της Σ.Ε. για τις καταλήψεις και το Φ.Κ. Προβολή της ταινίας «η στρατηγική της άραχνης».

ΤΡΙΤΗ 18/12: Συνέχεια της συζήτησης για το φ.κ. και τις καταλήψεις. Προβολή της ταινίας «η κόρη μου η σοσιαλίστρια». Εκδήλωση για τον Μπρέχτ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/12: Τελευταία μέρα της κατάληψης. Συζήτηση για τον Χάκκα. Συζήτηση για τον κοινωνικό ρόλο των δικηγόρων.

ΠΕΜΠΤΗ 20/12: Συγκέντρωση των Σ.Ε. Φυσικού-Χημικού στο χώρο του Φυσικού. Η συμμετοχή του κόσμου στο χώρο και στις εκδηλώσεις της κατάληψης ήταν κάτι το πρωτόγνωστο. Καθημερινά πέρναγαν από το χώρο που ήταν η Σ.Ε. κατάληψης 3-5 χιλιάδες κόσμος.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΟΜΙΚΟΥ

(Σημείωμα των 3 μελών της ΠΠΣΠ στη Σ.Ε. Νομικού)

Η Συντονιστική Επιτροπή που εκλέχτηκε στη Γ.Σ. της 11/12 που αποφάσισε την κατάληψη, ήταν 19μελής.

Σε γενικές γραμμές, οι θετικές πλευρές της δουλειάς της βρίσκονται στο ότι οι εκδηλώσεις της πλαισιώθηκαν μαζικά από τους φοιτητές. Χαρακτηριστικό των διαθέσεων του φοιτητικού κόσμου ήταν το γεγονός, πως ενώ από το χώρο της Νομικής που είχε καταληφθεί από τη Σ.Ε. περνούσαν χιλιάδες φοιτητών, ο χώρος που είχε «καταληφθεί» από την ΕΦΕΕ ήταν μόνιμα χωρίς κόσμο. Αυτό άκριβώς το γεγονός, ότι δηλαδή η Νομική τις μέρες της κατάληψης αποτέλεσε το βασικό πόλο έλξης και συσπείρωσης των φοιτητών της Αθήνας, έβαζε πρόσθετα καθήκοντα και ευθύνη στη Σ.Ε. που δεν ανταποκρίθηκε όσο έπρεπε.

Εδώ πρέπει να υπολογιστεί και η απείρεια που είχαν τα μέλη της και που έπαιξε ένα ρόλο στον όχι καλό συντονισμό της δουλειάς της. Αν τονίζουμε τα λάθη και τις αρνητικές πλευρές της, αυτό το κάνουμε γιατί πιστεύουμε ότι μ' αυτό τον τρόπο, μπορούμε να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα που θα βοηθούν στην παραπέρα δράση.

Όσον αφορά τη συγκρότησή της, ο μεγάλος αριθμός μελών της δημιουργούσε πρόβλημα δυσκινησίας και λιγών συνεδριάσεων. Ιδιαίτερο πρόβλημα αποτέλεσε και 1 μέλος της (και μέλος του Δ.Α.) που ενώ συμμετείχε από την αρχή, προσπάθησε όταν έγινε «κατάληψη» της σχολής από την ΕΦΕΕ, να τη σαμποτάρει (τη Σ.Ε.) με σκοπό να υποκαταστήσει τη δράση της από τα Δ.Σ. φτάνοντας στο σημείο να τη χαρακτηρίσει και σαν «άντιδημοκρατική».

Εκείνο που συνόδεψε τη δράση της ήταν η χαλαρότητα έλεγχου, που φάνηκε κύρια στις εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν στη διάρκεια της κατάληψης από το ΦΟΚΘ.

Η αντίληψη που κυριαρχούσε στη πλειοψηφία της Σ.Ε. ήταν ότι ο καθένας μπορούσε να παρουσιάσει ό,τι ήθελε. Πιστεύουμε ότι φυσικά δεν έμπαινε ζήτημα οι εκδηλώσεις να έχουν στενό χαρακτήρα ή να έμποδίζονται αντιδημοκρατικά. Όμως θα έπρεπε να διαπνέονται σίγουρα από το περιεχόμενο της κατάληψης, που είχε γίνει κάτω από συγκεκριμένους στόχους και όχι από τη μία αντίληψη που εκφράζονταν από ορισμένους «να μεταφέρουμε τη ζωή μας στην κατάληψη».

Έτσι έγιναν μία σειρά εκδηλώσεις όπως «οι Γενναίοι του Βορρά», «η κόρη μου η σοσιαλίστρια», τελείως άστοχες, ενώ υπήρχαν θέματα βασικά που έπρεπε να συζητηθούν, όπως το θέμα του ν. 815 και οι προοπτικές



του φ.κ.

Παράλληλα έγιναν μία σειρά θετικές εκδηλώσεις μουσικές (μπαλάντες, Μαυρουδής), προβολές, λογοτεχνικές και ποιητικές βραδιές (Μπρέχτ) και σημαντικές συζητήσεις (μία για τον κοινωνικό ρόλο του δικηγόρου με την συμμετοχή προοδευτικών δικηγόρων και άλλες δύο για την κατάσταση του Φ.Κ. και τις προοπτικές του που ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και εποικοδομητικές γιατί άκουστηκαν και ελεύθερα πολλές απόψεις και έγινε ανταλλαγή γνώμων).

Η Σ.Ε. έκανε προσπάθεια για τη μεταφορά της πάλης μας προς τα έξω και την εκλαίκευση του αγώνα μας και την προπαγάνδισή του με προκηρύξεις. Όμως η προς τα έξω προβολή των αντιλήψεων του αγωνιστικού κινήματος που εκφράζε η κατάληψη, έγινε με ελλείψεις, κυρίως μετά την επίθεση της «Κ»ΝΕ στο Χημείο, τότε που θα έπρεπε να γίνει πλατιά καμπάνια στο λαό και τους εργαζόμενους της Αθήνας.

Στόν τομέα του συντονισμού της δουλειάς με τις άλλες εκλεγμένες Σ.Ε. έγιναν μερικές ενέργειες που εκφράστηκαν με την από κοινού πορεία στο μπλόκ των Σ.Ε. στις 14/12 σε αντιπαράθεση με το μπλόκ της Ε.Φ.ΕΕ.

Η πολύ πλατιά και μαζική συσπείρωση του κόσμου κάτω από τα πανιά της Σ.Ε. Νομικού μπορεί να θεωρηθεί μεγάλη επιτυχία, ένδεικτη για τις δυνατότητες που έχει το αγωνιστικό Φ.Κ.

Τέλος πρέπει να τονίσουμε τη μεγάλη σημασία της απόφασης του Νομικού για κατάληψη, την ίδια μέρα που πάρθηκε η απόφαση της ΕΦΕΕ για «κατάληψεις», παρά κι ενάντια στις προσπάθειες των ρεφορμιστών να χαλιναγωγήσουν έστω και καθυστερημένα το κίνημα που ξεσηκώνονταν χτυπώντας τη συμβιβαστική λογική τους.



ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ «Κ»ΝΕ ΣΤΟ ΧΗΜΕΙΟ (17/12)



ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Σ' όλη τη διάρκεια της «κατάληψης» στη σχολή φάνηκε έντονο ένα πρόβλημα έρμηνειας όρων και καταστάσεων. Πιο συγκεκριμένα:

- Κατάληψη της σχολής ουσιαστικά σήμανε «άδειασμα της σχολής».

- Η παρουσία 30-40 ατόμων σε μόνιμη βάση (σε σύνολο 5000 φοιτητών) έρμηνεύεται απ' το ΔΣ σαν «μαζική και ενεργητική συμμετοχή των φοιτητών».

- «Μπλοκάρισμα της λειτουργίας της σχολής» μεταφράζεται σε καθημερινή λειτουργία της γραμματείας και πραγματοποίηση της ταχτικής συνεδρίασης των καθηγητών (πάνω σ' αυτό όμως υπάρχει και το παράπονο της Πσκ: «δεν πήραν υπόψη τους τις θετικές μας προτάσεις»).

Πέρα απ' αυτά όμως το ΔΣ μιάς και είχε πιά την κατάσταση στα χέρια του, έβαλε όλα τα δυνατά του για να ταχτοποιήσει τα «κακώς κείμενα». Άνεμος δημοκρατίας και... καθαριότητας φύσηξε στη σχολή. Τα συνθήματα που ήταν γραμμένα στους τοίχους οβήνονται. Μπορεί βέβαια να μιλούσαν για μαζικό πανμορφωτικό αγώνα, αλλά όπως και να το κάνου-

με δεν εκφράζουν τους φοιτητές και στο κάτω κάτω είναι και αντίαισθητικά. Άλλωστε στους διαδρόμους επιτρέπεται η διακίνηση των ιδεών. Μέσα στις αίθουσες όμως δεν μπορούμε να γράφουμε ότι θέλουμε (ιεροί χώροι βλέπεις δεν μπορεί να τους βεβηλώνει ο κάθε άριστεριστής). Έχει μέσα δικαιώματα έχει μόνο η ΕΦΕΕ).

Μιά πρόταση για συζήτηση πάνω στην κατάσταση του φ.κ. απορρίπτεται απ' την Οργανωτική Επιτροπή. Ούτε αυτή εκφράζει τους φοιτητές, άλλωστε δεν βοηθάει και την πάλη μας.

Ενώ αυτά συμβαίνουν στη δεξιά πτέρυγα του κτηρίου της Νομικής στην άριστερη ή τρομοκρατία όργιαζει. «Τά μέλη της ΣΕ του Νομικού έκτοξεύουν απειλές ενάντια στις ομάδες περιφρούρησης που ύλοποιούν την απόφαση της ΕΦΕΕ». Για να καταλάβετε δέ, τι κατάσταση επικρατεί «μέλος της ΣΕ έθεάθη με σάκο πυγμαχίας στο χέρι» (τοποθέτηση του προέδρου του ΔΣ-ΠΑΣΠ στη ΓΣ). Μιά μικρή λεπτομέρεια: ο «σάκος» ήταν sleeping bag. Νάτο πάλι τό πρόβλημα έρμηνειας...

αθηνα

‘ Η σοσιαλφασιστική έπίθεση τής «Κ»ΝΕ στό Χημείο

Όταν ή «Κ»ΝΕ καταγγέλεται γιά τή προσχεδιασμένη επίθεση στό ΦΜΣ, δι-αρρηγνύει τά ήμάτια της ότι αυτά είναι ψέμματα, μιλάει γιά άναρχικά καί κρυπτοφασιστικά στοιχεία πού έπιτέθηκαν ένάντια σέ φοιτητές.

Ωρισμένα άπ' τά πιο φανερά έρωτήματα πού γεννιούνται είναι: 1. Γιατί οι εκπρόσωποι τής «Κ»ΝΕ στό ΔΣ τής Παντείου ζήτησαν τήν άναβολή τής κανονισμένης γιά τό άπόγευμα τής Κυριακής 16.12 συνεδρίασης του ΔΣ επικαλούμενοι «σοβαρή δουλειά» καί τό κυριότερο. Γιατί αυτή ή «σοβαρή δουλειά» ήταν στό χώρο του Φυσικού; Ή πιο άπλά. Γιατί οι εκπρόσωποι τής «Κ»ΝΕ στό ΔΣ Παντείου βρίσκονταν παραταγμένοι μέ άλλους «Κ»νίτες άπό τό άπόγευμα τής Κυριακής στό κτήριο του Φυσικού στό σκαλάκια πού οδηγούν προς το Χημείο; (καί φυσικά πρωτοστάτησαν άργότερα στις έκκαθαριστικές επιχειρήσεις). 2. Γιατί οι αντιπρόσωποι τής «Κ»ΝΕ στό ΣΕ κατάληψης τής Ίατρικής δήλωσαν ότι άπ' τή Κυριακή τό μεσημέρι άποσύρουν ομάδα μελών τους άπό συγκεκριμένο κτήριο τό όποιο είχαν άναλάβει νά πε-

ριφρουρούν επειδή είχαν «σοβαρή δουλειά»; Καί τό κυριότερο. Γιατί αυτή ή ομάδα μέ έπικεφαλής τό γνωστό στέλεχος τής «Κ»ΝΕ Ίατρικής Κατσούλα ήταν παραταγμένη πλάι άπ' τή πόρτα του Φυσικείου άπ' τή Κυριακή τό άπόγευμα; (καί φυσικά άργότερα πρωτοστάτησε στό έπεισόδια).

Στή συνέχεια 3 Γενικές συνελεύσεις πού έγιναν κατήγγειλαν τή «Κ»ΝΕ καί τους άδίστακτους τραμπουκισμούς πού έκανε στό ΦΜΣ στό όνομα του κομμουνισμού.

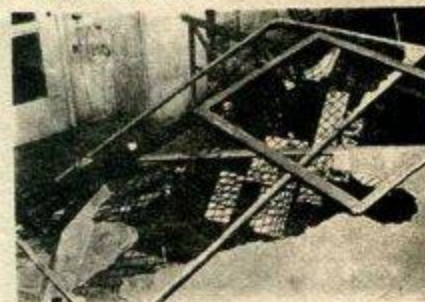
Ή Γεωπονική μέ 120 ψήφους ύπέρ, 84 κατά τής «Κ»ΝΕ περνάει καταγγελία στό «Κ»ΝΕ. Ήπίσης καταγγελίες ψηφίζονται στό ΓΣ του Χημικού καί τής Σχολής Καλών Τεχνών.

Ή ΣΕ κατάληψης Ίατρικής κατά πλειοψηφία (μετέχουν καί οι ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ) καταγγέλει τή φασιστική επίθεση τής «Κ»ΝΕ.

85 μέλη του ΕΔΠ καταγγέλουν τήν επίθεση ένάντιον φοιτητών πού είχαν καταλάβει τό χώρο του Χημείου μέ άπόφαση των Γενικών Συνελεύσεων.



Τά ΜΕΣΑ καί τά... άποτελέσματα των βανδαλισμών.



ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΒΙΑ
της «Κ»ΝΕ καί
τα ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ της



ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑΣ

ΚΚΕ(μ-α)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΣ 79

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΧΗΜΕΙΟ Η «Κ»ΝΕ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ---



Θεσσαλονίκη



Ειδικό βάρος... σέ ιδιαίτερες στιγμές.

(Κατάληψη ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ, Πορεία 12.000, Λέσχη, ΑΠΟΧΗ από Γ' περίοδο)

Αν κοιτάζε κανείς στην άρχη της φετεινής ακαδημαϊκής χρονιάς με μιά ματιά και έμμενο μόνο στην επίφάνεια θα μπορούσε εύκολα νά καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ίσως περιμένουν τό φ.κ. χειρότερες μέρες από την χρονιά πού πέρασε. Μιά εκδήλωσούσα στο Χημείο - πού άλλου - γιά την καταπάτηση του άουλου στις 9 Αυγούστου στην Αθήνα από τό ΜΑΤ, χωρίς καμία αγωνιστική προοπτική πάλης ενάντια στον 815. Η ΦΕΑΠΘ, όπως και η ΕΦΕΕ, δέν έκανε καμία προσπάθεια νά συνδέσουν τό ζήτημα αυτό με την πάλη ενάντια στον νόμο 815. Φυσικά στό Χημείο ό γνωστός μέχρι τότε συσχετισμός «άπαγορεύονται οι διαδηλώσεις», «διαλυθείτε ήσυχώς» κλπ.

Η ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ Φ.Κ.

Έμπαινε και φέτος τό ζήτημα της οικοδόμησης ενός αγωνιστικού ρεύματος μέσα στό πανεπιστήμιο από τό κάτω, πού νά βάζει στην άκρη, νά υποσκελίζει τις ήττοπαθείς άπόψεις της «Κ»ΝΕ και της Ν. ΠΑΣΟΚ, και νά δώσει την δυνατότητα στους δημοκράτες φοιτητές νά συμμετέχουν πιά μαζικά και ένεργά στον άγώνα γιά την κατάργηση του ν. 815. Τό Φ.Κ. έπρεπε νά ξεπεράσει τά στάδια των άτέρμωνων «ζυμώσεων» πού έρχονταν κόντρα στη δράση και δέν βοηθοσαν ούτε καν στον εμπλουτισμό των στόχων του.

Γιά την Ν. ΠΑΣΟΚ πού την περασμένη χρονιά είχε καταφέρει νά ξεγλιστρήσει μέσα από την αποδοχή γενικά της έκφρασης του φ.κ. - μέσα στις Γ.Σ. - γιά νά καταργηθεί ό ν. 815, φέτος τό περιθώριο απόκρισης των πραγματικών της συμβιβαστικών άπόψεων και θέσεων, είχαν στενέψει.

Η «Κ»ΝΕ από την άρχη της φετεινής χρονιάς είναι κόντρα σ' όποιονδήποτε άγώ-

να ξεκινάει. Βέβαια, τό πανεπιστήμιο της Θεσ/νίκης και ό πολιτικός χώρος, όπως έχει διαμορφωθεί δέν τις αφήνουν πολλά περιθώρια και γιά στρατιωτικές επιθέσεις. Αν και εδώ υπάρχουν οι εξαιρέσεις (Βλέπε γεγονότα Λέσχης-πορεία 1 Νοέμβρη).

Η κυβέρνηση είχε δείξει πως ήταν άποφασισμένη νά προχωρήσει στην έφαρμογή διατάξεων του ν. 815. Αυτό ένίσχυε μιά άποψη πού έκφράσαμε παραπάνω γιά ένεργητική παρέμβαση των αγωνιστών φοιτητών στό πράγμα. Διάχυτη, στη Θεσ/νίκη εμφανίζονταν ή άποψη «κάτι πρέπει νά γίνει φέτος» κλπ κλπ.

Η κατάληψη της έδρας του καθηγητή Κατοσούνη της Κτηνιατρικής Σχολής φάντασε σαν κάτι καινούργιο και λειτουργήσε θετικά, προχώρησε πάρα πέρα τις προσδοκίες.

Η Γ.Σ. των φοιτητών στό μέσα του Σεπτέμβρη πού άποφάσισε την κατάληψη ήταν από τις πιά μαζικές μετά από χρόνια. Αν και δέν κατορθώθηκε νά πολιτικοποιηθεί άμεσα ό άγώνας ενάντια στην άυθαιρέσια του καθηγητή ουσπερίωσε τους δημοκράτες φοιτητές της Κτηνιατρικής, και έδωσε ένα έναυσμα πρώτο κι όχι μόνο σ' αυτούς, νά δούν την άξια του άγώνα χωρίς εισαγωγικά έξω από τις υψηλές επαφές και τά ύπομνήματα. Γι' αυτό και τόν χτύπησαν και τόν υπονόμισαν οι ρεφορμιστές κύρια ή «Κ»ΝΕ πού τάχθηκε κατά από την άρχη όσο και ή Ν. ΠΑΣΟΚ τόσο με τις τριώρες στάσεις της κατάληψης και τό τελικό ξεπούλημα. Ιδιαίτερα ή «Κ»ΝΕ είχε πολεμήσει και την άποχή από την Β' περίοδο του Πολυτεχνείου άκρβώς γιατί έβλεπε μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις την διάθεση του κόσμου νά παλέψει. Φοβόταν άκόμη περισσότερο την αγωνιστική ένωση των δύο αυτών πρώτων άγώνων πού ξέσπασαν στό ΑΠΘ, ενάντια στην γενικότερη κυβερνητική πολιτική και πιά συγκεκριμένα ενάντια στον ν. 815. Η ΠΑΣΠ έκφραζε τότε ανοιχτά τους φόβους της γιά μιά γενίκευση των άγώνων και κατάγγελλε την παράταξη μας πού πρωτοστατούσε από την πρώτη στιγμή σ' αυτούς μαζί με άλλους δημοκράτες φοιτητές, ότι επιδιώκει γενικότερο σχέδιο

άναταραχής στό Πανεπιστήμιο της Θεσ/νίκης (Γ.Σ. Κτηνιατρικής).

Αν στεκόμαστε σ' αυτούς τους δύο άγώνες πού ξέσπασαν στη Θεσ/νίκη της φετεινής χρονιάς είναι γιατί έβαλαν από τη μιά τη λογική της μαζικής αγωνιστικής αντίπαράθεσης στην κυβερνητική πολιτική μ' έναν έμμεσο τρόπο αλλά μ' έναν άμεσο τρόπο στις άμεσες έκφράσεις της. Η Κτηνιατρική τις μέρες της κατάληψης έγινε αν και όχι μ' ένα σκοπό και προγραμματισμένο τρόπο προπαγανδίζονταν ή ιδέα της πάλης. Στο Πολυτεχνείο έγιναν μαζικότερες συγκεντρώσεις των φοιτητών όπου δηλώνονταν ή άπόφασή τους γιά άγώνα. Έτσι ή αλλιώς οι δύο αυτοί άγώνες μ' όλες τους τις αδυναμίες ξεπέρασαν σ' ένα βαθμό τη λογική των ρεφορμιστών, τη λογική της ακινησίας, κι έβαλαν μ' έναν τρόπο τό έρέθισμα μιάς αντίθετης λογικής μέσα στό φοιτητικό κόσμο.

Απ' την άλλη μεριά, έβαλαν τό καθήκον στους αγωνιστές φοιτητές και ιδιαίτερα στην παράταξη μας νά οικοδομήσουν ένα κίνημα πού θ' αντιπαρατεθεί στην κυβερνητική πολιτική της έφαρμογής του νόμου και ιδιαίτερα των διατάξεων γιά τους πρωτοετείς και την Γ' εξέτασική-3 μεταφορές.

Ο ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΠΣΠ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ

Η Π.Π.Σ.Π. πανελλαδικά είχε κινήσει διαδικασία άποχής από την Β' περίοδο των Α/ετών φοιτητών γιά νά τους χρησιμεύει ή Β' περίοδος σαν ένα ισχυρό διαπραγματευτικό άτού στο έδαφος της όποιας από τότε (Οχτώβρης) θά δινόταν ή μάχη γιά την μη έφαρμογή των διατάξεων του ν. 815. Στη Θεσσαλονίκη ή μάχη αυτή συνέπεσε με την πάλη ενάντια στην πωτικοποίηση του άγώνα των φοιτητών της Κτηνιατρικής. Η έκλογή της συνέχισης και κύρια ένίσχυσης μιάς έπιθετικής πολιτικής-άντικυβερνητικής από την μεριά της παράταξης μας, ανταποκρινόταν

Θεσσαλονικη

πλήρως στις ανάγκες της αγωνιστικής ανάπτυξης και προοπτικής του φ.κ. και στρίμωχνε τόσο την κυβέρνηση όσο και τους ρεφορμιστές. Η Π.Π.Σ.Π. συνεχίζοντας την πολιτική που άνοιξε μέσα στις 2 πρώτες κινητοποιήσεις και μέσα στις εξετάσεις αυτή τη φορά κίνησε με πρωτοβουλία της διαδικασίες Γ.Σ. Αυτές μετά την άρνηση αλλά και καταγγελία όλων ανεξαιρέτα των δυνάμεων δέν έγινε κατορθωτό να γίνουν και μέσα από συγκεντρώσεις που έγιναν κατά σχολή με πρωτοβουλία των συνδικαλιστών της Π.Π.Σ.Π. εκλέχτηκαν επιτροπές αγώνα με στόχο την αναγκαιότητα κινητοποίησης με κατάληξη πορεία στο υπουργείο Βόρειας Ελλάδας και κύριο στόχο ενάντια στην ποινικοποίηση των φοιτητικών αγώνων.

Ήταν πολιτικά σωστό αυτό γιατί θα έκοβε την φόρα στην Κυβέρνηση να καθιερώσει τέτοιες διώξεις και να χτυπήσει το φ.κ. που αγωνιζόταν. Ταυτόχρονα κάτι τέτοιο άνοιγε το δρόμο για πάρα πέρα νίκες του Φ.Κ. στην πάλη του ενάντια στον 815. Η πάλη ενάντια στην ποινικοποίηση ήταν συνδεδεμένη με την πάλη ενάντια στον 815.

Παράλληλα όλη αυτή η διαδικασία που γινόταν με πρωτοβουλία της ΠΠΣΠ παρά τις λιγοστές δυνάμεις φοιτητών που βασιανιστικά συγκεντρώνω τότε μέσα στις εξετάσεις της Β' περιόδου στις συζητήσεις που γίνοντουσαν κατά σχολή. Οι συναγωνιστές μας έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις μέσα σ' αυτή τη μάχη. Όλη αυτή η διαδικασία ουσπείρωσε σε μία κοινή πολιτική επιδίωξη μ' έναν αγωνιστικό τρόπο, που εκφράστηκε με την πρότασή της πορείας στο υπουργείο. Μία τέτοια διαδικασία που ουσπείρωνε του αγωνιστές φοιτητές σ' ένα αγωνιστικό-αντιρεφορμιστικό ρεύμα συνάντησε όπως ήταν φυσικό όλη την μαγία των ρεφορμιστών και κύ-

ρια της «Κ»ΝΕ, γιατί όλοένα και περισσότερο γινόταν αισθητή η δυναμική αυτού του κινήματος σαν μία άλλη λύση κι αγκαλιαζότανε και από άλλους δημοκράτες φοιτητές. Ήδη με τό να μπει σε πράξη μία διαδικασία συζήτησης στις έξω από την κάλυψη (Δ.Σ.) των «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ συγκεντρώσεις είχε βάλει σε μία άμφισβήτηση την μέχρι τότε «νομιμότητα». Η κορύφωση της αγωνιστικής πρωτοβουλίας της ΠΠΣΠ και όλων όσων πάλεψαν και με τη σειρά τους προσέφεραν, ήταν η συντονισμένη προσπάθεια για προπαγάνδηση της πορείας της 1η Νοέμβρη μετά τη συγκέντρωση που διοργάνωσε η ΦΕΑΠΘ στο θέατρο Κήπου. Στα τέλη του Οχτώβρη και στα πλαίσια αυτής της καμπάνιας διοργανώθηκε συζήτηση στο Πολυτεχνείο από την επιτροπή αγώνα της Οδοντιατρικής. Κι ενώ άνεβαινε η ένταση για την επιτυχία αυτού του στόχου μέσα στο αντιρεφορμιστικό ρεύμα, οι ρεφορμιστές χωρίς να μείνουν πιά στο επίπεδο της διατύπωσης μιας διαφωνίας - γιατί η αγωνιστική γραμμή έμπαινε σε πράξη κόντρα σ' όλες τις δυνάμεις - με μπροστάρη την «Κ»ΝΕ (που είχε πλέον διεξοδο για «αγωνιστικές» πράξεις) έκαναν τό παν γιά να σπλιώσουν όλη αυτή την υπόθεση και κύρια την παράταξη μας που έπαιξε έναν βασικό ρόλο στην εξέλιξη των γεγονότων. Ανακοινώσεις Δ.Σ. και Κ.Σ. ΦΕΑΠΘ, παρατασιακές προκηρύξεις κλπ. ξόρκιζαν τούς φοιτητές να μην ακούσουν τό θεριό και καταγγελλαν σαν προβοκατόρικες τις παρεμβάσεις μας.

Στά γεγονότα της Λέσχης δείχτηκε όλο τό μίσος της «Κ»ΝΕ ενάντια στις αγωνιστικές παρεμβάσεις που τούς χαλάνε τη συνεργασία με τούς διάφορους παράγοντες και Πανεπιστημιακά όργανα.

ΤΟ Φ.Κ. ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ - ΟΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΚΩΝΙΖΟΝΤΑΙ

Κι όμως, τόσο οι πρωτοπορείες της 1ης Νοέμβρη όσο κι αυτή καθ' αυτή η πορεία που γιά πρώτη φορά μετά από χρόνια είχαν αυτή τη μαζικότητα και την μαχητικότητα - πέρα από τούς διάφορους πολιτικαντισμούς και «πρωτοβουλίες» της αντιπολίτευσης (ΠΑΣΟΚ) - ήταν κύρια δουλειά και αποτέλεσμα της πάλης του αγωνιστικού φ.κ., αυτών που «προβοκατόρικά» δρούσαν έξω από τά όργανα και πάλευσαν κόντρα σ' όλους (ΠΣΚ, ΠΑΣΠ, Β' Παν., Δ.Ε) να γίνει πορεία, μέχιτόπρωι της μέρας εκείνης, που είναι γεγονός ότι άνοιξε και ένα πολιτικό προηγούμενο γιά την Θεσ/νίκη.

Δυναμωμένο τό αγωνιστικό φ.κ. μέσα από αυτή την διαδικασία συμμετείχε στην αντιφασιστική εκδήλωση της 11 Νοέμβρη, που έγινε με πρωτοβουλία του ΚΚΕ (μ-λ) ενάντια στην χουντοφασιστική πρόκληση.

Ο πρώτος κύκλος των γενικών συνελεύσεων δέν κατορθώσε τίποτα παραπάνω από να αποδείξει σ' ακόμη περισσότερους φοιτητές τό τέλμα - μέσα από την άνυπαρξία συγκεκριμένων θέσεων - που οι ρεφορμιστές ήθελαν να οδηγήσουν τό ανερχόμενο κίνημα (που σαν τέτοιο μέχρι τώρα μόνο στα χαρτιά τους ύπήρχε).

Έτσι, ενώ στις προτάσεις της ΠΠΣΠ γιά Γ.Σ. μέσα στις εξετάσεις, άπαντούσαν θά γίνουν τό Νοέμβρη μετά τις εξετάσεις, αποδείχτηκε περίτρανα η σκοπιμότητα μιας τέτοιας τοποθέτησης. Έτσι, μέσα από μία ακόμη ζύμωση φτιάσαμε στο δεύτερο κύκλο των Γ.Σ. μετά την συγκέντρωση στο υπουργείο (στις 29 Νοέμβρη) και την πορεία προς τό Χημείο, στις άρχές του Δεκέμβρη όπου αποδείχτηκε πιά ολοκληρωμένα με συντριπτική ήττα των ρεφορμιστών ποιές ήταν οι πραγματικές διαθέσεις των φοιτητικών μαζών, πάνω στις όποιες τόσο καιρό σπεκουλάριζαν.

Η γραμμή της ΑΠΟΧΗΣ από την Γ' εξεταστική στην πολιτική βάση του ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΩΤΟΤΕΤΕΙΣ, συγκέντρωσε την συντριπτική πλειοψηφία - σε αποτελέσματα ψηφοφορίας πρωτοφανούς - ύποσκελίζοντας πλήρως τόσο την Ν. ΠΑΣΟΚ που έπιχείρησε τόν πολιτικό αντιπερισπασμό με τις καταλήψεις του μέλλοντος, όσο και την «Κ»ΝΕ που έτρεχε καταϊδρωμένη, «πότε από δω, πότε από κεί...». Οι ρεφορμιστές στη Θεσ/νίκη δέν μπορούσαν να έλεγξουν καμιά διαδικασία, κι όχι μόνο αυτό άρνήθηκαν - αυτοί που κόπονται γιά τά όργανα να πάρει θέση τό Κ.Σ. της ΦΕΑΠΘ μπροστά στις άποφάσεις 17 Γ.Σ. με πρωτοφανή προσέλευση κόσμου και έντονη αντιρεφορμιστική έκφραση.

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ

Οι πανελλαδικές καταλήψεις σαν άπάντηση στο λόκ-άουτ της κυβέρνησης, γιά την Θεσ/νίκη είχαν έντονα τά χαρακτηριστικά μι-



Θεσσαλονίκη

ας από τὰ πάνω απόφασης μέσα στις όποιες δέν μόρεσαν νά περάσουν έντονα τὰ χαρακτηριστικά τῆς αγωνιστικῆς γραμμῆς, νά πάρουν ένα αγωνιστικό περιεχόμενο συνολικά καί νά καθοδηγηθοῦν ἀπό τὸ αγωνιστικό φ.κ. πού ἔκφραζε καί τῆ δυναμική ὅλου τὸ κινήματος πού εἶχε μέχρι τότε ἀναπτυχθεῖ. Ἡ «Κ»ΝΕ βρῆκε «ἀπασχόληση» μέ ὀρισμένες ἐνέργειες στήν οὐσία τους ἐπιζημιες γιά τὸ κίνημα καί λαθεμένες, τῶν λεγόμενων ἀναρχικῶν καί αὐτοί μέ τῆ σειρά τῆν «ἐβρισκαν» πού ἡ «Κ»ΝΕ κι ὁ κόσμος «ἀσχολεῖται» μαζί τους.

Ἡ Φιλοσοφική στή Θεσ/νίκη ὑπῆρξε τὸ πεδίο μιᾶς «ἐπιχείρησης» τῆς «Κ»ΝΕ ὅπου χτύπησαν καί τραμπούκισαν ἐναντίον δημοκρατῶν φοιτητῶν, σέ ὦρα ὅπου ὁ κόσμος εἶχε φύγει ἢ κοιμόταν (ξημερώματα) ὦρα πού οἱ «παλληκαράδες» συνήθως «περνάνε». Χαρακτηριστική ἦταν ἡ διάθεση τῶν «Κ»Νιτῶν ν' ἀναλάβουν τίς περιφρουρήσεις τῶν σχολῶν ἐρευνα-πᾶσο κλπ. στίς πόρτες (δουλειά ὑπεύθυνη γιά τοὺς «κομμουνιστές»), ἐφαρμόζοντας τὰ καθήκοντά τους μέ ἰδιαιτέρο ζήλο μερικεῖς φορές. Κατὰ τὰ ἄλλα τὰ πανεπιστήμια ἀνοιχτά στό λαό...

Ἐκδηλώσεις πού κατόρθωσαν νά συγκεντρώσουν κάποιο ἐνδιαφέρον καί ν' ἀποκτήσουν κάποια μαζικότητα δέν ὑπῆρξαν ἀρκετές μέσα στίς καταλήψεις. Στήν οὐσία κάποια μαζικότητα μέχρι τέλος διατήρησαν ἡ ΦΜΣ καί ἡ Πολυτεχνική.

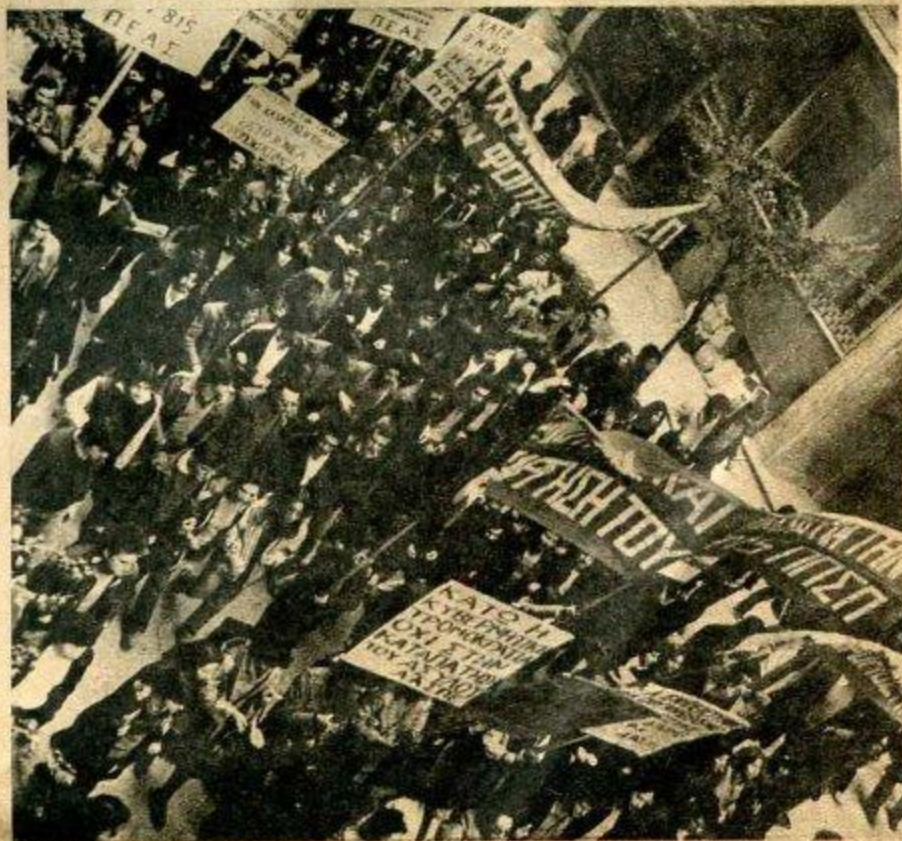
Οἱ ρεφορμιστές κι ἐνῶ ὑπῆρχε ἀπόφαση τῆς ΦΕΑΠΘ γιά πορεία στίς 19 Δεκέμβρη, πέρα ἀπ' τὸ ὅτι τὴν ἀποσιώπησαν χωρίς καμία ἐξήγηση στοὺς φοιτητές, διοργάνωσαν μέσα ἀπ' τῆν ΦΕΑΠΘ μιὰ νυσταγμένη «Παναγυρική» ἐκδήλωση στό Ἄμφ. τῆς ΝΟΕ, τῆν ὅποια ἐντάξαν μέσα στά πλαίσια τοῦ «Μετώπου Παιδείας». Τὸ γεγονός αὐτὸ καταγγέλληκε σέ συγκέντρωση πού ἐγινε στήν Πολυτεχνική τῆν προηγούμενη μέρα τὸ βράδυ μέ πρωτοβουλία 3 μελῶν τοῦ Κ.Σ. τῆς ΦΕΑΠΘ (ΠΠΣΠ, Β' Πανελλαδική, ΧΣΚ). Στὴ συγκέντρωση ἐκείνη ἐγινε μιὰ συζήτηση οὐσιαστική καί γόνιμη καί ἀποφασίστηκε μέ πρωτοβουλία τῶν μελῶν τῶν Σ.Ε. κατάληψη σχολῶν, πού παραβρέθηκαν καί συμφωνοῦσαν μέ τὸ χαρακτῆρα τῆς συγκέντρωσης, νά γίνει τῆν ὦρα πού ἔκανε ἡ ΦΕΑΠΘ συγκέντρωση στό ἀμφ. τῆς ΝΟΕ γιά τὸ «Μέτωπο Παιδείας» παμφοιτητική συγκέντρωση στό Πολυτεχνεῖο ὅπου θά διατρανωτόταν ἡ ἀντίθεση τῶν συγκεντρωμένων μέ τῆν γραμμὴ πού ἔβαζε σέ πράξη ἡ πλειοψηφία τοῦ Κ.Σ. τῆς ΦΕΑΠΘ, ξεπουλήματος τῶν ἀγῶνων.

Στὴν παμφοιτητικὴ συγκέντρωση πού ἐγινε μ' ἐπιτυχία στό Πολυτεχνεῖο, οἱ ὀμιλητές τῆς ΠΠΣΠ, στάθηκαν τόσο στήν ἀναγκαιότητα πολιτικοποίησης τοῦ ἀγῶνα ὅσο κριτικά ἀπέναντι σ' ὀρισμένες ἀπόψεις. Ἡ μιὰ ἀκούστηκε ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Β' Πανελλαδικῆς γιά λειτουργικὲς καταλήψεις πού εἶχε έντονα ρεφορμιστικά χαρακτηριστικά. Κριτικαρίστηκε ἐπίσης ἡ ὀμπορτουμιστικὴ στήν οὐσία τῆς ταχτικῆς πού ἀκολούθησε ἡ Β' πανελλαδικὴ στή Θεσ/νίκη (ΔΑ) γιά τῆν ἐκλογή τῶν συντονιστικῶν ἐπιτροπῶν. Συγκεκριμένα ἡ Β' Πανελλαδικὴ πρότεινε - κι ἐγινε ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὸ ΠΑΣΟΚ-Σ.Ε. μέ τὰ Δ.Σ. μέ-

σα. Ἔτσι, δημιουργήθηκε στήν οὐσία ἐνας τέτοιος συσχετισμὸς πού κάθε ἄλλο παρά βοήθαγε τῆν προώθηση μιᾶς αγωνιστικῆς γραμμῆς πού ἀντίστοιχα οἱ Γ.Σ. εἶχαν ψηφίσει, μ' ἀποτέλεσμα νά μπλοκαριστοῦν πολλές ἀπ' αὐτές, ἢ σ' ἄλλες νά περνάνε τίς ἀπόψεις τους οἱ ρεφορμιστές ἀλλοιώνοντας ἀκόμη καί τίς ἀποφάσεις γεν. συνελεύσεων. Πέρα ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι σέ πολλές περιπτώσεις οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Β' Πανελλαδικῆς μέσα ἰδιαιτέρα στήν Σ.Ε. τῶν Ἀρχιτεκτόνων, ὀμπορτουμισζαν κανονικά σέ μιὰ σειρά ἀπὸ θέσεις καί ψηφίζαν μέ τὸ ΠΑΣΟΚ κείμενα μέ γνωστὲς ρεφορμιστικὲς ἀπόψεις γιά νά διαβαστοῦν ἀπὸ τὸ ραδιοσταθμὸ. Ἡ Π.Π.Σ.Π. ἐναντιώθηκε ἐπίσης σ' ὀρισμένες ἀπαισιόδοξες ἀπόψεις μέ ἐπικίνδυνες ἐκτιμήσεις γιά τὸ μέλλον τοῦ φ.κ. τόνισε ὅτι ταυτόχρονα μέ τῆν ἐνότητα πού ἐχει ἀναπτυχθεῖ στό αγωνιστικό φ.κ. ὑπάρχουν μέσα σ' αὐτὸ καί λαθεμένες ἀπόψεις καί λαθεμένον γενικότεροι πολιτικοί καί ἰδεολογικοὶ προσανατολισμοὶ πού ἀναπόφευκτα γεννᾶνε καί τῆν ἀναγκαιότητα τῆς πάλης ἀνάμεσα στίς διαφορετικὲς ἀπόψεις. Ἀπὸ κάτι τέτοιο σέ καμμιά περίπτωση δέν εἴμαστε διατεθειμένοι νά παραιτηθοῦμε. Ἀντίθετα ἡ ἴδια ἡ ἰδεολογικὴ πάλη εἶναι πού γεννᾶει νέα, καλύτερης ποιότητας ἐνότητα τῶν ἀγωνιστῶν φοιτητῶν. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι μέσα στήν ἴδια τῆν συγκέντρωση πού ἀναφερθῆκαμε ψηφίσμα πού προτάθηκε στὴ συγκέντρωση ἀπὸ τῆν ΠΠΣΠ γιά νά δημοσιοποιηθεῖ καί ὁ λόγος γιά τὸν ὅποιον ἐγινε, δέν ἐγινε

ἀποδεκτὸ νά βγει (μέ ἰδιαιτέρη ἐπιμονὴ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Β' Πανελλαδικῆς), οἱ ὅποιοι ἀπὸ τῆν ἀρχὴ δέν ἐδείξαν καί ἰδιαιτέρη προθυμία γιά τῆν συγκέντρωση).

Στὴν πολυτεχνικὴ μέ πρωτοβουλία τῆς Σ.Ε. τῶν ἀρχιτεκτόνων ἡ κατάληψη συνεχίστηκε μέχρι τίς 22 Δεκέμβρη μέ παράλληλη λειτουργία τοῦ Ραδιοπομποῦ. Στίς 20 Δεκ. ἔληξαν ὅλες οἱ ἄλλες καταλήψεις σύμφωνα μέ τῆν ἀπόφαση τῆς ΕΦΕΕ. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ὑποστηρίχθηκε ἀπὸ τῆν ΠΠΣΠ καί τῆν Β' Πανελλαδικὴ καί ἀνεξάρτητους συνδικαλιστὲς φοιτητές κόντρα σέ ΠΑΣΠ-Ποκ. Ἡ Ποκ ἐνῶ ἀπέιχε σ' ὅλη τῆν διάρκεια τῆς λειτουργίας τῆς Σ.Ε., συμμετεῖχε μόνον ὅταν ἦταν νά ψηφίσει νά σταματήσει ἡ κατάληψη καί ἡ λειτουργία τοῦ Σταθμοῦ. Ἔτσι, ἡ Πολυτεχνικὴ λειτουργήσε τίς 2 τελευταῖες μέρες σάν ἐνας πόλος γιά ὅλους τοὺς φοιτητές τοῦ ΑΠΘ. Στὴ βάση αὐτῆς τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητας βλέπαμε κι ἐμεῖς ἐξ ἀρχῆς τὸ ζήτημα τῆς συνέχισης τῆς κατάληψης μόνον στήν Πολυτεχνικὴ. Κάτι πού φυσικά δέχτηκε τὸ σωματεῖο τῆς «Κ»ΝΕ καί τῆς ΠΑΣΠ. Κλείνοντας αὐτὸν τὸν ἀπολογισμό, ἄς πούμε, τῶν κινητοποιήσεων, οἱ τελευταῖες κινητοποιήσεις γιά μιὰ ἀκόμα φορά ἀπέδειξαν τὸ ἀδιέξοδο τῆς ρεφορμιστικῆς γραμμῆς μέ τῆ δικὴ τους ἰδιαιτερότητα ἐμφάνισης καί στὴ Θεσ/νίκη. Οἱ ρεφορμιστὲς ἀπὸ πολιτικὴ ἀποψη, ξεπερασμένοι καί ὑποσκελισμένοι γιά ἐνα μεγάλο διάστημα πῆραν ἐνα μεγάλο μάθημα ἀπ' τὸ φ.κ. πού ξεσηκώνεται ἀγωνίζε-ται καί τελικά κερδίζει!



ρεθυμνο

ΠΡΟΣΟΧΗ: «πρότυπον»!

Ίσως γίνουν μιά μέρα έτσι όλα τά ΑΕΙ...

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΡΕΘΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ Φ.Κ.

Στη Φιλοσοφική σχολή του Παν/μίου Κρήτης από το 1977 που άρχισε να λειτουργεί μέχρι σήμερα φοιτούν γύρω στα 350 άτομα. Από αυτά 200 είναι μέλη του συλλόγου που ιδρύθηκε τον περασμένο χρόνο. Το Δ.Σ. της σχολής είναι έπταμελές και οι δυνάμεις είναι κατανεμημένες ως εξής: 4 έδρες ή ΠΑΣΠ, 1 ή ΠΣΚ, 1 ή ΠΠΣΠ και ένας «ανεξάρτητος δεξιοφέρων» που απέχει τον τελευταίο καιρό επιδεικτικά από όλα τα Δ.Σ.

Στο Ρεθυμνο 1) δεν υπάρχουν άλλες σχολές 2) Η σχολή είναι νεοσύστατη και δεν υπήρχε φοιτητικό κίνημα προηγούμενα και 3) γίνεται μιά ολόπλευρη προσπάθεια να παρουσιάζονται οι καθηγητές σαν φίλοι των φοιτητών και υποστηρικτές των ελευθεριών και δικαιωμάτων τους, και καλλιέργειται η λογική ότι δεν υπάρχει λόγος διεκδίκησης και σύγκρουσης. Έτσι έχει προωθηθεί η αντίληψη ότι και αυτοί οι αντιδραστικοί νόμοι που περνούσαν στα άλλα Παν/μια «έδώ δεν εφαρμόζονται». Επανελημένες φορές υπεύθυνοι καθηγητές της σχολής έχουν τοποθετηθεί λέγοντας ότι παλεύουν για να εξελιχθεί το Παν/μιο Κρήτης σε ένα «πρό-

τυπο πανεπιστήμιο» με ελιγομελή τμήματα που θα λειτουργούν κάτω από το κλίμα της αμοιβαίας κατανόησης καθηγητών και φοιτητών. Οι ρεφορμιστικές παρατάξεις ΠΑΣΠ-ΠΣΚ εύνοούν το κλίμα αυτό αφού όλη τους η δραστηριότητα είναι οι πολύωρες συζητήσεις με τους καθηγητές και η κάλυψη και ενεργή συμμετοχή στα «παρτάκια» που οι καθηγητές διοργανώνουν προσαθώντας να καλύψουν τον ρόλο τους και δένοντας τους φοιτητές σε συναισθηματικό επίπεδο.

Η ΠΠΣΠ αγωνίζεται για να ξεσκεπάσει το ρόλο των καθηγητών και των ρεφορμιστών δείχνοντας συστηματικά με τι μεθόδους περνά την ιδεολογία της ή άστική τάξη και πώς οι ρεφορμιστές συνεργούν μαζί της. Χαρακτηριστικό είναι ότι η ΠΣΚ υπερασπίζει το «ιδιαιτερο καθεστώς» που επικρατεί στο Παν/μιο Κρήτης με ανάλογο άρθρο που είχε παλαιότερα δημοσιεύσει στον Οδηγητή λέγοντας ούτε λίγο ούτε πολύ ότι όλοι οι δημοκράτες καθηγητές που υπάρχουν στην Ελλάδα έχουν μαζευτεί στο Παν/μιο Κρήτης. Ο μόνος που λείπει είναι ο Δημαρόγκωνας.

μαζεύτηκαν υπογραφές που υποβλήθηκαν στο Δ.Σ., χωρίς και τότε να γίνει τίποτε, μιά και ο πρόεδρος έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια τόσο το καταστατικό όσο και τους δημοκράτες φοιτητές που υπέγραψαν να γίνει Γ.Σ.

Τελικά η περίφημη αυτή Γ.Σ. έγινε στις 2/11/79 και πάρθηκε απόφαση να διεκδικηθεί γ' εξέτασική και για τα δύο έτη αν και ο πρόεδρος του Δ.Σ. διαβεβαίωνε ότι ο πρόεδρος της σχολής του είχε υποσχεθεί γ' εξέτασική για τους Αετείς. Μετά από πρόταση της ΠΠΣΠ ο σύλλογος αποφάσισε διήμερη προειδοποιητική αποχή την ημερομηνία της οποίας θα εξαγγελλε το Δ.Σ.

Στην ίδια αυτή γενική Συνέλευση 2ο θέμα ημερησίας διάταξης ήταν ο νέος κανονισμός και η θέση του συλλόγου για τον θεσμό των εξαμήνων που προωθούνταν.

Στην Συνέλευση αυτή η ΠΣΚ και ΠΑΣΠ πρότειναν «ριζική τροποποίηση». Η ΠΑΣΠ βραδύτητα στο σκεπτικό ότι το Φ.Κ. δεν είναι ικανό να αντιπαραθέσει έναν καινούργιο τρόπο λειτουργίας της σχολής σ' αυτόν που προτείνει η κυβέρνηση επειδή μόνι οι φοιτητές της σχολής δεν μπορούν ν' αγωνιστούν για την κατάργησή του.

Η ΠΣΚ πρότεινε τροποποίηση για να κατοχυρωθούν τα 1-2 θετικά σημεία του κανονισμού. Σε προκήρυξη μάλιστα που είχε κυκλοφορήσει στη σχολή κριτίκαρε τη κυβέρνηση επειδή «ένιργησε με προχειρότητα» και χωρίς «συλλογικότητα» κι ακόμη υποστήριξε τον θεσμό του σύμβουλου καθηγητή και τα προαπατούμενα. Ζήτησε μάλιστα να καθοριστούν πόσα και ποιά θα είναι για να προγραμματίσουν οι φοιτητές κατάλληλα τις σπουδές τους.

Η ΠΠΣΠ μαζί με ανεξάρτητους δημοκράτες, πρότεινε την κατάργηση του νέου κανονισμού σαν προέχταση του νόμου 815.

Πέρασε η πρόταση των ΠΑΣΠ-ΠΣΚ. Ακολούθησε μιά περίοδος αδράνειας του Δ.Σ. που είχε αναλάβει ν' ανακινώσει την απόφαση της Γ.Σ. στη γραμματεία και να εξαγγελλει την ημερομηνία της απόχης.

Το Δ.Σ. δεν έκανε τίποτε από όλα αυτά αλλά άρκέστησε σε τηλεφωνήματα και πολύωρες χωρίς αποτέλεσμα συζητήσεις με τους «υπεύθυνους» καθηγητές.

Στη συνέχεια ανακινώθηκε το πρόγραμμα της Γ' Εξεταστικής μόνο για τους δευτεροετείς (για απόχη καμιά κουβέντα από το Δ.Σ.). Έτσι, φτάσαμε στην κινητοποίηση της 29.30-11-79. Στη Γ.Σ. που έγινε στις 4-12-79 η ΠΑΣΠ και η ΠΣΚ παραπαίοντας ανάμεσα στις συζητήσεις τους με τους καθηγητές

ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΑΝ/ΜΙΟ = ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ

Η Διοικούσα επιτροπή της σχολής προώθησε τον ν. 815 καμουφλαρισμένο με ένα καινούργιο κανονισμό λειτουργίας και σπουδών που εγκρίθηκε από το υπουργείο στις 12 Σεπτεμβρίου 1979.

Ο κανονισμός αυτός προωθεί εξετάσεις κάθε εξάμηνο, εξεταστικές περιόδοι μόνο 15 μέρες, κρατική παρέμβαση στο φοιτητικό συνδικαλισμό με τον θεσμό του «σύμβουλου καθηγητή», προόδους, υποχρεωτικές παρακολουθήσεις και εργασίες, προαπαιτούμενα, κατάργηση της γ' εξεταστικής και των μεταφορών με την δικαιολογία ότι οι διατάξεις αυτές είναι έξω από το θεσμό των εξαμήνων που προωθούνται με τον νέο κανονισμό. Η εντατικοποίηση που προωθείται με τον κανονισμό αυτό εκτός από όλα τα παραπάνω φαίνεται και από την υπερβολική ύλη και τον αριθμό των μαθημάτων που ξεπερνά κατά πολύ τον αριθμό αυτών που διδάσκονται στις άλλες φιλοσοφικές σχολές.

Η ΠΑΣΠ και η ΠΣΚ πρότειναν να τροποποιηθεί ο νέος κανονισμός γιατί βλέπουνε θετικά σημεία ενώ η ΠΠΣΠ και ανεξάρτητοι δημοκράτες φοιτητές ζήτησαν την κατάργησή του.

Πριν ακόμη ανακοινωθεί το πρόγραμμα εξέτασης της γ' εξεταστικής η Δ. Επιτροπή κάνοντας έναν έλιγμο στην προσπάθεια της να φανεί δημοκρατική και ότι λειτουργεί δήθεν έξω από τις εξεταστικές διατάξεις του 815 βγάλει μέσω της γραμματείας της σχολής ανακοίνωση που έλεγε ότι η γ' εξεταστική και για τα δύο έτη ενσωματώνεται το πρώτο 15ήμερο του Φλεβάρη μαζί με τις εξετάσεις των εξαμηνιαίων μαθημάτων.

Η πλειοψηφία των δημοκρατών φοιτητών καταλαβαίνοντας τον έλιγμο αυτό ζήτησε γ' εξεταστική και για τα δύο έτη στις αρχές του Δεκέμβρη. Μετά από αυτή την αντίδραση η Δ. Επιτροπή με άμεση επέμβαση του υπουργείου δήλωσε με νέα της ανακοίνωση απαντώντας στα παρακάλια των ρεφορμιστών, ότι γ' εξεταστική μπορούν να έχουν μόνο οι δευτεροετείς.

Η ΠΠΣΠ άπεναντι στην αδράνεια των ρεφορμιστών που το μόνο που έκαναν ήταν πολύωρες συζητήσεις με τους υπεύθυνους καθηγητές, πρότεινε στο Δ.Σ. να γίνει Γ.Σ. για την γ' εξεταστική στις 22-10-79. Η πρόταση της αυτή δεν έγινε δεκτή.

Επειδή το πρόβλημα ήταν επίτακτικό

ρεθυμνο

και στις συσκέψεις με τους αρμόδιους της σχολής - αυτή ήταν όλη τους η κινητοποίηση - πρότειναν 2ήμερη άποχή στις 5 και 6-12-79 από τα μαθήματα αλλά κανονική διεξαγωγή της γ' εξεταστικής, συγκροτώντας έτσι μια συμμαχία αδράνειας και φρενάροντας το ξετύλιγμα της φοιτητικής κινητοποίησης κάτω από τη λογική α) ότι το να απέχουν οι β' ετείς από την γ' εξεταστική είναι ζήτημα των ίδιων των δευτεροετών δηλαδή ο 815 δέν αφορά όλους τους φοιτητές αλλά μόνο τους πρωτοετείς (στό Δ.Σ. μάλιστα πρότειναν να ψηφίσουν οι δευτεροετείς κατά πόσο θα συμμετέχουν ή όχι στην γ' εξεταστική) και β) ότι είναι άριστο ρεθυμνικό λάθος η άποχή από την γ' εξεταστική.

Η ΠΠΣΠ μαζί με άλλους δημοκράτες της σχολής πρότεινε άποχή από την γ' εξεταστική και διεκδίκησε γ' εξεταστικής τον Γενάρη και για τα δύο έτη. Η πρόταση αυτή καταψηφίστηκε με ψήφους 89-30.

Η ΠΠΣΠ κάλεσε τους φοιτητές της σχολής σε μια νέα Γ.Σ. όπου θα πρότεινε να σταματήσουν οι εξετάσεις που είχαν ήδη αρχίσει και να διεκδικηθεί γ' εξεταστική το Γενάρη μαζί με τους πρωτοετείς.

Η ΠΣΚ μετά την απερίγραπτη στάση των αντιπροσώπων της στο Κ.Σ. της ΕΦΕΕ στις 4-5 του Δεκέμβρη άλλαξε τη θέση της προτείνοντας να σταματήσουν οι εξετάσεις και να γίνουν μαζί και στα δύο έτη το Γενάρη παρουσιάζοντας τον τυχοδιωκτισμό της σαν υπευθυνότητα απέναντι στο Φ.Κ. Η ΠΑΣΠ επέμεινε στην προηγούμενη θέση της προτείνοντας επιπλέον τριήμερες άποχές στις 17,18,19 αλλά οι εξετάσεις κατά την διάρκειά τους να διεξάγονται κανονικά!

Στις 8-12-79 παρουσιάστηκαν δύο εκπρόσωποι της ΕΦΕΕ και μέλη της ΠΑΣΠ που υποτίθεται θα έκαναν πληροφόρηση για τις αποφάσεις της ΕΦΕΕ. Η «πληροφόρηση» που έγινε ήταν η εξύμνηση της γραμμής της ΠΑΣΠ και το έμμεσο χτύπημα της άποχής από την γ' περίοδο (που αποτελούσε ήδη θέση της ΕΦΕΕ για την περίοδο μέχρι τις διακοπές).

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι μέχρι τότε η ΕΦΕΕ και η έπαφή δέν είχε με το σύλλογο της Φιλοσοφικής σχολής του Ρεθύμνου. Μετά από πίεση πολλών δημοκρατών και της ΠΠΣΠ προς το Δ.Σ. πάρθηκε απόφαση να γίνει Γ.Σ. στις 10-12-79 και να συζητηθεί το θέμα της άποχής από την γ' εξεταστική. Στην συνέλευση αυτή η ΠΑΣΠ κράτησε αντιδημοκρατική διαδικασία και με τραμπούκικες και αντιδημοκρατικές ενέργειες προσπάθησε να φιώσει τους δημοκράτες φοιτητές που είχαν αντίθετη με αυτήν άποψη. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν 60 ψήφοι υπέρ της άποχής και 77 υπέρ της πρότασης της ΠΑΣΠ σαν ένδειξη ωριμότητας του φ.κ. της σχολής.

Χαρακτηριστικό είναι ότι από τον πρόεδρο του συλλόγου και μέλος της ΠΑΣΠ γνωστό πλέον τραμπούκο μετρήθηκαν και ψηφοί δύο μελών της ΠΠΣΠ σαν ψηφοί υπέρ της πρότασης της παράταξης του. Επίσης χαρακτηριστικό είναι ότι από μια πτέρυγα της αίθουσας που είχαν σηκωθεί πέντε χέρια υπέρ της πρότασης της ΠΑΣΠ βγήκαν «παραδόξως» στο μέτρημα του προέδρου δέκα.

Όταν δημοκράτες συνάδελφοι έκαναν ένσταση για την ψηφοφορία και ζήτησαν να ξαναμετρηθούν οι ψηφοί και ο εκπρόσωπος

της ΠΠΣΠ στο Δ.Σ. προσπάθησε να πάρει το λόγο και να τοποθετηθεί αντιμετώπιση απρωξίες και κλωταία στο στομάχι από τον πρόεδρο που απειλούσε και έβριζε με αποτέλεσμα να διαλυθεί η Γ.Σ.

Η ΠΠΣΠ κατήγγειλε σ' όλους τους δημοκράτες την φασιστική και τραμπούκικη ενέργεια του προέδρου και ζήτησε να γίνει άμεσα νέα Γ.Σ. να καταδικάσει τις ενέργειες αυτές και να συγκεκλιμενοποιήσει τις μέθοδες για την κατάκτηση της γ' εξεταστικής.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Στη Φιλοσοφική Ρεθύμνου όλη τη νύχτα της 12ης Δεκέμβρη προς την 13η έμειναν αρκετοί δημοκράτες αφού κατέλαβαν μια αίθουσα και το Δ.Σ. της σχολής που συγκεντρώθηκε έκτακτα αποφάσισε μετά την ανακοίνωση και της ΕΦΕΕ κατάληψη της σχολής και Γ.Σ. που θα αποφάσιζε το χαρακτήρα της για τις 9 το πρωί της 13-12-79.

της κατάληψης από το Δ.Σ. και όχι από συντονιστική επιτροπή εκλεγμένη από τη Γ.Σ.

Η πρόταση της ΠΠΣΠ ήταν να εκλεγεί 11 μελής συντονιστική επιτροπή η οποία θα καθοδηγούσε την κατάληψη με βάση τις αποφάσεις της Γ.Σ.

Τέλος ένας από τους ανεξάρτητους πρότεινε στο βαθμό που δέν περάσει από την



Εδώ πρέπει να σημειωθεί η χαρακτηριστική στάση της ΠΑΣΠ που περίμενε να μάθει την θέση των αντιπροσώπων της στην ΕΦΕΕ μη πιστεύοντας και αυτοί οι ίδιοι ότι μπορούσαν να προτείνουν πανελλαδικές καταλήψεις (τη στιγμή μάλιστα που στη σχολή είχαν μοιράσει προκήρυξη όπου χαρακτήριζαν τη θέση για κατάληψη σαν τυχοδιωκτική) και δικαιολογούσαν την παραμονή τους στη σχολή λέγοντας ότι είχαν έρθει να γράψουν χαρτοναπό για την «άποχή που πρόκειται να κάνουμε».

Στη συνέλευση της 13-12-79 φάνηκε καθαρά ο ρόλος των ΠΣΚ-ΠΑΣΠ που ήταν να αρπάξουν την καθοδήγηση της κατάληψης από τα χέρια των φοιτητών και να την εκφυλίσουν. Κύριος στόχος τους η καθοδήγηση

Γ.Σ. η πρόταση της ΠΠΣΠ το Δ.Σ. να πλαισιωθεί με 5 ακόμη άτομα που θα εκλεγόνταν μέσα από τη Γ.Σ.

Μπήκανε σε ψηφοφορία από ευθύνη του προεδρείου οι δύο πρώτες προτάσεις με αποτέλεσμα 74 («Κ»-ΝΕ-ΠΑΣΠ)-41 (ΠΠΣΠ-ανεξάρτητοι). Αποφασίστηκε τέλος και με πρόταση της ΠΠΣΠ να γραφούν πάνω, πλακάτ και ανακοινώσεις που θα ενημέρωναν το λαό για τα φοιτητικά προβλήματα.

Μετά από συνεδρίαση της Οργανωτ. Επιτροπής (Δ.Σ.) δημιουργήθηκαν 4 επιτροπές τύπου, ενημέρωσης προς τον κόσμο και κινητοποίησης, περιφρούρησης της κατάληψης και οίσισης. Ουσιαστικά αυτές οι επιτροπές θα ήταν τα πειθήνια εκτελεστικά όργανα της ΠΑΣΠ που θα έγραφαν τα συνθήματα

ρεθυμνο

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

πού η ΠΑΣΠ θα τους υπαγόρευε, πού θα μοιράζαν τις προκηρύξεις και θα κρατούσαν τα πλακάτ της ΠΑΣΠ, πού θα δημοσίευαν τις ανακοινώσεις τύπου πού η Ν. ΠΑΣΟΚ θα περνούσε την συμβιβαστική πολιτική της.

Στην κυριαλεξία σκοπό είχαν να φιώσουν κάθε άλλη άποψη, και να καταπατήσουν κάθε έννοια ελευθέρης έκφρασης πού θα ήταν αντίθετη με τη λογική της ΠΑΣΠ και της Πσκ ή οποία συμφωνούσε απόλυτα μαζί της εν'ονόματι της ενότητας του φ.κ.

Η άποψη πού υποστήριξε η ΠΠΣΠ στην Οργανωτική Επιτροπή Δ.Σ. ήταν να δημιουργηθούν επιτροπές ανοικτές πού θα λειτουργούν με βάση την άμφωνία.

Η ΠΠΣΠ διαχώρισε τη θέση της από τέτοιες ενέργειες πού θεωρούν τους φοιτητές σαν έκτελεστικά όργανα ενός υπεροργάνου πού αποφασίζοντας τά πάντα θάάπομαζικοποιόσε και θα εκφύλιζε την κατάληψη. Παράλληλα άρνήθηκε να αναλάβει υπευθυνότητες για να φέρει σε πέρας τέτοιες αποφάσεις.

Στην πράξη και κατά τη διάρκεια της κατάληψης ένα μεγάλο μέρος των φοιτητών άρνοίμενοι να παίξουν τό ρόλο πού η ΠΑΣΠ τους είχε αναθέσει έφυγαν και η κατάληψη άρχισε να εκφυλίζεται.

Τό κίνημα της συνεπούς άριστεράς στό Ρέθυμνο δρώντας σε όλους τους χώρους κατόρθωσε από τη μία να ξεσκεπάσει τό καπέλωμα των ρεφορμιστών και από την άλλη να κάνει πλατεία γνωστά τό φοιτητικά αίτήματα. Συγκεκριμένα κινητοποίησε κόσμο και καθημερινά εργάτες, μαθητές, προοδευτικοί διανοούμενοι και άλλοι δημοκράτες φίλοι του κινήματος μας συμπαραστέκονταν στην κατάληψη.

Η ΠΠΣΠ έβγαλε χαρτοπανώ, πλακάτ και ανακοινώσεις στις έφημερίδες. Ανακοίνωση έβγαλε και η σπουδάζουσα του ΚΚΕ(μ-λ) πού κριτικάρει και έντονα κριτικάρει για τά γεγονότα.

Η ΠΜΣΠ έριξε στά σχολεία σύνθημα για άποχή συμπάραστασης στην κατάληψη και συμμετείχε με έφημερίδες τοίχου και ανακοινώσεις στις έφημερίδες. Ένήργησε ώστε να πετύχει η άγωνιστική πορεία πού έκαναν οι μαθητές μέχρι τη Φιλοσοφική.

Στους Έκπολιτιστικούς συλλόγους πού υπάρχουν στό Ρέθυμνο τά μέλη του κινήματος μας πρότειναν να έρθουν κινηματογραφικές ταινίες και να συνεργαστούν με τους φοιτητές στις προς τά έξω εκδηλώσεις τους.

Σε εκδήλωση πού έγινε από τους φοιτη-

τές για τον 815 μέλη του ΚΚΕ(μ-λ) επενέβησαν ούσιαστικά, κάνοντας έτσι καθοριστική τη παρουσία τους.

Σέ ΔΣ πού έγινε κατά τη διάρκεια της κατάληψης η ΠΠΣΠ με έναν ανεξάρτητο φοιτητή πρότεινε να λειτουργήσει πομπός πού είχε ήδη φτιάξει και ό οποίος θα ελεγχόταν από έπιτροπή και όχι τό ΔΣ. Αντιφατικές μεταξύ τους ήταν οι τοποθετήσεις της ΠΑΣΠ. Από τά 4 μέλη της ΠΑΣΠ, οι δύο έλεγαν ότι διαφωνούσαν με τη πρόταση της ΠΠΣΠ-ανεξάρτητου να λειτουργεί και να ελέγχεται ό πομπός από έπιτροπή και όχι από ΔΣ, τό 3ο μέλος της ΠΑΣΠ τοποθετήθηκε και είπε ότι η ΠΑΣΠ από «θέση άρχης» διαφωνεί με τους πομπούς!!! Τέλος τό 4ο μέλος έριξε λευκό και ζήτησε να ξαναοιχηθεί τό θέμα του πομπού σε επόμενο ΔΣ γιατί φοβόταν να μην μπει ή άτυνομία!!! Τό μέλος της Πσκ διαφώνησε κατηγορηματικά χωρίς εξηγήσεις. Ως συνήθως «είχε καλυφθεί από την ΠΑΣΠ». Δέν διευκρίνισε όμως με ποιο μέλος της ΠΑΣΠ συμφωνούσε. Στο ίδιο ΔΣ η ΠΠΣΠ πρότεινε να καταληφθεί ένα κτήριο πού άνηκε στη σχολή και βρίσκεται μέσα στην πόλη (ή σχολή βρίσκεται σε προάστειο 3 χλμ. έξω από την πόλη). Η πρόταση της πέρασε αλλά δέν υλοποιήθηκε ποτέ.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΠΣΠ ΣΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

Στη διάρκεια της άκαδημαϊκής χρονιάς πού πέρασε, η ΠΠΣΠ πέρα από τις αντικειμενικές δυσκολίες κινήθηκε δραστήρια με άποτέλεσμα αρκετά οργανωτικά άφελή και μία σημαντική και οωστή παρουσία στη Φιλοσοφική σχολή Κρήτης. Με την δραστηριοποίηση των μελών και φίλων της ΠΠΣΠ έγιναν προσπάθειες ενημέρωσης των πρωτοετών για τά προβλήματα της σχολής, για να ξεκαθαριστεί ό ρόλος των καθηγητών σαν εκπροσώπων της κυβέρνησης στις σχολές, για να εξηγηθούν οι στόχοι της κυβέρνησης σχετικά με τά περιφερειακά Πανεπιστήμια.

Με τη συνεχή ενημέρωση για όλα τά γεγονότα και τά προβλήματα της σχολής, με τη συμμετοχή ό όλες τις έπιτροπές η ΠΠΣΠ είναι ή κύρια δύναμη πού κινείται στό Πανεπιστήμιο κι αυτό έχει θορυβήσει τους ρεφορμιστές πού τελευταία «καταναλώνονται» σε μία προσπάθεια λασπολογίας ενάντια στα μέλη της παράταξης και τη διάδοση «προγνωστικών» για επικείμενη διάσπαση. Παράλληλα η ΠΠΣΠ έχει κινήσει με σημαντικά άποτελέσματα και στό μαθητικό χώρο. Στά διαμοθητικά, στις μαθητικές εκδηλώσεις η ΠΠΣΠ βοηθά τη δουλειά της ΠΜΣΠ κι αντίστροφα η ΠΜΣΠ συνεργάζεται με τους φοιτητές κινητοποιώντας τη μεγάλη μάζα των μαθητών του Ρεθύμνου για συμπάρασταση στις φοιτητικές κινητοποιήσεις και την πλατιά ενημέρωση του μαθητόκομου σχετικά

με τά φοιτητικά προβλήματα και τις θέσεις της ΠΠΣΠ για αυτά.

Στόχος της ΠΠΣΠ στό Ρέθυμνο είναι ν' άγωνιστεί για να μη περάσει ό ν.815 καλυμμένα (με τη μορφή του νέου κανονισμού πού καθιερώνει τά εξάμηνα στη σχολή).

Βέβαια οι δυσκολίες στην ανάπτυξη του κινήματος όφειλονται και σε ύποκειμενικές άδυναμίες όπως η έλλειψη συνδικαλιστικής πείρας, τό χαμηλό πολιτικό επίπεδο των φοιτητών πού οι ρεφορμιστές εκμεταλλεύονται και καλλιεργούν για να τό στρέψουν ενάντια στην ΠΠΣΠ όπως για παράδειγμα η αντίδραση πού ξεσηκώθηκε ενάντια στην πρόταση της ΠΠΣΠ για να φύγει ένας καθηγητής της σχολής μέσα από μία συνέλευση του συλλόγου. Τό γυμνασιακό αυτό κλίμα όπως και οι αντιδημοκρατικές διαδικασίες πού ακολουθούνται μέχρι τώρα δέν έγινε κατορθωτό να σπάσουν όπως επίσης η ΠΠΣΠ δέν μπόρεσε να περάσει μία σειρά θέσεις της σε συνέλευσεις για την άποχή και τις καταλήψεις.

Όμως οι δυσκολίες αυτές δέν άποτελούν άνασταλτικό παράγοντα για την ανάπτυξη του κινήματος στό Ρέθυμνο και οι προοπτικές για αυτό είναι πολύ εύνοϊκές. Από τους κύριους στόχους της ΠΠΣΠ είναι τό ξεπέρασμα αυτών των δυσκολιών ή πλατιά προπαγάνδισή των θέσεων κι άπόψεων του κινήματος μας και ή συμβολή στην γενικότερη ανάπτυξη του.



για νεννα ————— μιά τυπική από ουσιαστική άποψη «κατάληψη»

ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ Φ.Κ. ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Σήμερα στα Γιάννενα το Φ.Κ. πρέπει να παλέψει ενάντια στην ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης για την άθωωση των αγωνιστών που δικάζονται στις 11 Γενάρη.

Νά υπερασπιστεί το Πανεπιστημιακό δούλο και νά περικρουρηθούν τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Στη Φ.Μ.Σ. επικρατούν άθλιες συνθήκες σπουδών που επιβάλλει έντονη πάλη ενάντια στην εντατικοποίηση. Μετά εξάμηνα, τα μαθήματα ουσιαστικά διπλασιάστηκαν, και

πως στο γυμνάσιο και με τους διάφορους συντελεστές έχει κάνει το πέρασμα του μαθήματος άθλο. Με αυτό τον τρόπο στερούμε στον εργαζόμενο φοιτητή ή αυτόν που δεν ξέρει ξένες γλώσσες το δικαίωμα στη μόρφωση.

Τα προβλήματα είναι πάρα πολλά και κανένα δε λύθηκε με την κυβερνητική αποχώρηση. Αυτό είναι η βάση για την συνέχιση και ανάπτυξη των φοιτητικών αγώνων στα Γιάννενα.

Πρέπει να ξεκινήσουν αγώνες για την κατάργηση του θεσμού των υποχρεωτικών εξαμήνων, για την ανάκληση του Νέου Έσωτερικού Κανονισμού.

νεργή συμπαράσταση στους δικάζομενους φοιτητές, έξω από τα Δ.Σ. που αδράνησαν, άρχισε να φαίνεται η άνοδος και η δημιουργία ρεύματος που έμπρακτα αντιπαράθεσε στο μπλοκάρισμα κάθε διεξόδου, από τις «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΠ.

Αυτό το κίνημα προηγουόσε την πραγματική συμμετοχή των φοιτητών στην παμφοιτητική και στις πρώτες μέρες της κατάληψης. Αυτό το κίνημα με κάθε μέσο προσπάθησε να άφουσισει και να έκτονώσει η ΕΦΕΕ που με την συγκεκριμένη απόφαση πρόλαβε, αυτό που σε λίγο φοβόταν ότι θα ήταν άργα για να πρόλαβει. Η «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΠ που ανέλαβαν τον άχαρο ρόλο του λογοκριτή και χωροφυλάκα κάθε εκδήλωσης από τα κάτω. Προσπάθησαν να φιάξουν μία κατάληψη που θα ήταν άρεστη σε κάθε καθηγητή ή αντιδραστή. Δεν είχε πάρει η οργανωτική επιτροπή ούτε καν τα κλειδιά κάθε αίθουσας και τις πρώτες μέρες οι διοικητικοί δούλευαν κανονικά.



ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

αυτό το νοιώθει στη πλάτη του κάθε φοιτητής. Κάθε εξαμηνιαίο μάθημα θέλει το ίδιο διάβασμα από το αντίστοιχο που υπήρχε πριν απ' το θεσμό των εξαμήνων. Σε πολλά μαθήματα η παρακολούθηση έγινε υποχρεωτική με τους διάφορους συντελεστές καλής απόδοσης του φοιτητού στο μάθημα, παράδοση ασκήσεων κλπ. Υπάρχουν μαθήματα που τελικά και 10 νά γράψεις 3ην περίοδο των εξετάσεων θα κοπείς με 3 μιάς και ό συντελεστής των εξετάσεων είναι 0,3.

Η αυθαιρεσία των καθηγητών έχει φθάσει στο άπροχώρητο.

Παράδειγμα συνηθισμένο στα Γιάννενα είναι η θερμοδυναμική του αντιδραστικού καθηγητή Τριάντη που για σημειώσεις έχει προτείνει ένα ξένο βιβλίο που δεν υπάρχει σε κανένα βιβλιοπωλείο, ζητάει ασκήσεις ό-

Η κατάληψη στα Γιάννενα έπιβεβαίωσε ότι μορφή πάλης για να πετύχει το στόχο της, για να κινητοποιήσει τις πλατιές φοιτητικές μάζες πρέπει να είναι το αποτέλεσμα της ανάπτυξης του φοιτητικού κινήματος, δηλ. διαδικασιών από τα κάτω και όχι μία τηλεγραφική διαταγή της ΕΦΕΕ ή όποιουδήποτε ανώτερου όργανου.

Η διαπίστωση αυτή δεν έκμηδενίζει την αγωνιστική αυτή συμμετοχή των φοιτητών στις τελευταίες κινητοποιήσεις.

Απ' την αρχή της χρονιάς με το κίνημα των έπι πτυχία φοιτητών που παρά και ενάντια στην «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΠ αναπτύχθηκε και ασπείρωσε πολλούς φοιτητές, με την έ-

Σε κάθε εκδήλωση ό φοιτητής έπρεπε να παίζει το ρόλο του άκροατή και το πολύ-πολύ ή μοναδική συμμετοχή που του άγνωριζόταν ήταν του άσχετου έρωτητή. Η-θελαν να πάρει η κατάληψη ένα άκαδημαϊκό χαρακτήρα σεμναρίων πάνω στους τυφάνες και τη ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (πρώτη εκδήλωση της κατάληψης!) ή όποιοδήποτε άλλο θέμα θα άνέλυε ό «ειδικός» για να χαζεύουν οι «μη ειδικοί».

Στά πολιτικά θέματα για την «Κ»ΝΕ υπήρχαν τό έτος του παιδιού, οι πύραυλοι Πέρισγκ και Κρούζ και φυσικά οι ταινίες της έπέμβασης των άμερικάνων στο Βιετνάμ. Λές κι απ' τη δεκαετία του '60 και δώθε σταμάτησαν οι έπεμβάσεις των ιμπεριαλιστών και η καταπίεση. Κάθε άλλη άποψη ήταν γι' αυτούς ύοπητη ή χτύπαγε τό «κόμμα της εργατικής τάξης» ατιολογικό με τό όποιο κόπηκε απ' τη λογοκρισία τους ή ταινία «ΜΑΝΤΟΥ-ΔΙ». Όλα αυτά έκτόνωσαν την κατάληψη κάνοντάς την άπλά μιά κάπως ένεργητική άποχη. Πλούτισε όμως ή πείρα των φοιτητών και τους έδειξε τό πραγματικό πρόσωπο όρισμένων παρατάξεων.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Τήν Τετάρτη τό βράδυ μετά την κήρυξη του Λόκ-Άουτ από την κυβέρνηση 1.000-1.500 περίπου άτομα συγκεντρώθηκαν στο Πανεπιστήμιο. Από κείνη τη στιγμή μπορούμε να πούμε ότι άρχισε ή κατάληψη.

Τήν Πέμπτη 1η μέρα έγιναν Γ.Σ. σ' όλες τις σχολές.

Στις συνελεύσεις αυτές κυριάρχησε ή πλατφόρμα της ΕΦΕΕ. Τό γεγονός αυτό καθόρισε τον έκφυλιισμό της κατάληψης. Έξαιρέση ήταν ή θετική άπόφαση για πορεία στη νομαρχία της Γ.Σ. Φυσικού την όποιο καταψήφισαν «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΠ.

Η πορεία και συγκέντρωση στη Νομαρχία έγινε την Παρασκευή και είχε μεγάλη έπιτυχία. Μετά τό τέλος της συγκέντρωσης οι φοιτητές ξαναγύρισαν στο Πανεπιστήμιο με δεύτερη και μαζικότερη πορεία. Άς σημειωθεί ότι στην πρώτη ή «Κ»ΝΕ έστειλε αντιπροσωπεία «Κ»νιτών του Φυσικού ενώ στη δεύτερη γύρισε στο Πανεπιστήμιο απ' τό πεζοδρόμιο.

Άκολούθησε μαζική συγκέντρωση φοιτητών τό άπόγευμα σε αίθουσα του Πανεπιστημίου για να συζητηθεί ή όργάνωση της κατάληψης. Οι «Κ»Νιτες θορυβημένοι άπ-

την έπιτυχία της πορείας και συγκέντρωσης νοιώθοντας ότι ή κατάσταση τους φεύγει απ' τα χέρια προσπάθησαν να δημιουργήσουν έπεισόδια αλλά άπομονώθηκαν απ' τη συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών. Από κεί και πέρα άκολουθεί ένας άσφικτικός έλεγχος κάθε εκδήλωσης απ' την οργανωτική επιτροπή ή όποια γεμίζει τό πρόγραμμα των έπόμενων ήμερών με θέματα άναούσια για ΚΑΤΑΛΗΨΗ γαρνιρισμένα με ταινίες για να μαζεύεται κόσμος. Απ' τό Σάββατο και πέρα οι φοιτητές φεύγουν, ή κατάληψη έκφυλλίζεται έντελώς.

Ξάνθη

Μόνιμος πονοκέφαλος

Γιά να ερμηνεύσουμε τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην Ξάνθη στην φάση που έπρεπε να ξεδιπλωθεί ο παμφοιτητικός αγώνας για κατάργηση του 815 θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι εκείνο που κινούσε τις διάφορες διαδικασίες ήταν η ανάγκη να αρχίσει ο αγώνας παρά και ενάντια στη θέληση των ρεφορμιστών.

Έτσι, μπορεί να ερμηνευτεί το φαινόμενο των δύο Γ.Σ. και της λεγόμενης «διάσπασης» του Σύλλογου της Ξάνθης.

Πράγματι την στιγμή που ήταν φανερό ότι «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ μέσα απ' την πλειοψηφία του Δ.Σ. προσπαθούσαν να εγκλωβίσουν τις αγωνιστικές διαθέσεις των φοιτητών της Ξάνθης, έπρεπε να τους άφαιρεθεί ή δυνατότητα να πνίξουν την αγωνιστική γραμμή μέσα από οποιοδήποτε γραφειοκρατικές διοικητικές λειτουργίες.

Έτσι, τα ζητήματα για Γ.Σ. δεν έμπαιναν απλά στο Δ.Σ. όπου οι ρεφορμιστές τα τραινάρizαν αλλά κατ' ευθείαν μαζεύονταν υπογραφές απ' τον κόσμο που υπέγραφε μαζικά. Οι ρεφορμιστές βλέποντας αυτή τη διαδικασία σαν την πιο επικίνδυνη για την κυριαρχία τους οχυρώθηκαν πίσω απ' τα όργανα και κατέγγελλαν τις «διασπαστικές ενέργειες». Γρήγορα όμως οι φοιτητές ξεκαθάρισαν ότι το πρόβλημα των ρεφορμιστών δεν ήταν η «ένότητα» του σύλλογου, αλλά το πώς να μη ξεκινήσουν αγώνες για την κατάργηση του 815. Έτσι μέσα από διαδικασίες που και καταστατικά ήταν κατοχυρωμένες (μάζεμα υπογραφών - Γ.Σ. με άπαρτια) οι φοιτητές αποφασίζουν αποχή απ' τη Γ' εξέταστική (23 Νοέμβρη).

Η παραπέρα εξέλιξη δείχνει το πώς οι ρεφορμιστές έννοουσαν τη υπεράσπιση των οργάνων και την ένότητα του σύλλογου.

Συγκalούν δύο Γ.Σ. που χωρίς άπαρτια παίρνουν διάφορες «αποφάσεις». Χαρακτηριστικό ήταν ότι ψηφίζουν στην αρχή της «Γ.Σ.» τους ότι σε καμιά ψηφοφορία δεν θα γίνει καταμέτρηση (τι να καταμετρήσουν, τά κουκιά τους που ούτε καν πληοizαν την άπαρτια;) Απειλούν δέ να ξελοκοπήσουν όποιον απ' τους παρατηρητές βάζει θέμα καταμέτρησης!

Όμως αν οι καταμετρήσεις και άπαρτίες δεν κρίνουν την ουσία οι ρεφορμιστές παίρνουν την απάντηση στους καθημερινούς αγώνες. Αν και δέ συμμετέχουν στην πορεία της 29/11 (που γίνεται με απόφαση της Γ.Σ. της 23/11) την καταγγέλλουν σαν έργο αναρχικών, άριστεριστών και παρακρατιτών. Η πορεία στους δρόμους της Ξάνθης πραγματοποιείται με επιτυχία. Τό ίδιο βράδυ για «απάντηση» στην πορεία συγκαλούν συγκέντρωση με τον «Ξανθιώτικο λαό». Μαζί με το «λαό» και τά κουκιά τους δεν ξεπερνούν τά 100 άτομα.

Έτσι οι ρεφορμιστές ξεχνούν και τό τροπάρι της ένότητας. Περνοούν πιά στό περιθώριο και από κει παρακολουθούν τον φοιτητικό αγώνα να ξεδιπλώνεται.

Καθημερινά μοιράζονται προκηρύξεις, άνακοινώσεις γεμίζουν τό πολυτεχνείο, γίνονται συγκεντρώσεις με άπουσία των ρεφορμιστών.

Καθημερινά πιά ή απόφαση για άποχή απ' την Γ' εξέταστική συσπειρώνει ολοένα και περισσότερο κόσμο.

Οι καθηγητές μιλάνε για «μειοψηφία» που δεν αναγνωρίζουν σαν σύλλογο αλλά αναγκάζονται να ματαιώσουν τις εξετάσεις καταλαβαίνοντας ότι ή «μειοψηφία» δεν πρόκειται να άφαιρεθεί ή οργανωτική ένότητα.

Έχει γίνει ξεκάθαρο μέσα απ' αυτά τά γεγονότα ότι ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ δέ δίνουν δεκάρα για τά όργανα, για την λεγόμενη ένότητα. Τό μόνο που τούς ενδιαφέρει είναι μή τυχόν και ξεκινήσει κανένας αγώνας και γι' αυτό καταπατούν οποιαδήποτε απόφαση είτε Γ.Σ. είτε Δ.Σ., όταν βλέπουν να χάνουν τον έλεγχο.

Έδώ πρέπει να σημειώσουμε την λαθεμένη άποψη της Β' Πανελλαδικής που έβλεπε σαν κύριο στό γεγονός κάποια οργανωτική ρήξη κλπ. Η ΠΠΣΠ ξεκαθάρισε απ' την πρώτη στιγμή ότι τό κύριο σ' όλη αυτή τη διαδικασία δεν είναι ή οργανωτική ρήξη με ΕΦΕΕ, Δ.Σ., αλλά ή δημιουργία των πολιτικών όρων που θα επιτρέπουν στό φ.κ. της Ξάνθης να πετάξει τούς ρεφορμιστές στην άκρη και να προωθήσει τον αγώνα ενάντια στον 815. Δηλ. οι ξεχωριστές Γ.Σ. δεν ήταν αυτοσκοπός, αλλά τό μέσο για να υιοθετηθεί μά αγωνιστική γραμμή στό φ.κ. της Ξάνθης. Η άποψη αυτή τελικά υπερίσχυσε και

καθόρισε τις παραπέρα εξελίξεις.

Μετά την αναβολή των εξετάσεων μπήκε τό ζήτημα «τι κάνουμε»; Ο αγώνας ενάντια στον 815 έπρεπε να προωθηθεί και: να κλιμακωθεί. Τό ζήτημα της κατάληψης (που ή προοπτική της έμπαινε απ' τις προηγούμενες αποφάσεις) μπήκε στην ημερήσια διάταξη. Όλοι συμφωνούσαν με τό να προχωρήσουμε στην κατάληψη.

Η ΠΠΣΠ τοποθετήθηκε ότι ή κατάληψη για να αναπτυχθεί σαν ουσιαστικό μέσο πάλης ενάντια στον 815, έπρεπε να ξεκινήσει όταν δημιουργόνταν όλοι εκείνοι οι εύνοικοί όροι (τοπικά και πανελλαδικά) που θα μπορούσαν να την στηρίξουν σαν τέτοια.

Επικράτησε ή άποψη να αρχίσει άμεσα ή κατάληψη και έτσι στις 4 Δεκέμβρη καταλαμβάνεται ή Σχολή (χωρίς τη συμμετοχή «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ).

Η κατάληψη της Ξάνθης παρά τις άδυναμίες που είχε, παρά τά χτυπήματα που δεχόταν αποτελούσε μά σημαντική νίκη για τό φ.κ. Χάραζε τό δρόμο της αγωνιστικής ρήξης με την κυβέρνηση και πετούσε στην πάντα τη ρεφορμιστική γραμμή της αδράνειας.

Σαν τέτοια την είδε ή ΠΠΣΠ και έδωσε όλες της τις δυνάμεις για να προχωρήσει, άκριβώς τη στιγμή που πανελλαδικά δημιουργόνταν εύνοικοί όροι για την παμφοιτητική κινητοποίηση ενάντια στον 815. Η κατάληψη της Ξάνθης και του Χημικού αποτέλεσαν



Ξάνθη

(τῆς κυβέρνησης, τοῦ... 815, τῶν καθηγητῶν, τοῦ Πρύτανη, τῶν ρεφορμιστῶν).

σέ σημαντικό βαθμό τόν πυροδότη γιά τίς μετέπειτα πανελλαδικές ἐξελίξεις.

Μιά καμπή τοῦ ὅλου ἀγῶνα πού διεξαγόταν στήν Ξάνθη ἦταν καί τό σταμάτημα τῆς κλατάληψης, στίς 8 Δεκέμβρη, μέ τή στάση πού κράτησε ἡ Β' Πανελλαδική. Ἐτοί, σέ μιά κρίσιμη φάση (ὅπου ἀκούγονται διάφορα γιά κτύπημα τῶν ΜΑΤ, παρέμβαση τοῦ εἰσαγγελέα), τή στιγμή πού «Κ»ΝΕ καί ΠΑΣΠ ἐπιχειροῦν μιά ἐπίθεση γιά τό σταμάτημα τῆς κατάληψης, ἡ Β' Πανελλαδική προτείνει τό σταμάτημα τῆς κατάληψης γιά «νά μή χτυπηθεῖ ἀπ' τίς δυνάμεις καταστολής». Ἡ ἀποψη αὐτή πού καταψηφίζεται σέ δύο γενικές συνελεύσεις τελικά ἐπιβάλλεται μέσα ἀπό μιά φθορά πού προωθήθηκε καί ἀποκορυφώθηκε μέ τήν ἀποχώρηση μελῶν τῆς Σ.Ε.

Τό σταμάτημα (ἀναστολή) τῆς κατάληψης δέν ἀλλάζει τήν οὐσία πού ἦταν μιά νίκη γιά τό φ.κ., τή στιγμή πού μέσα ἀπ' τήν κατάληψη προωθήθηκε πανελλαδικά ἡ ρήξη καί τό ξεπέραςμα τῶν ρεφορμιστῶν.

Ἀκολουθοῦν τά γεγονότα μέ τό λῶκ-ἄουτ καί νέα Γ.Σ. Ἡ συνέλευση αὐτή εἶχε ἰδιαίτερη βαρύτητα γιά τήν πορεία τοῦ κινήματος στήν Ξάνθη, μιάς καί ἦταν ἡ πρώτη μετά ἀπό ἓνα μήνα, ὅπου θά συμμετεῖχαν ὅλες οἱ πολιτικές δυνάμεις.

Σ' αὐτή τήν Γ.Σ. δόθηκε μιά σημαντική μάχη ὅπου ἡ γραμμή «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ γιά κατάληψη μέ τήν πλατφόρμα τῆς ΕΦΕΕ καταψηφίστηκε.

Υἱοθετήθηκε ἡ ἀποψη γιά συνέχιση τῆς προηγούμενης κατάληψης ἀπόλυτη εὐθύνη τῆς Σ.Ε. Παράλληλα πέρασε καί ἡ ἀποχή ἀπό τήν Γ' Ἐξεταστική. Οἱ ἀποφάσεις αὐτῆς τῆς Γ.Σ. ἔδωκαν μιά ἀποστομωτική ἀπάντηση στήν «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ πού εἶχαν σηκώσει πανελλαδικά μεγάλο θόρυβο γιά τή «μειοψηφία» τῶν ἀναρχοαριστεριστῶν.

Ἐτοί ἡ «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ βρίσκονται ἀναγκασμένοι νά γλύφουν ἐκεῖ πού πρώτα ἐφτυσαν. Συμμετέχουν στήν κατάληψη (συνέχεια τῆς προηγούμενης) παρ' ὅλα τά ὅσα μέχρι τότε εἶχαν πει.

Ἡ κατάληψη συνεχίστηκε μέχρι τήν 19/12 (σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.) ὁπότε καί σταμάτησε. Ἄν καί τίς πρώτες μέρες ἀνέπτυξε μιά οὐσιαστική δραστηριότητα (προπαγάνδα-πομπές κλπ) σύντομα ἄρχισε νά φθίνει, πράγμα πού ἦταν ἐπόμενο μέ βάση τίς ἰδιιομορφίες τοῦ χώρου τῆς Ξάνθης.

Τά γεγονότα τῆς Ξάνθης στό διάστημα αὐτό συζητήθηκαν πλατιά ἀπ' τοὺς φοιτητές, ὄχι μόνο τῆς Ξάνθης, ἀλλά καί πανελλαδικά.

Ἄδικο πάσχισαν οἱ ρεφορμιστές νά περᾶσουν τήν ἀντίληψη γιά ἀντισυλλόγους καί διασπάσεις, μέ κάθε εἶδους ψευτιά καί προβοκάτσια. Οἱ φοιτητικοί ἀγῶνες στήν Ξάνθη παρ' ὅλες τίς ἀδυναμίες τους δίνουν μιά πλούσια πείρα γιά τό φ.κ. τῆς Ξάνθης.

Σέ τελευταία ἀνάλυση φανερόνουν πόσο οωστό εἶναι τό σύνθημα: Μ' ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΧΤΑΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

20 ΝΟΕΜΒΡΗ: Μπαίνει στό Δ.Σ. θέμα γιά Γ.Σ. μέ 180 ὑπογραφές ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ ἀρνούνται νά γίνει στίς 23 ἡ Γ.Σ. (ὅπως ζητᾶνε οἱ ὑπογραφές) καί προτείνουν 26 Νοέμβρη (οἱ ἐξετάσεις ἀρχίζουν 1 Δεκέμβρη).

23 ΝΟΕΜΒΡΗ: Μέ εὐθύνη ΠΠΣΠ, Αὐτόνομων, Συσπείρωσης συγκαλεῖται Γ.Σ. πού πραγματοποιεῖται μέ ἀπαρτία («Κ»ΝΕ, ΠΑΣΠ, ΔΕΞΙΑ δέν συμμετέχουν), ἀποφασίζεται ἀποχή ἀπό Γ' Ἐξεταστική. Προσπικὴ κατάληψης. Βγαίνει ἐπιτροπὴ ἀγῶνα.

26 ΝΟΕΜΒΡΗ: Γίνεται προσπάθεια γιά Γ.Σ. πού συγκαλεῖ τό Δ.Σ. (ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ). Οἱ ΠΑΣΠ, «Κ»ΝΕ, ΔΕΞΙΑ δέ μαζεύουν ἀπαρτία. Ἐκπρόσωπος τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ ἀποδοκιμάζεται. Ἡ «Γ.Σ.» διαλύεται.

28 ΝΟΕΜΒΡΗ: Γίνεται νέα προσπάθεια Γ.Σ. μέ ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ. Δέν ἔχει ἀπαρτία. Παρ' ὅλα αὐτά παίρνει ὀρισμένες «ἀποφάσεις» δηλ. ὄχι ΑΓΙΟΧΗ ἀπό Γ' Ἐξεταστική καί ψηφίζει νά μή γίνει καμιά καταμέτρηση ψήφων (ἦταν περίπου 120 άτομα).

29 ΝΟΕΜΒΡΗ: Σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. τῆς 23/11/ ἡ ἐπιτροπὴ ἀγῶνα καλεῖ στήν πορεία. Δέ συμμετέχει «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ.

Πραγματοποιεῖται πορεία στοὺς δρόμους τῆς Ξάνθης μέ 150 άτομα πού δίνει στό Νομάρχη ψήφισμα μέ τίς ἀποφάσεις τῆς Γ.Σ. Προηγούμενα ἡ Ν.Ε. ΠΑΣΟΚ καί «Κ»ΚΕ εἶχαν βγάλει ἀνακοινώσεις στόν τύπο πού κατ'ἀγγελλαν τοὺς «ἀναρχοαριστεριστές» καί ζητοῦσαν τήν «ἐνεργητικὴ ἀποδοκιμασία» τῆς πορείας ἀπ' τοὺς Ξανθιώτες. Τό βράδυ ἀντὶ τῆς πορείας ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ καλοῦν σέ συγκέντρωση μέ Ξανθιώτες. Μαζεύουν φοιτητές καί Ξανθιώτες λιγώτερος ἀπὸ 100.

1 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Πρῶτὴ μέρα τῶν ἐξετάσεων. Οἱ φοιτητές κατεβαίνουν νά περικυρροῦσουν τήν ἀποχή ἀπ' τῆ Γ' περίοδο. Δέν γίνονται ἐξετάσεις (τὴν προηγούμενη τὸ βράδυ ἀνεπίσημα χωρίς ἀπόφαση Σχολῆς ἀναβλήθηκαν γιά δύο μέρες οἱ ἐξετάσεις μετά ἀπὸ παζάρια «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ-καθηγητῶν).

3 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Γίνεται Γ.Σ. (μέ ὑπογραφές) ὅπου ἀποφασίζεται μετά τὸν ἐλιγμό γιά τὴν ἀναβολὴ τῶν ἐξετάσεων νά ἀρχίσει ἡ κατάληψη (δὲ συμμετέχει ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ). Ἡ Γ.Σ. ἐκλέγει Σ.Ε.

4 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Διαλύεται ἡ συνεδρίαση τῶν καθηγητῶν καί ἀρχίζει ἡ κατάληψη.

5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Σπῆνεται ὁ πομπὸς καί τυπώνονται 10.000 προκηρύξεις τῆς Σ.Ε. πού μοιράζονται στήν Ἀθήνα καί Θεσ/νίκη.

8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Ἡ «Κ»ΝΕ ὀργανώνει ἐκδήλωση τοῦ Κοτζιά «Ἡ ἰδεολογία τοῦ Μαρξισμού» μέσα στήν κατάληψη. Ἡ Σ.Ε. ἀποφασίζει διάλυση τῆς συγκέντρωσης καί ἡ «Κ»ΝΕ τὴν «ἀναβάλλει». Τό βράδυ γίνεται Γ.Σ. ὅπου ἡ Β' Πανελλαδικὴ βάζει ζήτημα νά σπάσει ἡ κατάληψη (γιατί ὑπάρχει κίνδυνος νά χτυπηθεῖ - κινήσεις εἰσαγγελέα - ΜΑΤ στήν Ξάνθη). Ἡ ΠΠΣΠ προτείνει νά συνεχιστεῖ καί τῆ Δευτέρα νά γίνει νέα Γ.Σ. Ἀποφασίζεται ἡ συνέχιση.

9 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Ἡ Β' Πανελλαδικὴ βάζει θέμα στήν Σ.Ε. νά σταματήσει ἡ κατάληψη. Συγκαλεῖται νέα Γ.Σ. πού ἀποφασίζει ὅτι καί ἡ προηγούμενη (συνέχιση τῆς κατάληψης). Ἀργά τὸ βράδυ ἡ Β' Πανελλαδικὴ ξαναβάζει τὸ ζήτημα τοῦ σταματήματος τῆς κατάληψης (παράταση μελῶν ἀπ' τῆ Σ.Ε.). Ἡ κατάληψη σταματᾶ. Ἀποφασίζεται Γ.Σ. γιά 13 Δεκέμβρη.

12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Ἡ κυβέρνηση κηρύσσει τὸ λῶκ-ἄουτ. Τό Πολυτεχνεῖο καταλαμβάνεται.

13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Γίνεται ἡ Γ.Σ. Κατεβαίνουν δύο πλατφόρμες. Ἡ μὴ συνέχιση τῆς προηγούμενης κατάληψης - μέ τήν Σ.Ε., ἡ ἄλλη (ΠΑΣΠ-«Κ»ΝΕ) τῆς ΕΦΕΕ. Ψηφίζεται ἡ πλατφόρμα γιά συνέχιση μέ Σ.Ε. μέχρι τῆς 19 Δεκέμβρη καί καταψηφίζεται τῆς ΕΦΕΕ.

17 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Μετὰ τὴν ἐπίθεση στό Χημεῖο ἀποφασίζεται κλιμάκιο τῆς Σ.Ε. Ξάνθης νά κατέβει στήν Ἀθήνα.

19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Σύμφωνα μέ τὴν ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. σταματᾶ ἡ κατάληψη.

Μετά τις πρόσφατες εξελίξεις στά ΑΕΙ

- ΓΕΓΟΝΟΣ ΜΕ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ - ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΑΕΙ

Μιά περίοδος κλείνει κλεινόντας τό δυναμικό πολιτικές εξελίξεις μέ ένα σημαντικό αποτέλεσμα. Ή σημασία τό άμεσο μέλλον θά ύπογραμμιστεί ες τής φοιτητικής νίκης καί από ένα βασικό γεγονός. Παναγκάζεται νά άποσύρει ένα σημαντικό τμήμα τής πολιτικής

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥ Φ.Κ.

Από τότε πού ή «Νέα Δημοκρατία» κυβερνά, έχει επιδοθεί σε ένα «εύρύτατο έργο» (όπως θά τό χαρακτηρίζαν οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι) αναδιοργάνωσης, μέ βάση τις νέες ανάγκες τής εξαρτημένης καπιταλιστικής οικονομίας καί τής ένταξης στην ΕΟΚ, σε όλους τους τομείς τής δημόσιας ζωής. Πλήθος νόμων ψηφίστηκαν στην Βουλή καί μπήκαν σε εφαρμογή ο 330, ο «άντιτρομοκρατικός», οι νόμοι για τή Μέση καί τή Τεχνική Έκπαίδευση είναι ένα μικρό δείγμα μόνο. Παρά τις αντιδράσεις του λαϊκού κινήματος οι νόμοι αυτοί εφαρμόζονται στο μεγαλύτερο μέρος τους. Σε καμμία περίπτωση μέχρι τώρα ή κυβέρνηση δεν αναγκάστηκε νά άποσύρει κανέναν απ' αυτούς. Έξ άλλου οι νόμοι αυτοί συμπύκνωναν τήν ουσία τής κυβερνητικής πολιτικής στους τομείς πού προωθούνταν. Τό εργατικό καί γενικότερα τό λαϊκό κίνημα δεν ύποχρέωσαν τήν κυβέρνηση σε ύποχωρήσεις σ' αυτά τά θέματα. Ουσιαστικό ρόλο σ' αυτό τό γεγονός διαδραμάτισαν πάντα οι ρεφορμιστές πού αντιδρούσαν κοινοβουλευτικά, καλούσαν σε μία κινητοποίηση για τά μάτια (άσχετα αν σε μερικές απ' αυτές ο έλεγχος έφενεγε από τά χέρια τους καί ή αντίπαράθεση μέ τήν κυβέρνηση πήρε μαχητική μορφή π.χ. 330) καί στην συνέχεια ζητούσαν τή τροποποίηση του νόμου μιάς καί συνηθίζουν νά μήν άμφισβητούν τήν άστική νομιμότητα (ή Ε-ΣΑΚ έχει γίνει ο καλύτερος εφαρμοστής του 330 στα εργατικά σωματεία). Κάτι ανάλογο επιχείρησε ή «Κ»ΝΕ ιδιαίτερα καί στα Πανεπιστήμια μετά τή ψηφισή του 815 στην Βουλή. Αναγκάστηκε όμως γρήγορα νά αλλάξει τακτική καί για νά σώσει τά προσχήματα υιοθέτησε φραστικά τό σύνθημα τής κατάργησης του νόμου.

Ο 815 είχε ιδιαίτερη σημασία για τήν κυβέρνηση. Ήταν ή κωδικοποίηση του μονοπωλιακού εκσυγχρονισμού στην Άνώτατη Παιδεία. Παράλληλα ή εφαρμογή του δημιούργησε ενοϊκούς όρους γι' αυτή, για τό κτύπημα του φοιτητικού κινήματος. Τό γεγονός αυτό καθόριζε καί τις άπαιτήσεις τής μάχης πού έπρεπε νά δώσουν οι φοιτητές. Καί ή μάχη αυτή δόθηκε. Νικηφό-

ρα. Ή κυβέρνηση μέ τήν ανάθεση, στους πρυτάνεις, του έργου τής εκπόνησης Νόμου-Πλαισίου για τήν Άνώτατη Έκπαίδευση, ουσιαστικά στέλνει τόν 815 στο χρονοντούλαπο. Σημαίνει αυτό ότι ή κυβέρνηση παραιτείται από τους στόχους της καί τήν πολιτική της στην Άνώτατη Έκπαίδευση; Σαφέστατα όχι.

Η νίκη του φ.κ. για νά συντελεστεί χρειάστηκε νά λύσει όρισμένα «έσωτερικά» του προβλήματα. Τό πρώτο καί βασικότερο ήταν ή γραμμή οικοδόμησης του άγώνα του ενάντια στον 815. Αν καί ή διαδικασία πού οδήγησε στην λύση αυτού του προβλήματος ήταν άργή καί βασανιστική ώστόσο ήταν άποφασιστικής σημασίας. Ήταν ένα πρώτο ξεκαθάρισμα λογαριασμών μέ τό ρεφορμισμό. Τό δεύτερο καί άποφασιστικό ξεκαθάρισμα συντελέστηκε τό τελευταίο τρίμηνο. Ή ήττα του ρεφορμισμού, τό γεγονός ότι τήν πρωτοβουλία των κινήσεων τήν είχε στα χέρια του τό αγωνιστικό φ.κ., ήταν βασικός όρος για τή νικηφόρα έκβαση τής μάχης πού δόθηκε.

Τό ότι ο ρεφορμισμός έχασε τόν έλεγχο ενός μαζικού κινήματος όπως του φοιτητικού (άναφορικά μέ τόν 815) καί τό γεγονός τής κυβερνητικής ύποχώρησης, στοιχειοθετούν τήν ευρύτερη σημασία των όσων συντελέστηκαν πρόσφατα στο χώρο τής Άνώτατης Έκπαίδευσης. Καί τά δυό αυτά βασικά γεγονότα συντελέστηκαν για πρώτη φορά. Καί άποδεικνύουν στην πράξη ότι: α) Ή κυβέρνηση ύποχωρεί όταν τό μαζικό κίνημα έχει τή δύναμη νά τήν αναγκάσει. Όταν δηλαδή ο άγώνας τραβιέται μέχρι τήν έσχατη συνέπειά του καί β) ότι άναγκαία προϋπόθεση, για οποιαδήποτε νικηφόρα μάχη τέτοιας έκτασης (όπως μέ τόν 815), είναι ή άπόκρουση του ρεφορμισμού καί ή κυριαρχία μιάς αγωνιστικής εναλλακτικής λύσης. Καί αυτό πού συνέβη στα Πανεπιστήμια θά διαδοθεί καί θά επιδράσει καί στα υπόλοιπα τμήματα του λαϊκού κινήματος. Βέβαια τό κάθε κίνημα έχει τή δική του δυναμική πού καθορίζει τήν πορεία του χωρίς αυτό νά σημαίνει όμως ότι είναι άμοιρο των εξελίξεων σε άλλους χώρους.

...μιά νέα άνοίγει. Τό φοιτητικό κίνημα άπε-
ό του σφράγισε τήν πρόσφατη περίοδο τίς πο-
αντικό άγώνα και τό κυριώτερο μέ ένα νικη-
ία τής νίκης του φ.κ. είναι πολύ ευρύτερη και
μίσει καλύτερα αυτό τό γεγονός. Οί συνέπει-
ής κυβερνητικής υποχώρησης καθορίζονται
ώτη φορά μεταπολιτευτικά ή κυβέρνηση ά-
τόσο σημαντικό νόμο της πού άφορά ένα ση-
ής της.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, Η ΤΑΚΤΙ- ΚΗ ΤΗΣ....

Η κυβέρνηση άναστέλλοντας τόν νόμο και καλών-
τας τούς πρυτάνεις δέν παραιτείται άπό κανένα μέρος
του μονοπωλιακού της προγράμματος. Υποχωρών-
τας μπροστά στην όγκουμένη άντικυβερνητική μαζική
δράση του φ.κ. ή κυβέρνηση, πρώτο: κερδίζει ή ίδια
χρόνο και δεύτερο: δίνει στους πολιτικούς συνομιλητές
της τήν ευκαιρία νά άνασυγκροτήσουν τόν πολιτικό
τους έλεγχο στό κίνημα. Αυτό είναι και τό νόημα της
πρόσφατης επανεμφάνισης άπό μεριάς Ν.ΠΑΣΟΚ και
«Κ»ΝΕ τών φαντασμάτων του «Δημοκρατικού κατα-
στατικού χάρτη» και της «Ισότιμης συμμετοχής». Εί-
ναι άπό τήν μεριά τους ή προσπάθεια άνασυγκρότησης
μιάς πολιτικής πού ξεπεράστηκε άπό τίς κινητοποιή-
σεις. Προσπάθεια μάλιστα πού στηρίζεται σ' αυτούς ά-
κριβώς τούς πολιτικούς όρους πού δημιουργήθηκαν
σάν άποτέλεσμα τών κινητοποιήσεων.

Προαναφέραμε ήδη ότι κυβερνητικός στόχος έξακο-
λουθεί νά είναι ό μονοπωλιακός έκσυγχρονισμός της
Αν. Παιδείας. «Τρείς είναι οί βασικές πλευρές της:
(δηλαδή της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτι-
κής) ή έξασφάλιση, στα πλαίσια του δυνατού, τών ά-
ναγκαίων πιστώσεων... ή επάνδρωση τών ιδρυμάτων
μέ κατάλληλο και επαρκές εκπαιδευτικό προσωπικό
και ή εφαρμογή σύγχρονων εκπαιδευτικών προγραμ-
μάτων, προσαρμοσμένων προς τίς αναπτυξιακές ά-
νάγκες της χώρας». Άβίαστα βγαίνει τό συμπέρασμα
άπό τή διατύπωση άπό τό πρωθυπουργικό στόμα. Κυβερ-
νητικός στόχος είναι ή προσαρμογή της Παιδείας στις
ανάγκες τών μονοπωλίων.

Στά πλαίσια αυτά διατυπώνεται άνοιχτά ή επίδιωξη
της κυβέρνησης νά χτυπήσει τό φοιτητικό κίνημα, τόν
πολιτικό του χαρακτήρα. Είπε ό Καραμανλής στη σύ-
σκεψη: «Θά έχομε εισέλθει στον όρθό δρόμο, όταν οί
μέν καθηγητάί άναγνωρίσουν ως άποκλειστικό χρέος
τους τήν παραγωγή χρησίμων έπιστημόνων, οί δε
σπουδασταί ως βασικό τους τήν άρτια έπιστημονική
μόρφωσή τους», και άκόμα κλείνοντας τή σύσκεψη,
τόνισε: «Οί νέοι θά πρέπει νά μελετούν περισσότερο
και νά πολιτευόνται όλιγότερο!» Σ' αυτή τή φράση συ-
νοψίζεται ή επίδιωξη της Δεξιάς άπέναντι στό φοιτητικό
κίνημα.

Στά πλαίσια της παρέμβασης του στη σύσκεψη ό
Καραμανλής έρριξε τό «προσωπικό βάρος του» γιά νά
συκοφαντηθούν οί φοιτητικοί άγώνες. Πιο συγκεκριμέ-
να είπε: «Κατά τήν τελευταία περίοδο σημειώθηκαν
στό χώρο τών ΑΕΙ, άπαράδεκτες ενέργειες άπό μέρους
περιορισμένης μερίδας φοιτητών (sic!) πού προκάλε-
σαν άνωμαλίες στην λειτουργία τους» και «Έχουμε ύ-
ποχρέωση νά υπενθυμίσουμε προς όσους έχουν τό προ-
νόμιο νά σπουδάζουν (δηλαδή καλά πού άναγνω-
ρίζει ότι ή μόρφωση σήμερα στην Ελλάδα είναι προ-
νόμιο!) ότι χιλιάδες άλλοι νέοι μοχθούν στα εργοστά-
σια και στα χωράφια, καθιστώντας μέ τόν ιδρώτα τους
δυνατή τήν λειτουργία τών ΑΕΙ». Φυσικά τέτιου είδους
δημαγωγίες μέ έντονα προπαγανδιστικό χαρακτήρα
στόχο έχουν τή διαμόρφωση της κοινής γνώμης προς
κατευθύνσεις άντιφοιτητικές. Όμως θά έπρεπε ή κυ-
βέρνηση της Δεξιάς νά εξηγήσει γιατί «χιλιάδες νέοι
δουλεύουν στα εργοστάσια και στα χωράφια» και δέν
σπουδάζουν ή γιατί άποτελεί πρόνόμιο ή μόρφωση,
σύμφωνα μέ τήν πρωθυπουργική όμολογία. Και φυσικά
είναι ή πολιτική της Δεξιάς πού έχει άφαιρέσει και ά-
φαιρεί τό δικαίωμα στη μόρφωση άπό χιλιάδες νέους.

Μπορεί ό πρωθυπουργός νά κατακεραυνώνει τίς
«μειοψηφίες» πού δημιούργησαν «άπαράδεκτο» καθε-
στώς στα ΑΕΙ, όμως είναι αυτές (πού δέν είναι καθό-
λου μειοψηφίες) πού τό άνάγκασαν και τόν ίδιο προ-
σωπικά αλλά και τήν κυβέρνησή του νά άναστείλει τήν
εφαρμογή του 815. Και τό γεγονός αυτό ένοχλεί ιδιαίτε-
ρα τήν κυβέρνηση πού μέ τά μέτρα πού έξαγγέλει προ-
σπαθεί νά κερδίσει χρόνο γιά νά «άνασάνει» και νά άν-
τεπιτεθεί ουσιαστικά. Θά προσπαθήσει νά προωθήσει
τήν ίδια πολιτική στην Άνώτατη Παιδεία χρησιμοποι-
ώντας κάποιας διαφορετικής μορφής νομοθέτημα.

... ΚΑΙ Ο ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ.

Τό «Κ»ΚΕ και τό ΠΑΣΟΚ προσπαθούν νά άρπα-
χοτουν άπό τήν ευκαιρία. Νά περιβάλλουν τό ρεφορμι-
στικό τους πρόγραμμα μέ τήν αύγλη του μαζικού κινή-
ματος. Βέβαια κάτι τέτοιο δέν τό κατόρθωσαν (ούτε τό
επίδιωξαν άλλωστε) τήν περίοδο πού προηγήθηκε του
815. Και οί συγκεντρώσεις στις 10 του Γενάρη χαρα-
κτηρίστηκαν άπό τήν μαζική άπουσία του φοιτητικού
κόσμου. Όλα αυτά ύποδηλώνουν τήν «έκτίμηση» του
δημοκρατικού φοιτητικού κόσμου γιά τήν άξιότιμη ρε-
φορμιστική ήγεςία.

«Διακομματική» κραυγάζει ό Α. Παπανδρέου, μετά
τήν άναστολή του 815. Ισότιμη συμμετοχή τών φορέ-
ων στην έπιτροπή γιά τό νόμο-πλαίσιο φωνασκεί σ' ό-
λους τούς τόνους ό ρεφορμισμός και ή ΕΦΕΕ πίσω
του. Άλλά ή νέα «θυσιά» του φοιτητικού κινήματος
στό βωμό τών κοινοβουλευτικών σκοπιμοτήτων αυτή
τή φορά θά είναι δύσκολη και κατά πάσα πιθανότητα
μπορεί νά μήν είναι και έπιτυχής. Άπ' αυτό θά έξαρ-
τηθεί άν και ό Δίας θά έξευμενιστεί και θά δώσει κά-
ποιο κομμάτι άπό τήν πίττα τών έξουσιών στό Πανεπι-
στήμιο και στους θυσιάζοντες πιστούς του.

πατρα

**Κάτω από τή σκιά του αγώνα
πού πλησίασε, αλλά δέν
έφτασε στή νίκη**

Οι εξελίξεις τής τελευταίας διετίας αναπόφευκτα σημάδεψαν τά όσα συνέβηκαν πρόσφατα στά Πατραϊκά πανεπιστήμια.

Τά προηγούμενα χρόνια ή τότε κυβερνητική ταχτική τής κοιμιασστής προώθησης τής εντατικοποίησης (πού μετά τήν ψήφισή του ν. 815 μπήκε συνολικά στό Φ.Κ.) γνώρισε ιδιαίτερη έμφαση. Βασικά παραδείγματα ή προώθηση τών «4 σημείων» στήν Πολυτεχνική και κυρία τό μαζικό κόψιμο στις εξετάσεις μέ συνέπεια τό χάσιμο χρονιάς γιά τήν συντριπτική πλειοψηφία τών φοιτητών τής Φ.Μ.Σ. Έτσι, οι κυβερνητικές επιδιώξεις, ή αναγκαιότητα τής πάλης ενάντια στήν εντατικοποίηση σαν κεντρικό ζήτημα γιά τό φ.κ. κλπ. είχαν γίνει συνείδηση πιά νωρίς στους φοιτητές τής Πάτρας. Οι αγώνες όμως πού αναπτύχθηκαν, μέ άποκορύφωμα τήν κατάληψη στή Φ.Μ.Σ., παρά τή σημαντική τους πολιτική σημασία γνώρισαν τή λυσασσμένη αντίδραση τόσο τής κυβέρνησης και τών καθηγητών όσο και τών ρεφορμιστών ιδίως τής «Κ»ΝΕ. Τό γεγονός όμως όπ δέν κατορθώθηκε ή ικανοποίηση τών αιτημάτων πράγμα πού θά ανακούφιζε τούς φοιτητές, θά χτυπούσε τήν κυβερνητική πολιτική, και θά άναγέωνε τήν έμπιστοσύνη τών φοιτητών στις δυνάμεις του φ.κ. άκόμα και κόντρα στή ρεφορμιστική πλειοψηφία είχε σαν συνέπεια τήν άπαγοήτευση και τήν προσωρινή κάμψη τήν επόμενη χρονιά.

Τό γεγονός τής ψήφισής του 815 πού έδινε πανελλαδική πλέον διάσταση στό πρόβλημα, ή ανάγκη τής άναπόκρισης προοπτικά στό νέα καθήκοντα επέβαλε τήν προώθηση διαδικασιών τέτοιων πού θά οικοδομούσαν έκ νέου τούς όρους γιά μία επανασυμπερίωση τών συναδέλφων και επαναπόκτησης τής έμπιστοσύνης τους στό φ.κ. Η ανάπτυξη μερικότερων αγώνων στό έτη και στις σχολές μέ στόχους μερικότερους και έφικτούς είχαν λοιπόν μία ιδιαίτερη σημασία. Η κατάχτηση μερικότερων κινών σ' αυτούς τούς αγώνες θά έπαιζε σημαντικό ρόλο στήν επανασυμπερίωση τών φοιτητών σέ μία νέα αγωνιστική κατεύθυνση. Τό καθήκον αυτό έπεφτε στις δυνάμεις και στους φοιτητές πού προώθησαν τόν αγώνα τής κατάληψης του '78. Η ΠΠΣΠ παρά τίς άδυναμίες τής κινήθηκε σ' αυτή τήν κατεύθυνση, ενώ αντίθετα άλλες δυνάμεις παρασύρθηκαν στό κλίμα τής αδράνειας.

Έτσι, ή φετεινή χρονιά βρήκε τήν Πάτρα άρκετά πίσω από τήν άποψη τής οικοδόμησης τών όρων γιά τήν πανελλαδικοποίηση του αγώνα ενάντια στον 815 κι άκολούθησε αναγκαστικά τίς εξελίξεις πού καθορίζονταν από τό υπόλοιπο φ.κ. Μετά τό τέλος τών έξετάσεων τής β' περιόδου στις 25 Οκτώβρη έξω άπ' τό παράρτημα γίνεται συγκέντρωση στό πλαίσια τών συγκεντρώσεων πού είχαν άποφασιστεί πανελλαδικά. Η συγκέντρωση άν και βρίσκεται πιά κάτω άπ' τίς απαιτήσεις τών καιρών άποτελεί ένα θετικό βήμα μπροστά λαμβάνοντας ύπ' όψη τά προηγούμενα. Η αντίληψη «άλλη μία συγκέντρωση οούπα τής ΕΦΕΕ» όδηγει όρισμένους (Β' πανελλαδική κλπ.) σέ μία παθητική στάση άφήνοντας άπόλυτα τίς πρωτοβουλίες σέ «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ, αντίληψη πού πρακτικά βρίσκεται έξω από τίς απαιτήσεις τών καταστάσεων πού ζητούσαν έπέμβαση σέ όλες τίς διαδικασίες έμπρακτο διαχωρισμό άπ' τήν ρεφορμιστική πλειοψηφία και σταδιακή οικοδόμηση μιάς άλλης αγωνιστικής κατεύθυνσης όχι μόνο στό λόγια αλλά και στήν πράξη. Η κλιμάκωση του αγώνα μέσα από διαδικασίες στή βάση τών φοιτητών άποτελούσε στή συνέχεια τό άμμεσο καθήκον: τό σύνθημα τής ΠΠΣΠ «οι φοιτητές νά πάρουν τήν ύπόθεση στό χέρι τους» είχε μία ιδιαίτερη επικαιρότητα. Η προσπάθεια τής ΠΠΣΠ, Αγών. Συμπερίωσης, ανεξάρτητων γιά σύγκλιση Γ.Σ. έγκαιρα συναντά τήν αντίδραση τών «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ μέ τό πρόσχημα του γιορτασμού του Πολυτεχνείου (γράφουν στό παλιά τους τά παπούτσια ύπογραφές πούχαν μαζεύσει γιά Γ.Σ. πριν τίς 17 Νοέμβρη, μέ τό έτσι θέλω).

Η «Κ»ΝΕ άφού άφησε γρήγορα κατά μέρος τή λογική «ό νόμος δέν εφαρμόζεται μιάς και ύπάρχουν άποφάσεις σχολών πού τόν καταδικάζουν» σπέρνει αταπάτες στους φοιτητές επιδιώκοντας τό μη ξεδιπλωμα άποφασιστικά τής φοιτητικής πάλης. Στή συνέχεια άσθενεί πώς δέν κατανοεί τήν αναγκαιότητα συνέναν Γ.Σ. πού ν' άποφασίζουν οί ίδιοι οι φοιτητές τήν κλιμάκωση του αγώνα τους, ούτε και τό γιατί πρέπει νά μπει σάν στόχος τό σαμποτάρισμα τών έπιτροπών του νόμου γιά τούς Αετείς.

Τά πράγματα βέβαια τήν αναγκάζουν νά προσαρμοστεί. Στις Γ.Σ. πού γίνονται 21-25

Νοέμβρη άποφασίζεται συγκέντρωση και πορεία στή Νομαρχία στις 29 και όληγοήμερες άποχές.

Κείμενο καταδικής τής πλειοψηφούσας γραμμής τής ΕΦΕΕ πού προτείνεται ψηφίζεται στό Βιολογικό και στή Πολυτεχνική όπου μέσα από άπαράδεχτες διαδικασίες (άποχωρήσεις από Γ.Σ. νέα Γ.Σ. συνέχεια ενώ είχαν παρθεί άποφάσεις) «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ τήν άνατρέπουν παρά τήν έντονη διαστρέβλωση και επίθεση τών τελευταίων γιά χτύπημα τών όργάνων του φ.κ. και τήν προσωρινή τους έπιτυχία όλο και περισσότεροι φοιτητές αρχίζουν νά συνειδητοποιούν πού όδηγεί ή γραμμή πού κυριαρχεί ή Ε.Φ.Ε.Ε.

Στις 29 γίνεται ή αγωνιστική συγκέντρωση και πορεία στή Νομαρχία όπου διαχωρίζονται οι δυό αντίληψεις πού παλεύουν στό φ.κ. Οι ρεφορμιστές συμβαδίζουν μέ τίς προτάσεις αυτές όχι βέβαια στήν κατεύθυνση τής γενίκευσης τής φοιτητικής πάλης αλλά γιά πίεση στή σχολή γιά νά άποσπάσουν κάποιο ήμιστρο. Είναι χαρακτηρισικό πώς ή «Κ»ΝΕ άρνιόταν νά δεσμευτεί μέχρι τότε γιά τό σαμποτάρισμα τών έπιτροπών γιά τούς πρωτοετείς έλπίζοντας σε κάποια μικροπαραχώρηση τών καθηγητών πού δήθεν θά έκαναν τή σύγκλιση τών έπιτροπών έξω από τή λογική του νόμου. Στις πρώτες συγκεντρώσεις πρωτοετών πού γίνονταν τότε άρχικά δέν ψηφίζουν τή θέση γιά σαμποτάρισμα τών έπιτροπών γιά νά προσαρμοστούν στή συνέχεια μπροστά στον κίνδυνο άπομόνωσης.

ΤΟ Φ.Κ. ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Χαρακτηριστικό γιά τό άν οι ρεφορμιστές είχαν στή λογική τους τήν ανάπτυξη τών φοιτητικών αγώνων πού συντελέστηκε στή συνέχεια ήταν τό γεγονός πώς άφηναν τούς φοιτητές νά πάνε στις εξετάσεις τής Γ' περιόδου (πού ήδη είχαν όριστεί γιά τήν 1η Δεκέμβρη) χωρίς νά βάζουν θέμα ούτε και μέ τή μορφή πρότασης προς τήν Ε.Φ.Ε.Ε. νά γίνει άποχή πανελλαδικά.

Ενώ λοιπόν είχαν άρχισει νά δίνονται εξετάσεις και καταψήφισαν στό Δ.Σ. τή θέση τής Π.Π.Σ.Π. νά γίνουν Γ.Σ. ήρθε ή άπόφαση τής Ε.Φ.Ε.Ε. και ή «Κ»ΝΕ κάνει στροφή ψηφίζοντας άποχή από τήν Γ' περίοδο. Χαρακτηριστικό στή Γ.Σ. Βιολογικού τή Δευτέρα (3/12) όρουνταν ενάντια στή θέση τής Π.Π.Σ.Π. ότι είναι τυχοδιωχτική κλπ. Άκόμα τήν Τρίτη τού πρώι (4/12) στή συγκέντρωση Α-Β Μαθηματικού έλεγαν τά ίδια και στις 8 τό βράδυ πού τούς ήρθε ή γραμμή από πάνω άλλαξε τό τροπάρι.

Η θέση γιά άποχή από τήν γ' περίοδο συναντούσε δυσκολίες μιάς και πολλοί φοιτητές έχοντας ήδη χαμένες 1-2 ή 3 χρονιές (και σε όρισμένες σχολές τό 70% γήγαινε νά περάσει χρονιά σ' αυτή τήν περίοδο και μη έχοντας έμπιστοσύνη πώς ή ρεφορμιστική πλειοψηφία τής ΕΦΕΕ δε θά τούς ξεπουλήσει γιά μία άκόμα φορά φοβόυνταν νά τήν διακινδυνεύσουν. Έτσι, παρουσιάστηκαν φοιτητές (ανεξάρτητες ομάδες κλπ. πού ψηφίζουν νά γίνει ή γ' περίοδος). Τό ίδιο έγινε και μέ τήν Αγωνιστική Συμπερίωση (Β' Πανελλαδική κλπ.) σε μερικές σχολές (Βιολογικό) πράγμα πού άποτελούσε ύποχώρηση στήν πίεση τών καταστάσεων ήττοπάθειας και άδυναμια νά ειδωθεί τό πού όδηγούνταν τά πράγματα. Οι μετέπειτα εξελίξεις έδειξαν καθαρά τήν όρθότητα τής θέσης πού πάλευε ή Π.Π.Σ.Π.

Παράλληλα με τις εξετάσεις γ' περιόδου άρχισαν να συγκαλούνται οι επιτροπές εξέτασης των Αετών. Η Π.Π.Σ.Π. πρωτοστάτησε στην πάλη για το σαμποτάριό τους, ιδιαίτερα τις πρώτες μέρες, όπου η ΕΦΕΕ δεν είχε βάλει μέχρι τότε ζήτημα για άποχή από τις εξετάσεις. Δεν υπήρχε δηλαδή εμπραχτη κάλυψη από το υπόλοιπο φ.κ., με αποτέλεσμα στη συνέχεια, ταλαντεύσεις από πρωτοετείς.

Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΩΝ

Μετά το ξεμπλοκάρισμα από τις εξετάσεις η Π.Π.Σ.Π., Άγων. Συσπείρωση, Άνεξάρτητοι ζύμωσαν την ιδέα της 3ήμερης κατάληψης 18-19-20 Δεκεμβρη συναντώντας ξανά την αντίδραση των «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ που χτυπούσαν την μορφή πάλης σάν τυχοδιωκτική κλπ. Το άστοιό ήταν ότι στη Γ.Σ. Πολυτεχνικής τη Δευτέρα 10/12 ενώ σ' όλη τη Γ.Σ. χτυπούσαν την πρόταση για κατάληψη στο τέλος της διαδικασίας η ΠΑΣΠ ζήτησε άναβολή για να περιμένουμε την άπόφαση της ΕΦΕΕ που συνεδρίαζε.

Τό κλεισιμο των ΑΕΙ άπ' τόν Βαρβιτσιώτη είχε σάν άποτέλεσμα εκατοντάδες φοιτητές να βρεθούν σέ λίγες ώρες στο παράρτημα και νά τό καταλάβουν.

Στις Γ.Σ. την άλλη μέρα παρ' όλο πού σ' όρισμένες σχολές (Βιολογικό, Χημικό, Φαρμακευτικό, Ιατρική) πάρθηκε άπόφαση για Σ.Ε. άπό Γ.Σ. και δημιουργία πομπού, «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ περνώντας τη θέση τους σέ άλλους συλλόγους κατόρθωσαν νά έλέγξουν την Σ.Ε. (μιάς κι η κατάληψη γίνονταν άπ' όλες τις σχολές στο ίδιο κτίριο) έκμεταλευόμενοι τη μεσοβέζικη στάση του Δ.Α. και νά μην ύλοποιηθεί κι η άπόφαση για πομπό. Την Παρασκευή 14 Δεκέμβρη έγινε μέ επιτυχία συγκέντρωση και πορεία στή Νομαρχία. Έχοντας κάτω άπ' τόν έλεγχο τους την κατάσταση στην κατάληψη οι ρεφορμιστές προώθησαν ένα χλιαρό κι άπολίτικο κλίμα αφαιρώντας άπ' αύτή τη μορφή πάλης τόν άγωνιστικό της χαρακτήρα. Έτσι, κύριο μέλημά τους ήταν η προώθηση καλλιτεχνικών έκδηλώσεων-μουσικών κυρίως ή διαλέξεων για έπισημονικά θέματα (αιολική ενέργεια, Κυβερνητική...) κι όχι έπικαιρων συζητήσεων πού σχετιζονταν μέ τις άνάγκες του άγώνα πού δίνονταν. Οι μόνες συζητήσεις πού έγιναν ήταν για τό οργανωμένο φ.κ. και τό αυθόρμητο - μέ πρόταση της ΠΠΣΠ - και για τό ρόλο του Πανεπιστήμιου στή σημερινή κοινωνία πού την προώθησαν μιάς και συμμετείχαν όρισμένοι καθηγητές). Έτσι, πρόταση για προβολή ταινίας για την κατάληψη του '78 στην Πάτρα και τη συσχέτισή της μέ την σημερινή κατάσταση, την καταμήφισαν μιάς κι είχαν «λερωμένη τη φωλιά τους» και θά φαινόταν καθαρά η χτυπητή αντίθεση άνάμεσα στην τότε κατάληψη και την τωρινή. Διευκόλυνση σ' αύτό βρήκαν άπ' τη στάση της Άγ. Συσπείρωσης κλπ. πού άπ' την μία υιοθέτησαν την «έπαναστατική» θέση της μη συμμετοχής στην Σ.Ε. άφού έλέγχονταν άπό «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ κι άπ' την άλλη άφησαν στό χαρτιά διάφορες προτάσεις για έκδηλώσεις ένεργοποίησης των φοιτητών (όπως κατάληψη στό κτίρια του Ριου, της Φ. Έστιας και πολλά άλλα, πράγματα άνεφάρμοστα για την συγκεκριμένη φάση και τις δυνάμεις πού μπορούσε νά διαθέσει τό Φ.Κ. της Πάτρας για τέτοια βήματα, πού και οι ίδιοι τά έγκατάλειψαν οιωπήρ).

**ΕΦΕΕ, ΦΕΑΠΘ, ΔΣ και...
οί κακές ύπηρεσίες
του ρεφορμισμού.**

Σέ 17 Γ.Σ. στις 22 οι φοιτητές της Θεσσαλονίκης ψήφισαν ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΓ' ΠΕΡΙΟΔΟ. Τό ΚΣ της ΦΕΑΠΘ την καταμήφισαν!

Όλη αύτή την περίοδο πού τό φοιτητικό κίνημα έδινε τη μάχη ενάντια στόν 815 ό ρεφορμισμός έκτός άπό τη γραμμή του πρόσφερε και μιά άλλη κακή ύπηρεσία στό φ.κ. Τό ξεψίσιμα του κύρους των μαζικών όργάνων του (μέ εξαίρεση τις Γενικές Συνελεύσεις...) στή συνείδηση σημαντικότετου τμήματος της φοιτητικής μάζας.

Διαμαρτυρόνται και κραυγάζουν λυσασάλα οι ρεφορμιστές ιδιαίτερα η «Κ»ΝΕ, όταν φωνάζεται τό σύνθημα «ΠΟΥΛΗΜΕΝΗ ΕΦΕΕ». Μέ τις κραυγές όμως δεν βγαίνει τίποτα (και πολύ περισσότερο μέ τό ξύλο... άν και ξέρουμε ότι η «Κ»ΝΕ διαφωνεί σφόδρα). Οί φοιτητές πού τό φώναζαν είχαν άπόλυτο δίκιο.



...Κάτι μου λέει ότι παρεθίκανε τις σούπες. Δεν ετοιμάζουμε κάτι παροτερο;

Άσχετα μέ τό γεγονός ότι τό σύνθημα πολιτικά είναι λαθεμένο.

Η πολιτική του ρεφορμισμού δηλ αύτή την περίοδο έφθειρε τά όργανα. Ποτέ δεν υπήρχε μιά τόσο έντονη άναντιστοιχία άνάμεσα στις διαθέσεις της φοιτητικής μάζας και στις κατευθύνσεις πού χάραζε η ΕΦΕΕ και τά ΔΣ. Και η πραγματικότητα αύτή ύπογραμμίστηκε μέ τόν παραμερισμό των ΔΣ και την έκλογή Συντονιστικών Έπιτροπών σέ 17 σχολές της Έλλάδας στή διάρκεια των καταλήψεων. Και είναι πλθθος οι σχολές πού οι συντονιστικές επιτροπές καταμηφίστηκαν για λίγους μόλις ψήφους.

Όταν σ' όρισμένες στιγμές η άγανάκτηση είχε φτάσει στό μάζιμου, χιλιάδες φοιτητές φώναζαν «Πουλημένη ΕΦΕΕ». Και φυσικά η άγανάκτησή τους πολύ λίγο είχε νά κάνει μέ την «άντιπαραρχική» ύστερία των νεοαναρχικών και τις θεωρίες τους.

Η σκληρή γραφειοκρατία πού έχουν επιβάλλει σ' όλα τά έπίπεδα οι ρεφορμιστές, η άναισθησία τους άπέναντι στις φοιτητικές διαθέσεις άποτελεί τό βασι-

κό τροφοδότη της άγανάκτησης του φοιτητικού κόσμου. Έκει νά αναζητήσουν την αίτία της φθοράς της ΕΦΕΕ των ΔΣ κλπ. και όχι στην «άνοχή και την ύποκίνηση των άριστεριστικών όργανώσεων».

Πάνε πολλά χρόνια άπό τότε πού στους φοιτητικούς συλλόγους λειτουργούσαν ζωντανές μαζικές επιτροπές. Πρίν τόν 815 οι Γενικές Συνελεύσεις ήταν παρωδίες. Όλα αυτά ήταν συνέπεια της έπιβολής της ρεφορμιστικής κυριαρχίας. Ό ρεφορμισμός θέλει τά όργανα του φ.κ. σάν «μοχλούς» χειραγώγησης του μαζικού κινήματος. Η συγκέντρωση των άρμοδιοτήτων στό χέρια των όργάνων είναι γι' αυτόν μέσο για τόν οργανωτικό (-ιστικό) έλεγχο του φ.κ. Έτσι η φοιτητική πρωτοβουλία μαραινεται και οποιαδήποτε προσπάθεια για κάτι ουσιαστικό χτυπιέται σάν «διάσπα-

ση», «υπονόμηση» κλπ. Η μορφή όργάνωσης του φ.κ. έχει σημασία όταν διευκολύνει την άνάπτυξη, τό ξετύλιγμα των άγώνων του. Όμως μόνο αυτό δεν κάνουν σήμερα τά όργανα.

Σήμερα η άναγκαιότητα της άνάπτυξης του άγώνα για την κατάργηση του 815, διαμόρφωσε διαφορετική αντίληψη στό φοιτητικό κόσμο για τό ρόλο των όργάνων. Τελικά χρειάζονται τέτοιου είδους όργανα; Κατηγορηματικά ΟΧΙ. Χρειάζονται όργανα πού νά οργανώνουν τη φοιτητική πάλη, νά απελευθερώνουν τη φοιτητική δύναμη και φαντασία. Μπορούν νά διαδραματίσουν ένα τέτοιο ρόλο τά γραφειοκρατικοποιημένα όργανα πού έλέγχουν οι ρεφορμιστές; ΟΧΙ. Μπορούν νά τό διαδραματίσουν όμως όργανα πού θά δικαιώνουν την ύπαρξή τους στό έδαφος της άνάπτυξης του άγώνα. Τέτοιου είδους όργανα και ρεφορμιστική λογική είναι δυό πράγματα άσυμβίβαστα.

Ναί. Νά υπερασπιστούμε τά όργανα βάζοντας τα στην ύπηρεσία του φοιτητικού άγώνα.



Γιά τό ρόλο μας τό τρίμηνο πού πέρασε

Μία συνολική θεώρηση τής παρέμβασης τής ΠΠΣΠ σέ πανελλαδικό επίπεδο ὄδηγεῖ ἀβίαστα στό συμπέρασμα ὅτι ἡ παράταξη μας διαδραμάτισε, παρά τίς ἀποικειώθηκε ἀδυναμίες, **καθοριστικό ρόλο** τὸ τελευταῖο τρίμηνο. Ἰδιαίτερα σέ ὀρισμένες πόλεις, ἡ ΠΠΣΠ ἦταν ἡ δύναμη πού καθόριζε τίς ἐξελίξεις.

1) Ἡ κατεύθυνση τής ἀποχής ἀπὸ τὴν Β' περίοδο στὴν Ἀθήνα (γιά τὸ Α' ἔτος), ἡ κατάληψη τής Κτηνιατρικῆς Θεσσαλονίκης, ἡ νικηφόρα μάχη γιά Β' περίοδο 1 μήνα στὴν Πολυτεχνικὴ Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ἀποχή πού ἐγένετο γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ, ἡ πορεία πάνω ἀπὸ 1000 φοιτητῶν στὴ Θεσ/νίκη ἐνάντια στὴ διώξη τοῦ Δ.Σ. Κτηνιατρικῆς ἦταν ἐνέργειες καὶ κατευθύνσεις πού προωθήθηκαν ἀπὸ τὴν ΠΠΣΠ καὶ ὑπογράμμισαν τὴν **ἀποφασιστικὴ** τῆς παρέμβαση στὶς ἀρχές τῆς ἀκαδημαϊκῆς περιόδου. Σέ στιγμές πού ἄλλες ὁργανώσεις, ὁμάδες κλπ στὶς ἀρχές τῆς χρονιάς διακήρυτταν ὅτι «δὲν γίνεται τίποτα», «ὁ κόσμος διαβάζει», ἡ ΠΠΣΠ προωθοῦσε ἀγωνιστικὲς ἐνέργειες ἐκτιμώντας ὡσπὴν τὴν δυναμικὴ τῆς κατάστασης ἀπὸ Φ.Κ. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶχε ἰδιαίτερη σημασία.

2) Στὶς ἀποφάσεις τῆς 6ης Συνόδου τοῦ Κ.Σ. τῆς ΠΠΣΠ ἐκτιμήθηκαν μὲ σαφήνεια ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ κατάσταση ἀπὸ Φ.Κ. Τὸ συμπέρασμα τῆς συνόδου ὑπογράμμιζε ὅτι μὲ βάση τὰ δεδομένα ἦταν δυνατὴ ἡ μαχητικὴ κινητοποίηση τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καὶ ἡ **νίκη τοῦ φ.κ. ἐνάντια στὸν 815**. Πρέπει νὰ ὑπογραμμιστεῖ ὅτι τὴν ἴδια περίοδο κυκλοφοροῦσαν ἐντόνα ἀπαισιόδοξες ἀντιλήψεις σέ ὁργανώσεις καὶ ὁμάδες τοῦ ἀγωνιστικοῦ φ.κ. Ἡ ἀπόφαση τῆς Συνόδου ἐπέμνε στὴν ἀνάγκη ἐνίσχυσης τοῦ φοιτητικοῦ ἀγῶνα ἐνάντια στὸν 815 καὶ στὴν δημιουργία τῶν ὄρων γι' αὐτὸ.

3) Ἐξοχλισμένες οἱ ὁργανώσεις τῆς ΠΠΣΠ ἀπὸ τὴν κατεύθυνση τῆς 6ης Συνόδου γιά τὸ κτίσιμο μίας ἐναλλακτικῆς κατάστασης ἀμεσα ἀπὸ φ.κ., δούλεψαν δραστηρίως πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση. Κορυφαία στιγμή αὐτῆς τῆς δράσης ἦταν ἡ δουλειά πού ὄδηγησε στὴν πραγματοποίηση πορείας 12.000 φοιτητῶν στὴν Θεσ/νίκη, ἐνάντια στὸς ρεφορμιστές (καὶ τὴν καθολικὴ ἀποχή ἀλλὰ καὶ ἐναντίωση τῆς Β' Πανελλαδικῆς), ἡ νικηφόρα μάχη πού δόθηκε γιά στήση ὁλων

τῶν φοιτητῶν μὲ τὴν κατάληψη τῆς Λέσχης στὴ Θεσ/νίκη, ἡ δουλειά τῆς ΠΠΣΠ στὴν Ἀθήνα γιά τὴν πραγματοποίηση πορείας στὶς 29/11 καὶ ὁ ἀποφασιστικὸς ρόλος τῆς στὴν πραγματοποίησή της κ.ἄ. ἐνέργειες **ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΕΠΑΙΞΕ Ἡ ΕΝΤΟΝΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΟΤΙ «ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ 815»**.

4) Στὰ πλαίσια τοῦ μπλοκαρίσματος τοῦ πανεπιστήμιου ἐκπονήθηκε ἡ γραμμὴ γιά τὴν ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟ πού ἐνισχυοῦσε τὸ φοιτητικὸ ἀγῶνα καὶ εἶχε ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ μίας μεγάλης πολιτικῆς μάχης τοῦ Φ.Κ. ἐνάντια στὸν 815. Στὰ πλαίσια τῆς προώθησης τῆς κατεύθυνσης αὐτῆς ἀποφασιστικὴ ἦταν ἡ συμβολὴ τῆς ΠΠΣΠ Θεσ/νίκης καὶ Ἐάνθης πού ἀντιμετώπιζαν ἀμεσα τὸ πρόβλημα. Ἡ σὲ πρώτη φάση ἐπικράτηση τῆς γραμμῆς αὐτῆς ἀπὸ 4 Γ.Σ. τῆς Θεσ/νίκης καὶ στὴν Ἐάνθη διαμόρφωσε εὐνοϊκὸ κλίμα γιά τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς φοιτητικῆς πάλης. Στὴν προώθηση αὐτῆς τῆς κατεύθυνσης ὑπῆρξαν ταλαντεύσεις στὴν ὁργάνωση τῆς Ἀθήνας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν προωθηθεῖ ἀποφασιστικὰ ἀρχικά. Ἡ προώθησή τῆς ἀποφασιστικῆς στὴ συνέχεια, ἀνᾶδειξε τὴ σημασία τῆς καὶ στὶς μάχες πού δόθηκαν στὶς Γ.Σ. Ἀθήνας.

Ἡ Π.Π.Σ.Π. ἦταν ἡ μοναδικὴ δύναμη πού προσανῶνισε μιά **ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΠΑΛΗΣ ΤΟΥ Φ.Κ. ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ 815** μὲ τὴ γραμμὴ τῆς ἀποχής ἀπὸ τὴν Γ' περίοδο. Τὸ γεγονός ὅτι ὑπερψηφίστηκε στὴ συνέχεια ἀπὸ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Γ.Σ. τῆς Θεσ/νίκης (17 στὶς 22) ἀποδεικνύει τὴν ὀρθότητά της. Ἄν ἐκ τῶν ὑστέρων (μετὰ τὴν κυβερνητικὴ ὑποχώρηση) διαπιστώνεται ὅτι οἱ φοιτητὲς δὲν ἐπρεπε μὲ τὴ συμμετοχὴ τους στὴν Γ' περίοδο νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ 815, στὶς ἀρχές Νοεμβρίου, ὅταν προωθήθηκε ἀπὸ τὴν ΠΠΣΠ φαινόμενα ἰδιαίτερα προωθημένο καὶ πολὺ μακρινὸ γιά τὴ συνείδηση τῶν φοιτητικῶν μαζῶν.

5) Μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ Χημείου Ἀθήνας 4-12 ἡ ΠΠΣΠ ἦταν ἡ **ΠΡΩΤΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΗ** πού πρόβαλε τὴν γραμμὴ τῶν καταλήψεων σέ ὅλες τίς Σχολές (προκήρυξη ΠΠΣΠ Ἀθήνας 6-12). Παράλληλα, ἰδιαίτερος ἦταν ὁ ρόλος τῆς ΠΠΣΠ στὴν κατάληψη τῆς Πολυτεχνικῆς Ἐάνθης.

Ἄμεση καὶ καθοριστικὴ ἦταν ἡ ἀντιδραση τῶν ὁργανώσεων τῆς ΠΠΣΠ ἐνάντια στό κυβερνητικὸ λόκ-άουτ σέ ὅλες τίς πόλεις τῆς Ἑλλάδας πού λειτουργοῦν Πανεπιστήμια. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο πρέπει νὰ ἐντοπιστεῖ ἡ διασπαστικὴ πού δειχθηκε στὴν ἀρχὴ τῆς ἀκαδημαϊκῆς περιόδου καὶ μέχρι τὸν Νοέμβριο στὴν προβολὴ ἀπὸ τὴν ΠΠΣΠ τῆς μορφῆς πάλης τῆς κατάληψης. Ἡ λειψὴ ὁργανωτικὴ-πολιτικὴ καὶ ἰδεολογικὴ προετοιμασία τῆς πλατεῖδος φοιτητικῆς μάζας γιά τὴν χρησιμοποίηση αὐτῆς τῆς προωθημένης μορφῆς πάλης ἦταν ἡ **οὐσιαστικὴ βάση** αὐτῆς τῆς ἐπιφύλαξης. Πρέπει ὅμως νὰ **ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΤΕΙ** ὅτι ἡ παράταξή μας σὲ ἀνέλαβε γρήγορα τὴ δυναμικὴ τῶν ἐξελίξεων. Στὶς 6-12 ἡ ΠΠΣΠ σέ ὅλες τίς σχολές τῆς Ἀθήνας ἐρχινη τὸ σύνθημα τῆς **ΑΜΕΣΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ**. Στὶς 7-12 (σὺγκλιση Χημείου-Πορεία ἀπὸ Γεωλογικὸ) τὸ σύνθημα «**ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΕ ὍΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ**» ρίχονταν καὶ ἀπὸ τίς ἄλλες ὁργανώσεις καὶ ὁμάδες τοῦ ἀγωνιστικοῦ φ.κ. Ἦταν ἰδιαίτερα σωστὴ ἡ ἀντιληψὴ μας πού ἐβλεπε τὴν προώθηση τῶν καταλήψεων «ἀπὸ τὰ κάτω».

6) Ὅταν ἐξικινησε ἡ ἀκαδημαϊκὴ χρονιά σημαντικὰ γεγονότα διαδραματίστηκαν τότε, ἀλλὰ καὶ στὴ συνέχεια. Ἡ ἀντιληψὴ μας ἦταν ὅτι οἱ ἐξελίξεις ἀπὸ Φ.Κ. θὰ ἦταν περισσότερο ὁμαλές, «εὐθύγραμμες». Παρά (ἰδιαίτερα σημαντικό γεγονός γιά τὴ δουλειά μας), τὸ ὅτι ἐκτιμοῦσαμε ὅτι ἐγκυμονοῦνται ἐκρηκτικὲς ἐξελίξεις ἀπὸ Πανεπιστήμια, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ συλληφθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς σ' ὅλη τῆς τὴν ἔκταση, ἡ διαδικασία ἀνάπτυξης τῶν φοιτητικῶν ἀγῶνων. Ἡ γενικὴ ὁσητὴ μας ἀντιληψὴ ὅμως, γιά τὴν δυναμικότη τοῦ Φ.Κ. μᾶς ἐπέτρεψε νὰ προσανατολιστοῦμε **ἐγκαίρως καὶ σωστά**.

7) Οἱ γρήγορες ἐξελίξεις στὰ πλαίσια τοῦ φ.κ. εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴν ἀντιμετωπιστοῦν ἐγκαίρως ῥεύματα (νεοναρχικοῦ, αὐτόνομοι) πού προϋπήρχαν ἀλλὰ δὲ διαδραμάτιζαν οὐσιαστικὸ ρόλο. Ἡ δράση αὐτῶν τῶν ρευμάτων χρωμάτισε ὀρισμένους πλευρὲς τῶν πρόσφατων φοιτητικῶν κινητοποιήσεων. Ἡ συγκρότηση ἑνὸς ἰδεολογικοῦ καὶ πολιτικο-συνδικαλιστικοῦ μέτωπου ἀπέναντί τους εἶναι καθήκον τῆς ΠΠΣΠ.

Ελληνικό Πανεπιστήμιο Κυβέρνηση Ρεφορμισμός

Τό κείμενο πού ακολουθεί ἄν καί ἔχει γραφτεῖ πρὶν τὴν ἀναστολή τοῦ 815 διατηρεῖ τὴ σημασία του καὶ τὸν ἐπίκαιρο χαρακτήρα του. Ἐν καὶ ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ στὰ ΑΕΙ καὶ ἡ ἀντίστοιχη τοῦ ρεφορμισμοῦ εἶναι θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν γραφτεῖ ἀρκετὰ ἄρθρα παραθέτουμε καὶ αὐτὸ τὸ κείμενο πιστεύοντας ὅτι φωτίζει περισσότερο μερικές βασικές πλευρές τους.

Ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ στὴν παιδεία εἶναι ἡ πολιτικὴ τοῦ μονοπωλιακοῦ ἔκσυγχρονισμοῦ. Αὐτὸ σημαίνει: Ἐπιβολὴ τῶν ἀπαραίτητων μεταβολῶν στὴν παιδεία, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τῆς κυρίαρχης μεγαλοαστικῆς τάξης στὶς σύγχρονες συνθήκες. Ἀναγκῶν πού μποροῦν νά συνοψισθοῦν στὸ δίπτυχο, ἀναπαραγωγὴ στελεχικοῦ δυναμικοῦ ὄλων τῶν βαθμίδων — ἀναπαραγωγὴ τῆς κυρίαρχης ιδεολογίας.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας, οἱ ἀλλαγές στὶς κοινωνικοπολιτικὲς συνθήκες, ἡ προοπτικὴ εἰσόδου στὴν ΕΟΚ, οἱ ἀνάγκες τῶν μονοπωλίων ἐπιτάσσαν μιά σειρά ἀλλαγές. Οἰστόχοι τῆς κυβερνήσεως εἶναι:

— Βελτίωση ὀρισμένων δομῶν καὶ θεσμῶν, πού δέν ἀντιστοιχοῦν στὶς σημερινές ἀνάγκες. (π.χ. ἔδρα-τομέας κλπ.).

— Ἀνάπτυξη ὀρισμένων τομέων τῆς παιδείας (κύρια θετικῶν ἐπιστημῶν), βελτίωση τοῦ περιεχόμενου σπουδῶν εἰδίκευση κλπ. (μεταπτυχιακὰ κλπ.).

— Προσαρμογὴ στὰ σημερινὰ δεδομένα (κοινωνικά-οικονομικά-πολιτικά κλπ.) τοῦ συστήματος φραγμῶν στὴ μὲρρωση, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ κυρίαρχη τάξη κανονίζει πόσοι, ποιοί, πού, καὶ πόσο θά σπουδάσουν.

— Οἰκοδόμηση ἑνὸς μηχανισμοῦ γιὰ τὴν προώθηση τῆς πολιτικῆς τῆς (Νόμος γιὰ ΕΔΠ κλπ.).

— Προώθηση θεσμῶν, ὄρων καὶ μεθόδων, πού θά διασφαλίζουν τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀναπαραγωγὴ τῆς ἀστικῆς ιδεολογίας καὶ χτύπημα τοῦ σπουδαστικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

— Οἱ ἀλλαγές αὐτές, ἀποτελοῦν ζωτικὲς ἀνάγκες γιὰ τὴν κυβέρνηση, ἀποτε-

λοῦν στοιχεῖα τῆς στρατηγικῆς τῆς στό χῶρο τῆς παιδείας, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τίς ὁποιες ταχτικὲς πού γιὰ ὁποιοσδήποτε λόγους, ἀκολουθήσει, ἢ τίς ὁποιες ἐπὶ μέρους μεταβολές πού θά ἐπιφέρει ἓνα εἶναι βέβαιο. Ὅτι θά ἐπιμείνει σ' αὐτὴ τὴν πολιτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ δέν θά πρέπει νά ὑπάρχουν κανενὸς εἶδους αὐταπάτες. Ἡ κυβέρνηση — ὅπως καὶ ὁποιαδήποτε ἀστικὴ κυβέρνηση — ὅταν ἀναγκάζεται νά ἀναστέλλει τὴν προώθηση ὀρισμένων στόχων, τὸ κάνει μόνο ὅταν ἀντιμετωπίζει ἀντίσταση τέτοια, πού τῆς δημιουργεῖ πρόβλημα ἢ κινδύνους γιὰ μεγαλύτερα προβλήματα, καὶ βεβαίως δέν παραιτεῖται ἀπὸ τὸν στόχο τῆς, ἀπλὰ προετοιμάζει τὸ ἔδαφος καὶ ἐπανερχεται.

— Ἡ κυβέρνηση ἔχει προωθήσει καὶ ἔχει βασικά ὀλοκληρώσει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῆς ἐχτός ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς ἀνώτατης ἐκπαίδευσης, ὅπου ἀντιμετωπίζει πολλαπλὰ προβλήματα. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δύο πρώτους στόχους ἔχει νά ἀντιμετωπίσει ἐσωτερικὲς ἀντιθέσεις (πολύ περισσότερες ἀπ' ὅσες ἤδη ξέρουμε), καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν παρέμβαση τοῦ ρεφορμισμοῦ, πού στὸ ἐπίπεδο αὐτὸ δίνει βασικά τὴν «πάλη» του, προσπαθώντας νά νομοποληθεῖ σάν παράγοντας τῆς «ἐκσυγχρονιστικῆς» διαδικασίας, χρησιμοποιώντας μὲ ἓναν ὀρισμένο τρόπο καὶ τὴν πίεση τοῦ Φ.Κ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δύο τελευταίους στόχους ἀντιμετωπίζει τὴν ἀντίσταση τοῦ φ.κ., πού ὅσον ἀφορᾷ τίς βασικὲς του καταχτήσεις, δέν κατόρθωσε νά τὸ ἐξανδραποδίσει ὀλοκληρωτικά ἢ ρεφορμιστικὴ ταχτική.

— Ἡ κυβέρνηση στὴ βάση αὐτὴ ἐφαρμόζει μιά ἀρκετὰ εὐέλκτικη ταχτική. Τό ἄν δέ μπόρεσε τελικά νά ἀποφύγει τὴν πρόσφατη ἀναμέτρηση, αὐτὸ ὀφείλεται πρῶτα καὶ κύρια, στὴν ἀνταγωνιστικὴ φύση τῆς πολιτικῆς τῆς, μὲ τίς διαθέσεις τῶν φοιτητικῶν μαζῶν, στὸ ἀνεβασμένο πολιτικὸ ἐπίπεδο τοῦ Φ.Κ. (σὲ σχέση μὲ μαθητικὸ καὶ ΚΑΤΕΕ) καὶ ὀπωσδήποτε στὴ δράση δυνάμεων πού ἀντιτίθενταν οὐσιαστικά στὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ καὶ πρῶτα καὶ κύρια τῆς ΠΠΣΠ. Σὲ τελευταία ἀνάλυση καμιά ἀστικὴ πολιτικὴ δέν μπορεῖ νά εἶναι τόσο «ἔξυπνη» ὥστε νά ἐξαλείψει τίς ταξικὲς ἀντιθέσεις, ἀλλὰ μπορεῖ ἄ μεταθέτει τὴ σύγκρουση νά περνάει τὴν πολιτικὴ τῆς, ὅσο ὁ ὑποκειμενικὸς παράγοντας δέν ἀνταποκρίνεται στὸ ὕψος τῶν ἀπαιτήσεων. Ἐν πάση περιπτώσει, ἡ κυβέρνηση γιὰ ἓνα μεγάλο διάστημα ἀπόφυγε τὴν ἀπευθείας ἀντιπαράθεση μὲ τὸ Φ.Κ. προετοιμάζοντας ὀλόπλευρα τὸ ἔδαφος. Ἰσχυροποίησε πρῶτα τὴ θέση τῆς γενικότερα. Προώθησε τὴν πολιτικὴ τῆς σ' ὄλο τὸν ὑπόλοιπο χῶρο τῆς παιδείας. Ἐσυρε τοὺς ρεφορμιστὲς στὴν τροχιά τῆς, καὶ τοὺς χρησιμοποίησε σάν βασικὸ μοχλὸ ἀδρανοποίησης τοῦ Φ.Κ. καὶ προώθησης τῆς πολιτικῆς τῆς, ἀφήνοντάς τους ἐλπίδες ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δικούς τῆς στόχους.

Ἐστὶ φτάσαμε στὸν 815. Ὅπωσδήποτε ἡ κυβέρνηση δέν εἶχε λύσει ὄλα τῆς τὰ προβλήματα ὅταν ψήφισε τὸν ν. 815. Δέν εἶχε ὄμως καὶ τὰ περιθώρια νά ἀναβάλλει συνέχεια. Καὶ μέσα στὸν 815, ἐφάρμοσε μίαν ἀνάλογη ταχτική. Ὅπου καὶ πάλι ὄμως δέν εἶχε τὰ περιθώρια νά ἀναβάλλει ἔσασε τὴν

τελική ανάμετρηση. Έτσι φτάσαμε στο φεινικό φθινόπωρο. Η Έχταση της φοιτητικής αντίδρασης όπως οδήγησε ξάφνιασε την κυβέρνηση. Αντέδρασε και με σπασμωδικά μέτρα (π.χ. ποινικοποίηση). Η κλιμάκωση της φοιτητικής πάλης, την ανάγκασε να ζητάει εναντίονα χρόνο για να ανασυνταχθεί.

Τό λόκ-δουτ, αλλά κύρια οι διακοπές των έορτων, σε συνδυασμό με την όχι υψηλή πολιτικοποίηση του Φ.Κ. της έχει δώσει ορισμένα περιθώρια ανασύνταξης. Τό τί θα γίνει παραπέρα θα εξαρτηθεί από μία σειρά παράγοντες. Και για τό τί θα κάνει η κυβέρνηση, δέν μπορούμε βέβαια να κάνουμε προφητείες, μπορούμε ωστόσο να κάνουμε μερικές εκτιμήσεις:

α) Μακροπρόθεσμα η κυβέρνηση δέν πρόκειται να παραιτηθεί από τους στόχους της. Άρα, η βάση της πολιτικής του φ.κ. παραμένει ή ίδια.

β) Στις δοσμένες συνθήκες, η κυβέρνηση αντιμετώπιζει γενικότερα προβλήματα, και φοβάται ότι η φοιτητική αναταραχή υπάρχει κίνδυνος να ενεργοποιήσει αντιδράσεις και σε άλλα επίπεδα και στη βάση αυτή θα προσπαθήσει για άλλη μία φορά να ελιχθεί. Ο έλιγμός της, είναι βέβαιο ότι θα περιλαμβάνει συνεννοήσεις με τό ρεφορμισμό και πιθανά ορισμένες παραχωρήσεις προς τή μεριά του. Πιθανότατα να περιλαμβάνει και παραχωρήσεις (προσωρινές μάλλον) και προς τή μεριά των άμεσων φοιτητικών αίτημάτων.

Τελικά βέβαια όλα θα κριθούν από τό πόσο θά τά φάν όλα αυτά οι φοιτητές.

Όσον αφορά δέ τις συμφωνίες κυβέρνησης-ρεφορμιστών, αυτές ρητά ή σιωπηρά ύληγχαν και καλύτερα. Ήταν «ίσχυρες» μόνο όσο οι φοιτητικές μάζες μέναν αδρανείς. Όταν φούσκωσε τό κύμα της φοιτητικής κινητοποίησης, αυτές θρυσάλιαστηκαν και ό καθένας άπ' αυτούς έψαχνε να βρεί σανίδα σωτηρίας για τόν έαυτό του.

Όπως οδήγησε όμως δέν πρέπει να

υποτιμηθεί ή δυνατότητα της κυβέρνησης να ελιχθεί και τόν κίνδυνο εφσυχασής και άποπροσανατολισμού πολλών φοιτητών.

ΟΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΕΣ

Συνηθίζουμε (κι έμεις και άλλοι) να άποδίδουμε στους ρεφορμιστές, τόν τίτλο τδσ συμβιβαστή, να τούς καταγγέλλουμε για μία σειρά ενέργειές τους, να τούς άποδίδουμε εύθδνες κλπ. Αυτό είναι σωστό, αλλά στο σταθμό πού μένουμε εκεί μόνο, είναι και επικίνδυνο. Είναι ανάγκη να δοϋμε πίο συγκεκριμένα τήν πολιτική τους γραμμή, να τήν αναλύσουμε σε βάθος, και στη βάση αυτή να τούς αντιμετώπιζουμε.

Η «Κ»ΝΕ: Η «Κ»ΝΕ έχει τήν πίο ολοκληρωμένη γραμμή μέσα στο Φ.Κ. και στη βάση αυτής της γραμμής κινείται με έπιμονή. Τό τελευταίο διάστημα έχει χάσει έλαφρώς τά πασχάλια της, βασικά από τήν παρέμβαση των φοιτητικών μαζών, αλλά και από γυμνάσια πού της έχει κάνει ή ΠΑΣΠ.

Η γραμμή της «Κ»ΝΕ στά ΑΕΙ, είναι μία τυπική ρεβιζιονιστική γραμμή με τονισμένα τά στοιχεία εκείνα, πού άπηχούν τις άπαιτήσεις της έξάρτησης από τόν σοσιαλιμπεριαλισμό και τις νέες «δυνατότητες» πού άνοίγει ό διεθνής του ρόλος. Τό ιδεολογικό υπόβαθρο της πολιτικής της είναι ή θεωρία των παραγωγικών δυνάμεων*.

Ειδικότερα στο χώρο της παιδείας, ή άποψη για τόν αυτόνομο έπαναστατικό χαρακτήρα της επιστημονικής άνάπτυξης, καθώς και ή προσαρμογή της παιδείας στις ανάγκες της οικονομίας.

Στη βάση αυτή, ρίχνουν βάρος, στα «προγράμματα σπουδών» κλπ. Ένώ συνοψίζουν τήν πολιτική στο σύνθημα, για «παιδεία στην ύπηρεσία τού λαού».

Η ουσιαστικότερη πάντως προσπά-

θεία της, είναι στο να κερδίσει έρείσματα μέσα στους μηχανισμούς, και αυτό τόσο στη βάση της ρεφορμιστικής λογικής πού έτσι ή άλλιως τή χαρακτηρίζει, όσο και στην — άποδειγμένη πιά — άποτελεσματικότητα (βλέπε τά διάφορα Άφγανιστάν) αυτής της ταχτικής από τή μεριά της. Έτσι, βασικός άξονας της πολιτικής της, είναι μπορούμε να ποϋμε ή Συνδιοίκηση αυτού ή εκείνου τού χαρακτήρα, μ' αυτήν ή εκείνη τή μορφή. (Τριμερής, Τομεϊς κλπ.) Στη βάση αυτή δέν θά πρέπει να άποκλείουμε από τή μεριά της, άποδοχή άκόμη και τού κρατικού συνδικαλισμού άν της δοθούν τά αντίστοιχα ανταλλάγματα.

Όλη ή πολιτική της, από τήν άλλαγή και δδθε κινείται με τήν μεγαλύτερη «συνέπεια» σ' αυτήν έδώ τή βάση, ανεξάρτητα από τις μορφές τις όποιες έπαιρνε. Όταν ή «Κ»ΝΕ έφερνε πίσω μαζί με τήν κυβέρνηση, τόν φασίστα Τσατσά ή τόν Βαρώνο, δέν συμβιβαζόταν άπλά στην κυβερνητική πίεση. Ταυτόχρονα, πραγματοποιούσε ένα σοβαρό άνοιγμα στο στρώμα των καθηγητών. Όσον αφορά τήν κυβερνητική πολιτική στά ΑΕΙ, ή «Κ»ΝΕ παρεμβαίνει μόνο στά δυό πρώτα σημεία, πρΰγμα πού είναι άπόλυτα σύμφωνο με τή λογική της. Έχοντας έγκαιρα αντίληφθει τήν ανάγκη της κυβέρνησης να προωθήσει τόν έκσυγχρονισμό όρισμένων δομών, καθώς και τήν βελτίωση τού περιεχόμενου σπουδών όρισμένων τομέων, προσπαθεί να παρεμβληθεί σ' αυτή τή διαδικασία, άξιοποιώντας και τις θέσεις των λεγόμενων «έκσυγχρονιστών» της κυβέρνησης, επιχειρώντας να νομιμοποιηθεί μέσα στο σύστημα — και φυσικά να άποκομίσει τά άνάλογα κέρδη — από τή μία με τις «έπικυδομητικές» της προτάσεις, και από τήν άλλη — τό κυριώτερο άτου — με τήν άδρανοποίηση τού φοιτητικού παράγοντα, πράγμα για τό όποιο πασχίζει να πείσει τήν κυβέρνηση, ότι είναι ή μόνη ικανή να τό διεκπεραιώνει άποτελεσματικά.

* Η θεωρία αυτή άποδίδει τόν κύριο και καθοριστικό ρόλο στην ιστορική εξέλιξη, στην «αυτόνομη» άνάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων δηλ. των μηχανών, των εργαλείων, της άνθρωπίνης εργατικής δύναμης κλπ. Με αυτό τόν τρόπο οι παραγωγικές δυνάμεις άποκοτδν αβδυπόστατη και άυτοκαθοριζόμενη ύπαρξη άποσυνδεδεμένες από τις παραγωγικές σχέσεις και γενικότερα τις κοινωνικές σχέσεις, χάνοντας έτσι τήν πραγματική τους διαλεκτική συσχέτιση κι άλληλεξάρτηση.

Όποια και οι αντίστοιχες έννοιες βάση-έπικυδομημα- και οικονομία-πολιτική χάνουν τή σωστή τους διάσταση, άποκόβονται ή μία από τήν άλλη, μετατοκίζεται ή έμφαση στη «βάση» και τήν «οικονομία».

Κοντολογής ή θεωρία αυτή διαστρεβλώνει τήν μαρξιστική όλιστική άντίληψη για τήν ιστορία άποδίδοντας στον Μάρξ τήν άποψη ότι τήν «κιν-

ητήρια δύναμη στην γέννηση των κοινωνικών συστημάτων τήν παίζουν οι παραγωγικές δυνάμεις.

Άν από γενική ιστορική άποψη ή άνάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων μέσα σε κάθε κοινωνία διαμορφώνει τις άντικειμενικές προϋποθέσεις για τήν άνατροπή της, δηλαδή για τήν άλλαγή, από τήν άλλη ή διαμόρφωση των ύποκειμενικών δυνατοτήτων, ή άνάπτυξη τού έπαναστατικού κινήματος είναι ό άπαραίτητος όρος για τήν συντριβή των παραγωγικών σχέσεων, για τό πέρασμα σε άλλη κοινωνία. Έτσι, με τήν σημερινή άνάπτυξη τού καπιταλισμού μπορούμε να ποϋμε με σιγουριά ότι οι παραγωγικές δυνάμεις έκτέλεσαν τά καθήκοντά τους, και έφεραν με τήν άνάπτυξη τους (έκκληρώνοντας έτσι τις άντικειμενικές προϋποθέσεις για τήν άλλαγή), σε πρώτη μορφή τήν ζήτημα της άνδρωσης τού κινήματος μέσα από τήν

πολιτική και ταξική πάλη έτσι ώστε να είναι σε θέση να βάσει ζήτημα έξουσίας.

Οι όπαδοί της θεωρίας των παραγωγικών δυνάμεων, τά καθήκοντα της ταξικής πάλης τά φορτώνουν στις πλάτες των παραγωγικών δυνάμεων, και ύποστηρίζουν κάθε τί πού συγκλίνει στην άνάπτυξη τους: Ένδωση Παιδείας-Παραγωγής, έκσυγχρονισμός, ύποστήριξη των πίο «συγκεντρωμένων» παραγωγικών δυνάμεων δηλαδή των κρατικοποιήσεων και φυσικά εθνητικό πάριμα τού μηχανισμού πού τις συγκεντρώνει δηλ. τού κράτους. Και ό ρόλος τού κινήματος; Παθητικός, ύποβοηθητικός της εξέλιξης αυτής, έξάρτημα της. Γι' αυτό και οι ύποστηρικτές αυτής της θεωρίας έχουν βασικό χαρακτηριστικό τήν συμβιβαστική πολιτική, πολιτική πού δέν στηρίζεται στις μάζες αλλά τις θέλει έξάρτητα στα κοινοβουλευτικά παιχνίδια και ένίοτε στα πραξικοπήματα...

Στη βάση αυτή, τό αν ή κυβέρνηση προωθεί τήν πολιτική της στά άλλα επίπεδα (φραγμοί στη μόρφωση, έντατικοποίηση, επιβολή τής άστικής ιδεολογίας, χτύπημα ελευθεριών) τήν αφήνει ουσιαστικά αδιάφορη, έν όσο δέν θίγεται ή ίδια, και παρεμβαίνει στο επίπεδο αυτό, μόνο για να άσκήσει πίεση για παραχωρήσεις στο μέτωπο «πάλης» που θεωρεί δικό της. Αυτός είναι και ένας βασικός λόγος που ήθελε τις όποιες κινητοποιήσεις απόλυτα ελεγχόμενες. Φυσικά ένας ακόμη λόγος για τις «κινητοποιήσεις» αυτές, ήταν και ή έκτόνωση τής πίεσης τής βάσης της.

Η «Κ»ΝΕ δέν έχει ουσιαστικούς λόγους αντίθεσης τής κυβερνητικής πολιτικής στο επίπεδο αυτό, στο βαθμό που οι κυβερνητικές απόψεις προωθούν (με αυτές ή εκείνες τις παραλλαγές) τό ίδιο κρατικομονοπωλιακό μοντέλλο παιδείας, που υπάρχει και στις χώρες του «ύπαρκτου σοσιαλισμού». Άπλά ή κυβέρνηση θέλει να τό οικοδομήσει για λογαριασμό της σε όλα τά επίπεδα, ένω ή «Κ»ΝΕ προσπαθεί να παρεμβληθεί στα διάφορα ρήγματα τής κυβερνητικής μηχανής όπως και αν δημιουργούνται αυτά. (Βλέπε και πρόταση νόμου του «Κ»ΚΕ).

— Τελευταία φόρμουλα προώθησης τής πολιτικής της είναι τό λεγόμενο «μέτωπο παιδείας». Άπχει άκριβώς τή γραμμή τής «Κ»ΝΕ σε όλο της σχεδόν τό φάσμα, και μπορεί να συνοψισθεί σε: Άπόχτηση έρεισμάτων σε καθηγητικό στρώμα, διεύρυνση έπιρροής σε καθηγητές Μ. εκπαίδευσης κλπ. — προώθηση μέσω αυτού του μπλόκ, τής λογικής τής συνδιοίκησης — προώθηση τής λογικής τής συμμετοχής των παραγόντων τής παιδείας στα προγράμματα κλπ. — προώθηση ενός εθνικού συμβουλίου παιδείας ή κάτι παρόμοιου — Παρεμβολή μέσω όλης αυτής τής διαδικασίας στους κυβερνητικούς μηχανισμούς και άπόχτηση έρεισμάτων. Φυσικά οι φοιτητές και τά προβλήματα τους όταν δέν θά αποτελούν διακοσμητικό στοιχείο, θά χρησιμοποιούνται απλά σαν παράγοντας πίεσης, ένω στην ίδια μοίρα υπάγονται και πραγματικά προβλήματα και άλλων που καλούνται να πλαισιώσουν τό «μέτωπο παιδείας» (Δάσκαλοι, καθηγητές, μ. εκπαίδευση κλπ.).

— Ένα δλάκαριο κεφάλαιο στη γραμμή τής «Κ»ΝΕ και τό όποιο πάντοτε θά πρέπει να παίρνεται ύπ' όψη είναι ή στάση της απέναντι στην ΠΑΣΠ. ή «Κ»ΝΕ, παρ' όλες τις ιδιομορφίες του χώρου, κινείται με έναν άναλογο τρόπο με τό «Κ»ΚΕ στο ζήτημα αυτό. Και τό «Κ»ΚΕ, όπως και μέσα στο 10ο συνέ-

δριό του έχει προσδιορίσει, βλέπει σαν θεμελιακό ζήτημα τή συμπόρευση μετό ΠΑΣΟΚ. Τό αν αυτή ή γραμμή θά ισχύσει με τά σημερινά της χαρακτηριστικά, μόνο μέχρις ότου τό «Κ»ΚΕ βγει πολιτικά από τή «γωνία» όπου είναι σήμερα στριμωγμένο, ή θά συνεχιστεί και μετά, αυτό δέν είναι κάτι που μπορούμε να τό προκαθορίσουμε. Όπως δήποτε σήμερα έχει ανάγκη αυτή τή συμπόρευση, έστω κι αν αυτό τό στοιχίζει αρκετές λαχτάρες από πλευράς ΠΑΣΟΚ. Τό αν αυτό δέν έκδηλωνόταν καθαρά μέσα στο Πανεπιστήμιο, αυτό όφειλταν τόσο στην οργανωτική ισχύ τής «Κ»ΝΕ, αλλά κύρια όφειλόταν σε πολιτική άδυναμία τής ΠΑΣΠ, άδυναμία που τό τελευταίο διάστημα έδειχνε να τήν ξεπερνάει.

— Η «Κ»ΝΕ κινήθηκε με «σινεπεια» πάνω στη πολιτική τής γραμμή. Η κατάσταση στο φ.κ., οι μικρές δικές μας υποκειμενικές δυνατότητες, και ή άδυναμία τής ΠΑΣΠ που προαναφέραμε, τήν εύνοούσανε στο να κάνει τή γραμμή της για ένα μεγάλο διάστημα κυρίαρχη στο φ.κ. με τά άνάλογα πολιτικά-οργανωτικά όφέλη. Η κατάσταση όμως τά δυό τελευταία χρόνια άρχισε να αλλάζει. Τά πρώτα ρήγματα σε όλα τά επίπεδα άρχισαν να εμφανίζονται και στην πορεία να πληθαίνουν, και βεβαίως να άντανανκλώνται και στο έσωτερικό της με τις γνωστές ιστορίες. Έτσι, και προσπαθώντας να «παρακολουθεί» τις εξελίξεις και να μη μένει πίσω, αναγκάστηκε να υιοθετήσει φραστικά μία σειρά θέσεις που είχε καταπολεμήσει, έμμένοντας βέβαια πάντα και προσθώντας τή βασική της γραμμή. Αυτά μέχρι τις πρόσφατες εξελίξεις.

Έκει ή παρέμβαση των φοιτητικών μαζών κύρια, αλλά και οι διάφοροι «χειρισμοί» τής ΠΑΣΠ, τής δημοσιοργησαν τεράστια προβλήματα. Παρ' όλα αυτά, ή «Κ»ΝΕ δέν πρέπει καθόλου μά καθόλου να υποτιμηθεί. Παρ' όλο τόν πανικό τό αδιέξοδο, τις σπασμωδικές ενέργειες, ήδη μπορούμε να πούμε ότι διαμορφώνει μία γραμμή πλευσης. Διατηρεί βεβαίως τους βασικούς της και εκεί θά προσπαθήσει να καναλιζάρει τά πράγματα. Στα πλαίσια αυτά, συνεχίζει να προωθεί τό μέτωπο παιδείας. Προσπαθεί να μη μένει έξω από τά γεγονότα, αλλά προσπαθεί με τό ένα ή τόν άλλο τρόπο να είναι μέσα σ' αυτά. Βασικός της άμεσος στόχος, να ανακόψει τήν ανάπτυξη του αγωνιστικού ρεύματος. Έτσι, από τή μία προωθεί τήν επανασύσταση του μπλόκ με τήν ΠΑΣΠ, αλλά και τόν Ρ.Φ. (Α) που ό κοινός κίνωνος άμβλύνει τις διαφορές τους. Άπό τήν άλλη κατασκευάζει σαν κεντρικό στόχο

— τό κυριώτερο άτου — με τήν άδρανοποίηση του φοιτητικού παράγοντα, πράγμα για τό όποιο πασχίζει να πείσει τήν κυβέρνηση, ότι είναι ή μόνη ικανή να τό διεκπεραιώνει άποτελεσματικά, και κύριο κίνδυνο, τους αναρχικούς και βασικά τους εξαρχωτές, προσπαθώντας να ταυτίσει με αυτούς τό αγωνιστικό ρεύμα. Στη βάση αυτή δέν διστάζει να κάνει άνοιγμα (με πολύ έμμεσο τρόπο βέβαια) άκόμη και προς τήν δικιά μας τή μεριά. Μία σειρά άρθρα τό τελευταίο διάστημα (Όδηγητής) προσπαθούν να άσκήσουν πίεση προς τή μεριά μας, έκμεταλλεύόμενοι τήν εύαισθησία τής ΠΠΣΠ, άπέναντι σε ώρισμένα (ύπαρκτά αλλά και άνύπαρκτα άρνητικά) χαρακτηριστικά του ρεύματος αυτού.

— Η «Κ»ΝΕ παρ' ότι σε όρισμένες περιπτώσεις τό τελευταίο διάστημα σύρθηκε πίσω από τήν ΠΑΣΠ, άποτελεί τόν πιο επικίνδυνο φορέα μέσα στο φ.κ. Έχει ολοκληρωμένη ρεφορμιστική πλατφόρμα, μεγάλες οργανωτικές δυνατότητες και καθοδήγηση που από τή μία ξέρει τί θέλει, και από τήν άλλη είναι άδίσταχτη στις μεθόδους της. Τό ξεσκέπασμα του αντιδραστικού της ρόλου, ή άπομόνωση της, ή επαγρύπνηση απέναντι της άποτελούν βασικά καθήκοντα. Δέν έχουμε καθόλου «τελειώσει» με τή «Κ»ΝΕ, όπως πολλοί νόμισαν για λίγο. Έχουμε πολλές, πάρα πολλές μάχες άκόμη να δώσουμε μαζί της.

Η ΠΑΣΠ: Η γραμμή τής ΠΑΣΠ, έχει θά μπορούσαμε να πούμε όλα τά χαρακτηριστικά τής ρεφορμιστικής γραμμής τής «Κ»ΝΕ με αρκετές όμως ιδιομορφίες. Θά αναφερθούμε μόνο σ' αυτές τις τελευταίες μόνο στα σημεία που ή ΠΑΣΠ διαφοροποιείται από τήν «Κ»ΝΕ. (Φυσικά δέν αναφερόμαστε στις γενικότερες πολιτικοϊδεολογικές διαφορές των φορέων τους). Βασική διαφορά ανάμεσά τους, είναι ότι ένω για τήν «Κ»ΝΕ, ή γραμμή που αναλύσαμε, άποτελεί τόν άξονα και τή βάση, τής πολιτικής της στα ΑΕΙ, πάνω στην όποία κινείται άμετακίνητα σχεδόν, γιά τήν ΠΑΣΠ ισχύει αυτό με έναν αρκετά διαφορετικό τρόπο. Η ΠΑΣΠ, ένω βασικά κινείται στην ίδια λογική, σημαντικό ρόλο παίζει στην πρακτική της, τό ότι ή κοινοβουλευτική δουλειά και άνοδος του ΠΑΣΟΚ, άποτελεί άξονα όλης τής δουλειάς του ΠΑΣΟΚ περισσότερο άπ' όσο για τό «Κ»ΚΕ τό ότι τό άνέβασμα των μετοχών του ΠΑΣΟΚ στο άστικό πολιτικό παιχνίδι, άποτελεί συγκεκριμένη σημερινή δυνατότητα, πολύ περισσότερο από όσο για τό «Κ»ΚΕ. Έτσι, ή αναγκαιότητα κερδίσματος δυνάμεων, με όποιοδήποτε τρόπο κι από όποιοδήποτε χώρο, ή ανάγκη «νικών» που να δημιουργούν

τήν εικόνα «πορείας προς τή έξουσία και τήν αλλαγή» αποτελούν σημερινές αναγκαιότητες για τό ΠΑΣΟΚ, πού στη βάση αυτή δέν έχει πολλή «δυσκολία» νά περνάει από δεξιές σέ «άριστερές» θέσεις, και αντίστροφα για νά κερδίζει προσωρινά έστω όφέλη, χωρίς νά σκοτίζεται για παραπέρα. Έτσι, ή άλλοιως πτό ΠΑΣΟΚ δέν έχει τόση ανάγκη για εΰσημα νομικότητας και έθνικοφροσύνης όπως τό «Κ»ΚΕ, πού για πολλούς και διάφορους λόγους έχει πίο μακρόπνοη στρατηγική και πίο προσεγμένη ταχτική. Έτσι, κι όταν ακόμα λένε τά ίδια πράγματα, δέν έννοοϋν καθόλου τά ίδια. Άπέναντι στην «Κ»ΝΕ ή ΠΑΣΠ προωθεί τήν ίδια στάση του ΠΑΣΟΚ. Προσπαθεί νά τήν σύρει στην ούρά της, αν και λόγω ιδιομορφιών τής ανάπτυξης του φ.κ. δέν έχει τήν ίδια ανάγκη νά κρατάει τίς απόστάσεις πού κρατάει τό ΠΑΣΟΚ από τό «Κ»ΚΕ στον γενικότερο χώρο. Έτσι, αφού για μερικά χρόνια και για λόγους (ύποκειμενικούς και αντικειμενικούς) σύρθηκε πίσω από τήν «Κ»ΝΕ, έδω και άρκετό καιρό, προώθησε τό δικό της παιχνίδι, μέ στόχο νά αναδειχτεί σαν ή δύναμη εκείνη, πού «καθοδηγεί» τό φ.κ. πού «άκρινοβολεί» και πού βεβαίως συμβάλλει στην γενικότερη «άχτινοβολία» και άνοδο του ΠΑΣΟΚ. Άπό τίς ψηφοφορίες για τά προεδρεία διάφορων όργάνων, πέρασε σέ μία σειρά «άριστερές» τοποθετήσεις. Βασικός στόχος νά υπερκεράσει τήν «Κ»ΝΕ μία και από τά άριστερά δέν ύπήρχε παράταξη νά τήν άπειλήσει στό έπίπεδο αυτό, και φυσικά νά συγκεντρώσει δυνάμεις.

Οί τοποθετήσεις αυτές, βεβαίως ως ένα βαθμό ανταποκρινόταν και σέ πιέσεις τής βάσης, όμως όσον άφορά τήν καθοδήγηση τό κύριο ήταν τό πρώτο. Ή στάση αυτή τής ΠΑΣΠ, παρ' όλο

τόν άποπροσανατολισμό πού διοχέτευσε δεξιά και άριστερά, ώστόσο άθελά της συνέβαλε και στό χτύπημα λαθεμένων άπόψεων, στην ανάδειξη σωστών θέσεων και αντιλήψεων, στην δημιουργία όρων για κάτι άλλο. Αυτό δέν ήταν κάτι πού διέφευγε από τήν καθοδήγηση τής ΠΑΣΠ. Ήδη, οί γενικότερες ανάγκες του ΠΑΣΟΚ, δέν έννοοϋσαν μία σύγκρουση μέ τήν κυβέρνηση τέτοιου χαρακτήρα, και μία σειρά στοιχειά, πειθουν μέ βεβαιότητα ότι ή καθοδήγηση τής ΠΑΣΠ από τήν άρχή τής χρονιάς είχε αποφασίσει νά τό «λήξει» τό ζήτημα. Ήδη, από τήν άρχή τής χρονιάς διαφαίνονταν οί προθέσεις της, ενώ στίς δεκάδες καταγγελίες ένάντια στην ΠΠΣΠ Θεσ/νίκης, πρωταγωνιστούσε βασικά ή ΠΑΣΠ. Παρ' όλο όμως πού στίς καταγγελίες αυτές τήν συνδράμανε εκτός από «Κ»ΝΕ και Ρ.Φ. Α' -Ρ.Φ. Β' και ΑΑΣΠΕ, τά πράγματα δέν δείχνουν νά εξελισσονται ίκανοποιητικά για αυτήν. Έτσι έπιχειρεί ένα θεαματικό «άριστερό» έλιγμό, μέσα από τόν όποιο έλπίζει νά περάσει άνώδυνα τή δεξιά της στροφή. Άνήμερα τής 1ης Νοέμβρη, ό πρόεδρος τής ΦΕΑΠΘ (ΠΑΣΠ) έχει τήν φαεινή ιδέα, χωρίς νά ενημερώσει κανέναν και αίφνιδιάζοντας τούς πάντες, νά ζητήσει τήν άδεια για πορεία, και ό διοικητής τής άστυνομίας τήν «εϋγενή καλωσύνη» και τήν «κατανόηση» νά τήν δώσει. Ταυτόχρονα προτείνει βροντερές κινητοποιήσεις για τό άμέσως επόμενο διάστημα μέχρι τίς εξετάσεις του Δεκέμβρη, όπου όμως έτοιμάζει τήν πρόταση για... συμμετοχή στίς εξετάσεις. Πίστευε ότι θά μπορούσε νά «ήγηθει» μέ τίς «άριστερές» αυτές κορώνες, και άνώδυνα και άποτελεσματικά θά μπορούσε νά περάσει δεξιά. Τά πράγματα όμως εξέλιχθη-

καν διαφορετικά. Στην Θεσ/νίκη τήν 1η Νοέμβρη, ή παρουσία 12.000 φοιτητών στην πορεία έδωσαν μία άλλη ποιότητα και διάσταση, σ' αυτό πού ή ΠΑΣΠ τό ήθελε έλιγμό. Στην Άθήνα στίς 29 Νοέμβρη χιλιάδες φοιτητές διαδηλώνουν κόντρα στους ρεφορμιστές. Ήταν πιά άργά για τήν ΠΑΣΠ. Όσο κι αν προσπάθησε νά καλύψει τή στροφή της μέ τό «άνοιγμα προς τό λαό», ήταν άδύνατο νά αντιστρέψει τό ρεύμα.

Και ακολούθησαν οί καταλυτικές συνελεύσεις τής Θεσ/νίκης, ή κατάληψη στην Ξάνθη, οί καταλήψεις στην Άθήνα. Τελευταίος έλιγμός («άριστερός» πάλι αυτός) οί Πανελλαδικές καταλήψεις μέ άφορμή τό λόκαϋτ. Ήδη, όμως ή ΠΑΣΠ είχε χάσει τό παιχνίδι, ήδη βρίσκεται σέ μεγαλύτερη σύγχυση από τήν «Κ»ΝΕ, ήδη δυσκολεύεται νά διαλέξει τό ταμπλώ πού θά παίξει, και έλπίζει σέ μία κυβερνητική άπόφαση — και τήν παζαρεύει — πού θά τής δώσει περιθώρια νά σταθεί «μέ αξιοπρέπεια». Ένώ όσον άφορά τή συνεργασία μέ τήν «Κ»ΝΕ και θά τήν ήθελε, αλλά και τήν φοβάται, και δέν θάθελε νά ταυτιστεί ξανά μέ τήν «Κ»ΝΕ, αν τά πράγματα δέν πάνε κατ' εϋχήν. Συμπερασματικά μπορούμε νά πούμε. Πρόκειται για μία άστική-ρεφορμιστική παράταξη, πού ένω από τήν άποψη τής βασικής φυσιογνωμίας στέκεται στην πλευρά τής συντήρησης, από τήν άλλη, μέ βάση μία σειρά ιδιομορφίες πού χαρακτηρίζουν τή σύνθεση τήν όργανωτική κατάσταση και τή ταχτική τής ήγείας της, μπορεί περιοδικά και προσωρινά νά τραβιέται σέ θέσεις πού έννοοϋν τήν άνάπτυξη του κινήματος. Μπορούμε κάλλιστα νά αξιοποιούμε αυτή τήν δυνατότητα, καθορίζοντας όμως τήν βασική μας στάση άπέναντί της μέ βάση τά βασικά της χαρακτηριστικά.



ΝΕΟΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ



Μιά ξεχωριστή πλευρά των τελευταίων φοιτητικών κινητοποιήσεων αφορά το ρόλο των διάφορων νεοαναρχικών «άντιεξουσιαστικών» αυτόνομων νόμων κλπ. ομάδων. Όλα αυτά τα σχήματα και τάσεις υπάρχουν εδώ και αρκετό χρόνο στο φοιτητικό χώρο. Χωρίς άλλο όμως η παρουσία τους ήταν ιδιαίτερα έντονη ακριβώς στο πρόσφατο κίνημα των καταλήψεων, τουλάχιστο μέχρι την αναγγελία των τελευταίων κυβερνητικών μέτρων.

Η πρώτη εκτίμηση που μπορεί να γίνει είναι ότι η πλειοψηφία του κόσμου που εντάσσεται ή κατά κάποιο τρόπο συμπαθεί παρόμοια σχήματα εκφράζει υγιείς τάσεις αντιπαράθεσης τόσο με την κυβερνητική καταπίεση όσο και με την τραμπούκικη πρακτική της «Κ»ΝΕ. Και την πολιτική των υπόλοιπων άστικο-ρεφορμιστικών παρατάξεων.

Από την άλλη μεριά θα πρέπει να σημειωθεί ότι πολλοί από τους φοιτητές που σήμερα ακολουθούν αυτά τα ρεύματα έχουν ένα πολύ πρόσφατο παρελθόν οργάνωσης και δράσης ακριβώς μέσα σ' αυτές τις άστικορεφορμιστικές σπουδαστικές παρατάξεις ή σε κομματικές νεολαίες. Κι ακριβώς η παραμονή τους σ' αυτές τις οργανώσεις τους ώθησε να συγκροτηθούν με τη λογική τους να αηδιάσουν από την συμβιβαστική, κομπιναδόρικη, γραφειοκρατική, αντιδημοκρατική προοπτική τους.

Αυτό το γεγονός κάνει ώστε οι περισσότεροι απ' αυτούς να αντιδρούν σε κάθε ιδέα και πρόταση οργάνωσης ή να θεωρητικολογούν γύρω από την αυτοοργάνωση του αμόρφωτου. Κι αυτή τους η αντίληψη φυσικά τροφοδοτείται από διάφορα Δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα που αρχίζουν να εμφανίζονται κι εδώ.

Κι αυτό το σημείο αποτελεί το πρώτο ψεύτικο δίλλημα και έμπεριέχει τόσο για το παρόν, όσο και για το μέλλον του φ.κ. ένα πραγματικό κίνδυνο.

Είναι αλήθεια ότι κάθε επαναστατικό κίνημα, κάθε μαζικό κίνημα αντιμετώπιζει τον κίνδυνο της δημιουργίας μιάς

γραφειοκρατίας που, φυσικά μαζί με αντίστοιχη ιδεολογία και πρακτική, κινδυνεύει να το έκφυλισει σταδιακά. Η ιστορία είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα.

Η ύπαρξη αυτού του προβλήματος επιβάλλει σε κάθε αγωνιστή να σκύψει με προσοχή πάνω στα ιδεολογικοπολιτικά προβλήματα που το γεννούν και να επαγρυπνεί ενάντια στα καπελλώματα.

Σίγουρα όμως δεν αποτελεί λύση του προβλήματος η παράκαμψη της οργανωμένης πάλης, οι κατάρες ενάντια στα «κομματόσκυλα» ή στα «κομματικά σκυλάκια».

Ίσα-ίσα είναι η έλλειψη μιάς οργανωμένης πάλης με μιά στέρεη συγκρότηση και με καθαρές προοπτικές που επιτρέπει στις διάφορες γραφειοκρα-



τίες, παρά τις κρίσεις τους, να ξανααποκτούν κάποιο έλεγχο της κατάστασης ή να επιβάλλουν την αδράνεια. Από την άλλη μεριά πίσω από τις τόσες «παρέες» ή «ομάδες πρωτοβουλίας» δεν αποκλείεται να κρύβεται κανένας επίδοξος ηγέτης καμιάς «κομματικής ιεραρχίας» που προτιμάει προς το παρόν να μην εμφανίζεται σάν τέτοιος μιάς και δεν συμφέρει.

Στό πρακτικό επίπεδο οι πιο προχωρημένες από τέτοιου είδους άποψεις οδήγησαν τέτοιες ομάδες να πανικοβάλλονται μπροστά στην υιοθέτηση

κάθε οργανωτικής πρότασης, να καταγγέλλουν τις συντονιστικές επιτροπές σάν κίνδυνο μιάς νέας ΕΦΕΕ που θα τους ξανακαπέλωνε κλπ. Μιά τέτοια άποψη, ανεξάρτητα από τις όποιεςδήποτε ελλείψεις και αδυναμίες των Συντονιστικών Επιτροπών, στο βαθμό που δεν συνοδεύεται κιόλας από καμιά πρακτική πρόταση μπορεί φυσικά και να κρύβει τη διάθεση κανενός να θεωρεί «αυταρχικό» ή «καπελλωματικό» οτιδήποτε απλούστατα δεν πάει σ' αυτόν τον ίδιο.

Φυσικά τα ίδια τα προβλήματα του φοιτ. κινήματος όπως και η νέα φάση που ανοίγεται ύστερα από τις κυβερνητικές αγγελίες, έχει ήδη φέρει διάφορες απ' αυτές τις ομάδες σε αρκετή σύγχυση και απογοήτευση. Μερικοί ήδη βάζουν μερικά ερωτήματα στο χώρο τους.

Τονίζουν ότι είναι ανάγκη «να πάψουμε νάμαστε φιλελεύθεροι» και ακόμα ότι «είναι ανάγκη να οργανώσουμε τις δυνάμεις μας». Εννοείται ότι θα έχουν κι έτοιμη την απάντηση γύρω από το πώς ξεπερνιέται ο κίνδυνος της γραφειοκρατίας περιμένουμε κι εμείς να μάς πούν την συνταγή.

Με τη σειρά τους άλλοι ανακαλύπτουν ότι «η κλάκα δείχνει τη δικιά μας αδυναμία να αναδείξουμε και κυρίως να προωθήσουμε καινούργιες διαδικασίες». Τώρα το καινούργιο συνοψίζεται «στις σχέσεις μεταξύ των φοιτητών», στο «αμόρφωτο», την «φαντασία», την «άμεση και ζωντανή κριτική», τη «δημιουργική διάθεση».

Καλά και άγια αυτά, αμφιβάλλουμε όμως ότι φτάνουν για να γίνουν ουσιαστικές οι φοιτητικές εκδηλώσεις ή για να χτυπηθεί «ο παραλογισμός της άστικής νοοτροπίας». Τα προβλήματα των φοιτητών είναι πολύ πιο ουσιαστικά κι η διεξαγωγή της πάλης τους απαιτεί πολύ πιο συγκεκριμένες ιδέες για να προωθηθεί, ιδιαίτερα στη νέα φάση του Φ.Κ.

Μέσα σ' όλο αυτό το χώρο των φοιτητών χωρίς οργάνωση κινείται και κάποια ομάδα που ανακαλύπτει και

καταγγέλλει στους ρεφορμιστές «πού πήραν τὰ όπλα στό '44». Από κεί και πέρα φλερτάρει τό «περιθώριο» και του ύπόσχεται «νά του σπάσουν τήν περιθωριακότητά τους». Τώρα πώς θά γίνει αυτό τό τελευταίο δέ διευκρινίζεται. Λένε μόνο ότι δέν είναι ύπέρ «τής σύγκρουσης γιά τή σύγκρουση» και στή συνέχεια λένε ότι «δέν μπορούμε άκόμα ν' άπαντήσουμε. Μπορούμε σίγουρα όμως νά συζητήσουμε».

Δέν ξέρουμε τί συζήτησαν τουλάχιστον όμως μέχρι στιγμής δέ φαίνεται νά βγήκε τίποτε και όλα δείχνουν ότι οι άπόψεις τους, παρά τήν περικρόνηση τους γιά τήν ΠΠΣΠ («έπίσημη άντιπολίτευση τής «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΟΚ»), δέν έχει καμιά προοπτική νά άπειλήσει σοβαρά τήν πολιτική τής «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΟΚ, κι αυτό γιατί δέν βάζει καν τό ζήτημα ν' άπευθυνθεί στόν κόσμο πού παιδεύουν αυτά τά σχήματα, αλλά συζητάνε γιά κάποιους περιθωριακούς νέους κάποιων περιθωριακών συνοικιών πού μαζί μ' αυτούς βέβαια όχι μόνο δέν πρόκειται νά συσπειρωθούν γύρω από κανένα μαζικό κίνημα αλλά αντίθετα προορίζονται όπως φαίνεται όλοι μαζί νά γνωρίσουν όδυμηρές άπογοητεύσεις.

Κυκλοφορούν άκόμα και άνοιχτές άνοισιες σ' αυτό τό χώρο όπως π.χ. μερικοί πού έκστρατεύουν ενάντια «σέ μία κοινωνία άποχαυνωμένη μέσα στην άληθινά άπάνθρωπη κατανάλωση». Τώρα μέ τήν οικονομική κρίση πού μαστίζει τή χώρα μας, κι όχι μόνο αυτή, μέ τό κύμα τής άκρίβειας πού δέν έννοει νά σταματήσει τό νά ανακαλύπτεις σήμερα τόν κίνδυνο τής ύπερ-κατανάλωσης σημαίνει ότι πέφτεις από άλλο πλανήτη.



Ο ΧΑΒΑΛΕΣ

Ένα γενικό χαρακτηριστικό στά διάφορα αυτά ρεύματα είναι ή πρακτική του χαβαλέ, τής πλάκας, τής έκτόνωσης, τής άρνησης τής πολιτικής συζήτησης, πού γιά μερικούς είναι αυτόματα προσπάθεια κάποιου «κομματόσκυλου» νά περιορίσει τήν έλευθερία του μεμωμένου άνθρώπου κλπ.

Κι εδώ νομίζουμε ότι υπάρχουν διάφορες πτυχές. Έτσι, τά πολλά γιά «άθωότητες», γιά «έπιθυμίες», «ξεχασμένες χαρές», «δημιουργικότητες», «φαντασίες», «παιχνίδια» κλπ. μάλλον διάφοροι τά ρίχνουν σάν καρικεύματα στις προκλήσεις τους (άφου γενικά είναι δημοφιλή) γιά νά πλάσσουν καλύτερα τίς θέσεις τους. (Είναι κι αυτό ένα «καπελλάκι»).

ορισμένα χαρακτηριστικά των νεοαναρχικών ομάδων

Σέ όρισμένα νεοαναρχικά κλπ. σλόγκαν συμπυκνώνεται όλη ή ιδεολογία των άναρχικών, αυτόνομων κλπ. ομάδων. Και φυσικά υπάρχει ή αντίστοιχη πρακτική πού έρχεται νά ύπογραμμίσει τό περιεχόμενο και τήν ποιότητα αυτών των σλόγκαν. «ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ».

Η ΑΠΟΘΕΩΣΗ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΔΕΑΛΙΣΜΟΥ

Όλα πρέπει νά γίνουν «έδώ και τώρα» κάθε στιγμή, ένέργεια κλπ. του άτομου πρέπει νά είναι «άπελευθερωτικές» γι' αυτό. «Άπελευθερώνομαι μέσα από τήν καθημερινή σύγκρουση μέ τούς θεσμούς. Και θεσμός είναι ή Γενική Συνέλευση, ό συνδικαλιστής, ή ιεραρχία κλπ.». Αυτά είναι συνηθισμένα λόγια γιά κάποιο νεοαναρχικό ή αυτόνομο. Αυτή είναι ή ιδεολογική αίτιολόγηση όποιασδήποτε ένέργειάς του.

Όταν δέ συμβαίνει κάτι τέτοιο αυτή ή «ανάκαλυψη» του προσωπικού έκφράζει μάλλον τάσεις άπογοητευμένων άνθρώπων πού έχουν χάσει σέ μεγάλο βαθμό τήν έμπιστοσύνη τους γιά τή δυνατότητα των λαϊκών κινήματων νά κατακτήσουν ουσιαστικές νίκες κι έπομένως τήν αναζήτηση κάποιας γωνίτσας μέσα ή έξω από τό πανεπιστήμιο, όπου νά «πραγματωθούν». Άλλού αυτό θεωρητικοποιήθηκε περισσότερο κι όδήγησε σέ καθαρά άντιδραστικές άντιλήψεις και στην άμεση ύποστήριξη των διάφορων άντιδραστικών καθεστώτων.

Έδώ όλα αυτά είναι στην άρχή τους και συναντάνε δυσκολίες.

Έγκαιρα πάντως πρέπει νά σημειωθεί ότι όλη αυτή ή περιφρόνηση γιά τίς συνελεύσεις, γιά κάθε μαζικό κίνημα, οι πολλές έξυμνήσεις τής δημοκρατικότητας κλπ. άρκετές φορές κρύβουν τίς πονηρές διαθέσεις μερικών νά ψαρέψουν στά θολά νερά μέ ώραία λόγια νά προσεταιριστούν κόσμο μέχρις ότου δυναλώσουν άρκετά γιά νά επιβάλλουν τά δικά τους καπέλλα και τίς δικές τους άτιδημοκρατικές διαδικασίες.

Όσο γιά τό φ.κ. τό χάσιμο καιρού μέ τούς «Γενναίους του Βορρά», τή Βουγιουκλάκη και τά ρόκ κινδυνεύουμε νά τό όδηγεί από τούς ένθουσιασμούς των πολιτικών νικών πάνω στην «Κ»ΝΕ και ΠΑΣΟΚ στή σύγχυση έφ' όσον δέ

Ο βαθιά άτομικιστικός χαρακτήρας τής νεοαναρχικής-αυτόνομης ιδεολογίας έκδηλώνεται σέ όλο του τό μεγαλείο. Η ύποτίμηση των συγκεκριμένων συνθηκών, άντικειμενικών και μη, κρύβεται πίσω άπ' όλη αυτή τή θεωρητικολογία. Και στην καλύτερη περίπτωση έχουμε νά κάνουμε μέ έναν άκραιο ρομαντισμό πού όδηγεί στην ουτοπία στην ύποτίμηση τής μάζας πού ή κίνησή της είναι άπαραίτητος όρος γιά τήν κοινωνική άπελευθέρωση. Τό «έδώ και τώρα» δέν κάνει τίποτα άλλο παρά νά θεωρεί τήν ξεχωριστή λειτουργία του άτομου σάν φετίχ, και μάλιστα βασικό μοχλό τής έπαναστατικής διαδικασίας.

«ΝΑ ΤΗΝ ΒΡΟΥΜΕ»...

Μά φυσικά ό καθένας όπως μπορεί. Υποτίμηση τής συνείδησης τής μάζας. Βιασμός τής σέ τελευταία άνάλυση μιάς και ποτέ δέν λαμβάνεται ύπ' όψη. Και φυσικά όχι τής

συνεχεια στη σελ. 35

καταφέρνει νά χαράζει σταθερά ένα δρόμο.

Άπέναντι σ' αυτό τό ρεύμα διάφοροι όπως τό «Κ»ΚΕ έσωτ. διάλεξαν τό δρόμο τής κολακείας και έξύμνησης μέ τήν άστεία έπιθυμία όπως φαίνεται νά ψαρέψουν κάτι άπ' εκεί. Και αυτά τά γράφουν ξεχνώντας ποιά είναι ή στάση των όμοιδεατών τους. Ήταλών άπέναντι σ' άνάλογα ρεύματα, δηλαδή τό άμειλικτο χτύπημά τους (άκόμα και σέ στύλ «Κ»ΝΕ) γιατί βέβαια οι Ήταλοι ρεβιζιονιστές είναι πολύ πιο ισχυροί.

Εμείς δέν έχουμε καμιά τέτοια διάθεση. Θεωρούμε θετικό ότιδήποτε άντιπαράτίθεται άγωνιστικά στή πολιτική τής δεξιάς κι ότιδήποτε ξεκόβει, από άγωνιστικές θέσεις από τούς άστικορεφορμιστικούς σχηματισμούς. Όστόσο, έπισημαίνουμε τόν κίνδυνο πολλοί φοιτητές μέ ύγιεις άντιλήψεις πού πρόσφατα ξεέκοψαν από χρεωκοπημένα σχήματα, κινητοποιήθηκαν νικηφόρα κι έκφράζουν άκόμα τίς άγωνιστικές διαθέσεις τους νά έκφυλιστούν.

Σέ μία διαδικασία μέσα σέ «ομάδες» και πίσω από τάσεις πού πελαγώνουν είτε προσπαθώντας νά νεκραναστήσουν τόν άναρχισμό είτε όδηγώντας στην πρακτική άποδοχή τής «ισχύουσας τάξης πραγμάτων», είτε σέ ομάδες πού προσανατολίζονται (όχι βέβαια άκόμα καθαρά) σέ τυχοδιωκτικούς χωρίς έλπίδες...

άνεργης, ουδέτερης μάζας, αλλά της **ένεργης** αυτής που στηρίζει οποιαδήποτε αγωνιστική ενέργεια, όπως π.χ. τις πρόσφατες καταλήψεις. Οι συνέπειες μιας τέτοιας λειτουργίας μπορεί να μορφοποιείται ορισμένες φορές σε «δημοφιλείς» ενέργειες (π.χ. χαβαλές, εκτόνωση, ροκ-πάρτυ, προβολές στυλ ΦΟΚΘ κλπ.) όμως δεν δημιουργεί κίνημα με κοινωνικούς επαναστατικούς στόχους. Και εδώ γίνεται το λάθος από οργανωμένες ή «οργανωμένες» δυνάμεις είτε της διοικητικής στάσης (άπομωνωτισμός) απέναντι σε τέτοιες ενέργειες. Είτε της άνοχής και της συμμετοχής. Και οι δυο λογικές είναι συγκλίνουσες. Άδυνατούν να εξηγήσουν, να αντιπαρατεθούν. Δυναμώνουν σε τελευταία άναλυση το αούθωρο. Γιατί η μέν πρώτη λογική το καταγγέλει και «ξεμπερδεύει», η δεύτερη υποκλίνεται μπροστά σ' αυτό. Τη πρώτη λογική την έχει ο ρεφορμισμός, την δεύτερη η Β' Πανελλαδική και η ΑΑΣΠΕ.

«Νά τή βρούμε». Άλλη μία μορφή έκφρασης του πιο κατάβαθου ατομικισμού μας και έρχεται να υποκαταστήσει την επαναστατική διαδικασία που είναι έργο των μαζών, με την ξεχωριστή, ατομική «άπελευθέρωση».

Ο ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΥΜΦΥΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Η ατομικιστική λογική οδηγεί σε ενέργειες που με αδιαφιλονίκητο τρόπο άμφισβητούν το δικαίωμα σε άλλους φοιτητές, οργανώσεις κλπ. να ενεργούν σύμφωνα με τη δική τους λογική. Η διατύπωση μιας αντιδιαμετρικά αντίθετης λογικής με τη δική τους οδηγεί σε έκρήξεις και παραληρήματα. Οι συζητήσεις που έγιναν τις μέρες της κατάληψης της ΦΜΣ ήλθαν να άποκαλύψουν όλο αυτό το σύνδρομο του νεοαναρχισμού. Οργανωμένη κλάκα (που βέβαια αναγκάστηκαν να τη σταματήσουν γιατί κινδύνευαν να χριστούν νέοι «Κ»νίτες), αυτή ήταν η αντιπαράθεσή τους. Παράλληλα η προώθηση ενεργειών κόντρα στη συνείδηση των φοιτητών που συμμετείχαν στην κατάληψη, ήταν ένα «κατόρθωμά» τους (ποιάς δέ θυμάται την «άπελευθερωτική» πράξη της ρύθμισης της κυκλοφορίας της Σόλωνος. (Επί 1 1/2 ώρα άφησαν τα αυτοκίνητα να περνούν με κόκκινο και τα σταματούσαν με πράσινο...).

«ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ» ή «ΖΗΤΩ ΟΙ ΝΕΟΙ ΗΓΕΤΕΣ»

Η «πολεμική» ενάντια στις «ιεραρχικές σχέσεις, τους ηγέτες» κλπ. είναι στην ήμερήσια διάταξη για το νεοαναρχικό-αυτόνομο ρεύμα. Στην πράξη, αυτό που συνέβαινε ήταν οι διάφοροι ηγετισκοί αναρχικοί, αυτόνομοι κλπ. να μονοπωλούν τις συζητήσεις κάνοντας βαρύγδουπες ανάλες και να προσπαθούν να οργανώσουν κλάκα όταν μιλάγε κάποιος άλλος. Όταν βέβαια μιλάγε ο άρχηγός τα βλέμματα εύλαβικά και με κατανύξη (έννοούμε πάντα μία ομάδα ορισμένων δεκάδων) θεωρούσαν αυτό που με ύφος 300 Κροπότκιν και Μπακούιν κλπ. «κατακεραύνωνε» τους «σταλινικούς γραφειοκράτες».

Πίσω απ' όλη την αντιηγετική ύστερία τους κρύβεται η θεοποίηση των «νέων ηγετών», που μάλιστα πολλές φορές δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τους άστοιχους πολιτικάντηδες.

Γ' ΣΥΝΟΔΟΣ Κ.Σ. τής «Κ»ΝΕ

Μιά όχι και τόσο «τυχαία» όμόφωνη απόφαση

Στά τέλη του Δεκέμβρη πραγματοποιήθηκε μία σηµαδιακή Σύνοδος του Κ.Σ. τής «Κ»ΝΕ: Ήρθε άμέσως μετά από µιά όχληρη περίοδο για την όργάνωση αυτή, περίοδο που η νεολαία δυνάµωσε τον άγώνα της άπέναντι στην άντιλαϊκή πολιτική της Δεξιάς και της κυβέρνησης Καραµανλή. Πάνω άπ' όλα έντάθηκαν οι άγώνες της σπουδάζουσας νεολαίας και των φοιτητών. Και είναι άναμφισβήτητο πώς στο έπικεντρο βρέθηκαν οι συνεχείς και έντονες κινητοποιήσεις για την κατάργηση του 815.

Έδώ και πολύν καιρό η ευάισθητη στις νέες ιδέες και προβληματιζόµενη νεολαία παρατηρεί µε κριτικό µάτι τις σηµαντικές πολιτικές εξελίξεις και πάνω άπ' όλα δοκιµάζει στην πράξη το µέτρο της συνέπειας των ευκολων διακηρύξων που άκούει. Ποιάς είναι αυτός

που σήμερα μπορεί να ισχυριστεί πώς δεν έχει άνέβει σε άφάνταστα ψηλό βαθμό ο προβληματισμός και η κριτική σκέψη της νεολαίας; Πώς κάθε μικρό ή μεγάλο γεγονός σήμερα δεν περνάει άπαρατήρητο, και ότι γίνεται άκριτα άποδεκτό; Σίγουρα κανείς, μόνο που τώρα πρέπει να βρίσκει τρόπους να τό µισοπαράδεχεται και δημόσια.

Βέβαια η νεολαία ούτε από σχετικισμό, ούτε από σκεπτικισμό πάσχει. Τό αντίθετο μάλιστα, επιβεβαιώνοντας έξ άλλου και τις βιολογικές της προδιαγραφές. Υπάρχουν αίτιες πρώτιστα πολιτικές που έχουν κάνει ώστε εκείνα τά κάποτε λεπτά και δυσνόητα ζητήματα σήμερα να άφομοιώνονται και να γίνονται σε βάθος άντιληπτά από όλο και µεγαλύτερες µερίδες της νεολαίας. Ποιάς όμως είναι αυτές οι πολιτικές αίτιες; Μήπως τό «αυταρχικό καθε-



στώς, πού εκδηλώνεται όλο και πιό ώμά σέ βάρος τών έλευθεριών και τής συμμετοχής τής νεολαίας στά ζητήματα πού τήν άφορδουν...» ή μήπως «ή προοπτική τής μακρόχρονης και σκληρής πάλης γιά ριζικές λύσεις στά προβλήματα τής, τό ότι, πολλές φορές δέν φαίνονται άμεσα και «χειροπιαστά» τά άποτελέσματα τών μαζικών άγώνων...»; Πότε τά καθεστώτα στην Έλλάδα δέν ήταν άντιλαϊκά και «αύταρχικά» και τότε οι άγώνες ήταν ρόδινοι και μέ εύκολα άποτελέσματα; Κι όμως γιατί τώρα κατά τήν 3η Σύνοδο εκδηλώθηκαν τόσο έντονα οι «ταλαντεύσεις και άμφιβολίες γιά τή σημασία και τήν άποτελεσματικότητα τής οργανωμένης πάλης»;

Μήπως, πάλι, οι πολιτικές αίτιες πού έχουν κάνει άμελιχτη τήν κριτική τής νεολαίας σήμερα ξεληθοῦν από τήν άρχουσα τάξη, πού «καταβάλλει, σήμερα, πιό έντονες και συστηματικές προσπάθειες γιά νά ένισχύσει τις ταλαντεύσεις και νά άποπροσαντολίσει τούς νέους...»;

Άλλά κι άν άκόμα γίνουν δεκτά τά συμπεράσματα τής 3η Συνόδου γιά τις ταλαντεύσεις τής νεολαίας, τί σχέση έχει αυτό τό πρόβλημα μέ τις «άναρχοαυτόνομες» ομάδες πού τελικά έρχονται νά επισφραγήσουν (άλλά και νά δικαιώσουν τήν ύπαρξη) αυτών τών βαρύγδουπων «κοινωνικών» αναλύσεων;

Βέβαια ή «Κ»ΝΕ και ή 3η Σύνοδος του Κ.Σ. τής δέν μπορούν πιά νά παραγνωρίσουν μερικά πράγματα. Πρώτα-πρώτα, δέν είναι εύκολο νά παραγνωριστεί αυτή καθευατή ή πολιτικοποίηση και ή ένταση του προβληματισμού τής νεολαίας. Δεύτερο, τό ότι μερικά πρώτα άποκυήματα τών έντονων ζυμών στους κόλπους τής νεολαίας δέν στράφηκαν τόσο ένάντια «στήν άμφισβήτηση και του ίδιου του κύρους τών μαζικών φορέων, τής ίδιας τής οργανωμένης πάλης», όσο — κύρια — στην «Κ»ΝΕ πού διέλυσε και τις τελευταίες άυταπάτες και στον πιό «άνυποψίαστο» φοιτητή.

Μήπως έχει ύπ' όψη τής ή «Κ»ΝΕ — γιά νά πληροφορήσει τά μέλη και τούς όπαδούς τής — κάποιον Ιστορικό προηγούμενο μιάς τόσο δήθεν καρπωμένης άντιδραστικής συνομοσίας, πού νά ήταν ταυτόχρονα και «άντικομμουνιστική» και νά άγκάλιαζε σέ τέτοια κλίμακα φοιτητές και νεολαίους; Έγινε ποτέ κάτι τέτοιο μέ τό παλιό, επαναστατικό ΚΚΕ; Ή μήπως τότε τά άναρχικά ρεύματα ήταν άνύπαρκτα;

Τά πράγματα όμως δέν φτάνουν μόνο μέχρι εδώ. Στόν «Ο» Νο 281 ύπάρχει ένα βασικό άρθρο μέ τίτλο: «Γιά τή συμμετοχή τής νεολαίας στην πάλη γιά τήν άλλαγή». Εκεί ο άρθρογράφος

Έχει «πλατύ πνεύμα». Συνδέει τά «ύπογεια ρεύματα» τής δυσαρέσκειας και τής διαμαρτυρίας μέ τις «προσδοκίες και τά όνειρα (τών νέων αυτών), πού τό καθεστώς δέν μπορεί νά ίκανοποιήσει». Άφου Ξαναεπαναλάβει τις διαπιστώσεις τής 3ης Συνόδου, καταλήγει μέ κουτοπόνηρο ψευτορομαντισμό: «παρμένει όμως τό γεγονός ότι πίσω άπ' όλα αυτά, όσο βαθιά κι άν είναι κρυμμένος, βρίσκεται ο σπόρος τής αντίθεσης τών νέων μέ τό σημερινό καθεστώς». Και συνεχίζει τήν «αύθεντική» έρμηνεία τής 3ης Συνόδου μέ άηδιαστικό πατερναλισμό: έγκωλύπνεται τό «αυθόρμητο» δηλώνοντας πώς τά μαζικά, ένωτικά κινήματα είναι εκείνα πού θά είναι «ίκανά νά συνεχίσουν τόν ένθουσιασμό και τήν πρωτοβουλία τών πλατιών μαζών». Άλλά πώς; «Όχι καταστρέφοντας τή ζωντάνια και τή φρεσκάδα του αυθόρμητου σέ προκατασκευασμένα σχήματα»!

Πώς όμως κι έτσι έχουν βαλθεί από τό Κ.Σ. μέχρι τούς άρθρογράφους τού «Ο» νά καταπιάνονται μέ τά νέα δεδομένα στό Φ.Κ.; Άναγνωρίζουν και οι ίδιοι πώς τά φαινόμενα έχουν πάρει μαζικές διαστάσεις. Φασούλι τό φασούλι γεμίζει τό σακούλι: 300 προβοκάτορες του Ρουφογάλη + μιά ομάδα από άλλτες στην Πάτρα + διάφοροι ύποπτοι άναρχοαριστεριστές + 500 στην πορεία τής 29ης Νοέμβρη κ.ο.κ. Τώρα βέβαια, μιάς και πήρε μαζικές διαστάσεις, τά πράγματα αλλάζουν. Όχι όμως μόνο γι' αυτό. Οι καιροί είναι δύσκολοι και γιά τήν ίδια τήν «Κ»ΝΕ πού άντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα από τόν οργανωμένο κόσμο τής. Γιατί βέβαια δέν είναι τυχαίο ότι άποτελεί βασικό τροφодότη έμψυχου ύλικού τής άυτονομίας. Ούτε είναι τυχαίες οι μαζικές φυγόκεντρες τάσεις πού όλο και δυναμώνουν στό έσωτερικό τής. Σήμερα ή «Κ»ΝΕ άντιμετωπίζει μιά έντονη

κρίση. Οι οργανωτικές άδυναμίες και κατευθύνσεις τής 3ης Συνόδου τό επιβεβαιώνουν.

Πώς θά μπορούσε νά είναι διαφορετικά. Όταν από τήν ψήφιση του 815 έσπερνε τήν ήττοπάθεια και τό συμβιβασμό μέ τό γνωστό σλόγκαν: ή κατάργηση του 815 είναι σύνθημα λαθεμένο γιατί είναι άμεσα άπραγματοποίητο. Όταν χέρι-χέρι μέ τή ΔΑΠ μαυρίστηκε από όλο τό Φ.Κ. στις Γ.Σ. γιά τήν έντατικοποίηση, τό σαμποτάρισμα του κυβερνητικού τομέα και τήν κατάργηση του 815. Όταν κατανήφισε δλες άνεξάίρετα τις κινητοποιήσεις, στις σχολές ένάντια στόν 815. Όταν στις περσινές φ. εκλογές εμφάνισε στή Νομική ένα πρώτο μαζικό και θρασύτατο δείγμα του σοσιαλφασισμού τής. Όταν άντιτάχτηκε μετά μανίας στην κινητοποίηση τής 17ης Μάη. Όταν φέτος πρόσθεσε στό ένεργητικό τής ένα Πολυτεχνείο και ένα Χημικό. Όταν είναι κατοχυρωμένο σέ ευρύτατη πιά κλίμακα ότι ή «Κ»ΝΕ είναι ή ύπ' άριθμ. 1 ξεπουληματική και φασιστική δύναμη στό Φ.Κ. Όταν, όταν, όταν...

Τά περιθώρια του νά πείθει τόν κόσμο τής είναι ήδη άρκετά περιορισμένα. Πριν συνέλθει μέ τις δημαγωγίες τής 3ης Συνόδου άπολογείται γιά τό Αφγανιστάν. Σήμερα ή «Κ»ΝΕ βρίσκεται σέ άμυνα. Άπολογητικό και συγκρατημένο είναι τό πνεύμα πού διαπερνάει τήν 3η Σύνοδο. Άλήθεια, γιατί δέν γίνεται ούτε ή παραμικρή άναφορά στους «αριστεριστές»;

Όσο γιά τή νεολαία, τούς προβληματισμούς, τις τάσεις και τά ρεύματα πού τήν άπασχολούν, θά ναι φρόνιμο νά πολυαπασχολείται ή «Κ»ΝΕ. Άς άρκεστεί στις «όμοφωνίες» τής πού, τώρα τελευταία, γίνονται όλο και περισσότερο προνόμιο πού άσκεείται από τό Κ.Σ. και πάνω...



Είναι εύτυχιμένος, γιατί μπορεί νά διαλέξει...



ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΑΡΧΟΚΟΜΟΥΝΙΣΤΑΣ

ΠΛΗΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΔΗΤΕΣ ΤΑ
ΤΑΝΚΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΠΛΑΣΑΣ ΚΑΙ ΘΑ
ΣΑΣ ΛΥΟΣΟΧΝ



ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΑ "ΑΓΝΩΣΤΩΝ"

Μ' αυτό το "τελεσίγραφο" έκαναν την εμφάνισή τους στην Κατάληψη του Φυεμιού οι γνωστοί "άγνωστοι" του κ. Μπαλίου. Και ναι μεν δεν πραγματοποιήσαν την άπειλή τους να "επέμβουν" οι επίλεκτοι "ομάδες νεοναζιστών" τους προλάβαν όμως οι επίλεκτοι ... ομάδες της "Κ.ΝΕ.

20/11/79 0 815
ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Καθάρματα που έρχετο εκτός βελί
Της Πανεπιστημίου Σχοχός
ΣΑΣ ΔΙΑΤΑΣΟΜΕ να ως εχρησιμοποιήστε
έγκαιρα.

ΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΚΡΟΝΙΕΣ ΜΑΣ
ΘΑ ΕΒΕΝΘΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕ
ΤΟ ΒΙΖΟΥΤ Η ΠΕΡΙΕΙΩΣ ΚΑΙ ΦΟΛΙΚΑ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ
ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

4^ο ΛΥΟΣΟΧΝ

ΝΕΑΣ ΤΑΞΙΣ

ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΥ ΟΜΑΔΟΣ ΝΕΟΝΑΖΙΣΤΩΝ
"Η τελεσίγραφος αλαμπε ελ ζιουρμικιτητα
ετσι διο(οριση) ημε ταρρι τε ροιρφο"

ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗΝ



- Στις 14 Δεκέμβρη χιλιάδες φοιτητές μετά από κάλεσμα των συντονιστικών επιτροπών πραγματοποιήσαν μεγαλειώδη πορεία. Σε αυτή την κινητοποίηση εκφράστηκαν αρκετές αδυναμίες. Πέρα από το θετικότερο γεγονός της συσπείρωσης χιλιάδων φοιτητών στο μπλόκ των Σ.Ε., δεν ξεκαθαρίστηκε έγκαιρα και πλατιά γιατί η πορεία πρέπει να κατευθυνθεί στη Βουλή.

Το γεγονός αυτό συνετέλεσε στην αδυναμία του μπλόκ να φτάσει στη Βουλή. Αρνητικό ήταν και το γεγονός ότι επικράτησε το πνεύμα, στη συνέχεια, «δεν έχουμε σχέση με τη συγκέντρωση της ΕΦΕΕ», με αποτέλεσμα το μπλόκ να φύγει «παγωμένο» προς τα Προπύλαια. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν έγινε κατορθωτό, παρά τις έντονες παρεμβάσεις της ΠΠΣΠ, να συζητηθεί η εμπειρία αυτής της κινητοποίησης.

Τά ξημερώματα της 17/12 γίνεται η φασιστική επίθεση της «Κ»ΝΕ στο Χημείο. Ακολουθεί η εκκαθάριση διασπέρβλωσης της αλήθειας από την «Κ»ΝΕ. Στη συνέχεια εξαφανίζεται από Νομική, ΦΜΣ ως το τέλος των καταλήψεων.

Τελικά, κάτω από την πίεση του μαζικού πανφοιτητικού αγώνα η κυβέρνηση αναγκάστηκε να αποσυρεί τον ν. 815 στις 3.1.80. Πρόκειται για μία σοβαρή πολιτική ήττα της Δεξιάς που πρώτη φορά αναγκάστηκε να αποσυρεί τόσο σοβαρό για την πολιτική της νομοθέτημα. (Αυτό φυσικά δε σημαίνει ότι παραιτείται από τις επιδιώξεις της στην ανώτατη εκπαίδευση). Όλα αυτά τα γεγονότα είναι και ήττα της συμβιβαστικής πολιτικής του ρεφορμισμού, που ύποσκειλιόθηκε από το νέο αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα.

ΕΞΑΜΗΝΑ: – "Ίδια γεύση (μέ 815) και... – ..."Οχι! ευχαριστώ!

Τά ΕΞΑΜΗΝΑ άποτελοδν θάλεγε κανείς ένα άπό τά ποιό ούσιαστικά στοιχειά τών «δημοκρατικών άλλαγών», τήν πεμπτουσία τής πολιτικής τών ρεφορμιστών (καί ιδιαίτερα τής «Κ»ΝΕ) στο πρόγραμμα τους για τή ρύθμιση τής εκπαιδευτικής λειτουργίας, ένα κομμάτι άπό τό θεσπέσιο τους όνειρο, τής διαμόρφωσης ενός «δημοκρατικού πανεπιστήμιου στην ύπηρεσία του λαού».

'Αλλοίμονο! Τά ΕΞΑΜΗΝΑ ύπάρχουν! Ζοδν και έξουσιάζουν πολλούς φοιτητές. Τό όνειρο, ή τουλάχιστον ένα κομματάκι του έγινε πραγματικότητα. "Ας τή δοδμε όμως στις πρόσφατες πτυχές τής.



"Ενα έρώτημα που έστειλε τό ύπ. παιδείας σε μερικές σχολές, ή ύποστήριξη άπό συγκεκριμένους πρυτάνεις και καθηγητές τών εξαμήνων, καθώς και ή προπαγάνδισή τους άπό δεξιές εφημερίδες, φέρνουν ξανά στην επιφάνεια τό πρόβλημα που άπασχόλησε και τό 78-79 πολλές Γ.Σ. τότε άπό άλλη αίτια: Τό πρότεινε ή «Κ»ΝΕ σαν σύστημα σπουδών.

Πρέπει να συνδέσει κανείς μερικά στοιχεία, για να καταλάβει γιατί τά εξαμήνα έχουν σοβαρότατες πιθανότητες να γίνουν αντικαταστάτες του 815 σε μερικές τουλάχιστον σχολές.

Τά εξαμήνα προωθήθηκαν πρώτα στο ΕΜΠ, σχολή άμεσα συνδεδεμένη με τήν παραγωγή. Γενικά άπασχόλησε κυρίως θετικές σχολές (π.χ. ΦΜΣ Αθήνας, Πολ. Θεσσαλονίκης κλπ.). Βασική τους πλευρά άποτελεσε και άποτελεί ή έντονη έντατικοποίηση, πράγμα που φανερώνει και τήν συγγένεια με τόν 815.

Τά παραπάνω δείχνουν με σαφήνεια ότι τά εξαμήνα είναι μέσα στην λογική του μονοπωλιακού εκσυγχρονισμού.

Τό άν θα επικρατήσουν τελικά θα εξαρτηθεί και άπό έσωτερικές αντίθεσεις στη δεξιά.

'Αξίζει επομένως να δεί κανείς τό σύστημα αυτό, κυρίως άπό τήν σκοπιά του ΕΜΠ, γιατί οι πιο φανατικοί του θαυμαστές αυτό έχουν σαν πρότυπο.

Τά εξαμήνα πρόβλεπαν, στο ξεκίνημά τους, εκτός φυσικά άπό τόν αυτόνόητο χωρισμό του έτους σε δύο εξαμήνα, τά εξής:

1. κατάργηση γ' περιόδου

2. προαπαιτούμενα, δηλαδή να μην μπορείς να πάρεις κάποιο μάθημα σ' όποιοδήποτε εξαμήνο, άν πριν δέν έχεις περάσει κάποιο άλλο: τό Α προαπαιτούμενο του Β.

"Ετσι άρχισαν τή «σταδιοδρομία» τους τά εξαμήνα στο ΕΜΠ, μ' ένα πρόσωπο άρκετά άθωο — άν τό συγκρίνει κανείς με τή σημερινή κατάσταση στο ΕΜΠ μετά μία πορεία δύομισυ χρόνων. 'Απ' τή στιγμή όμως, που τά εξαμήνα πέρασαν, στην πορεία αυτή τών δύομισυ χρόνων μέχρι σήμερα, έχουν «εμπλουτιστεί» με τέτοιες αντιδραστικές διατάξεις, ώστε έχουν γίνει ένα φοβερά πολύπλοκο, κυριολεκτικά τερατώδες εξεταστικό σύστημα. Πιο συγκεκριμένα τά μέτρα που «εμπλούτισαν» τό έτσι κι άλλιως αντιδραστικό άρχικό σύστημα, ήταν:

α) άλυσίδα προαπαιτούμενων:

Τό Α προαπαιτούμενο του Β, τό Β προαπαιτούμενο τών Γ και Δ κλπ. "Ετσι, ένα μάθημα είναι προαπαιτούμενο πολλών άλλων.

β) Μίνιμουμ:

Για να μπορείς να δώσεις εξετάσεις σε κάθε μάθημα πρέπει να ανταποκριθείς στη διάρκεια του εξαμήνου σε κάποιες προαπαιτήσεις:

Θέματα στα μεγάλα έτη, άσκήσεις στα μικρά, τά όποια χρειάζονται τρέξιμο, συλλογή πληροφοριών και δεδομένων, έπεξεργασία κλπ. και άπαιτούν σε χρόνο ένα μεγάλο μέρος του εξαμήνου. "Αν δέν ανταποκριθείς στις άπαιτήσεις αυτές στο χρονικό διάστημα του εξαμήνου δέν δίνεις τό μάθημα. "Αν δέν συμπληρώσεις τις προαπαιτήσεις μέχρι τό μεθεπόμενο εξαμήνο, ξαναρχίζεις τό μάθημα άπ' τήν αρχή — εργαστήρια, ώρες κλπ.

3) περιορισμοί ώρων:

Κάθε μάθημα έχει ένα σύστημα ώρων — παραδόσεις, εργαστήρια, φροντιστήρια κλπ. Τό σύνολο τών ώρων για όλα τά μαθήματα τή βδομάδα είναι 32 τό μάξιμουμ. 'Εδω ισχύει ό εξής περιορισμός. Σε κάθε εξαμήνο, εκτός άπ' τά μαθήματα του εξαμήνου βάσης — δηλ. αυτού με τις 32 ώρες τή βδομάδα — , μπορείς να μεταφέρεις άπό προηγούμενα εξαμήνα τόσα μαθήματα που να μη συμπληρώνουν πάνω άπό τό 1/4 τών κανονικών ώρων του εξαμήνου — δηλ. 8 τό πολύ ώρες — Και επειδή τό κάθε μάθημα έχει άπό 4-6 ώρες τή βδομάδα, στην καλλίτερη περίπτωση μπορείς να μεταφέρεις 2 μαθήματα, στις δέ περισσότερες φορές ΜΟΝΟ 1. "Ετσι, καταργούνται ούσιαστικά οι 3 μεταφορές, τήν ίδια στιγμή που διατυμπανίζεται ότι ύπάρχουν άπεριόριστες.

4) εύρος εξαμήνων:

"Αν πάρεις ένα μάθημα σε κάποιο εξαμήνο, πρέπει αυτό να τόχεις περάσει όποσδήποτε 5 εξαμήνα μετά, διαφορετικά δέν μπορείς να προχωρήσεις, δέν μπορείς να πάρεις κανένα μάθημα. π.χ. ένα μάθημα του 1ου εξαμήνου πρέπει να τό περάσεις και μέχρι τό 6ο. "Αν δέν τό περάσεις θα μείνεις στο 6ο εξαμήνο μέχρι να τό περάσεις. Στο μεταξύ στη διάρκεια άπό τό 1ο μέχρι τό 6ο εξαμήνο έχεις δικαίωμα να πάρεις τό μάθημα μόνο 3 φορές. "Αν στις 3 αυτές φορές δέν τό περάσεις ΔΙΑΓΡΑΦΕΣΑΙ (σ' αυτό θα άναφερθούμε παρακάτω).

5) Σ' όλα αυτά να προσθέσουμε και τή «δημιουργική» δραστηριότητα τών καθηγητών που «άνεπιστημα» έχουν πάρει διάφορα αντιδραστικά μέτρα π.χ. ό αριθμός τών προαπαιτούμενων άρχικά ήταν περίπου τό 12 στα έκατό του συνολικού αριθμού τών μαθημάτων, τώρα έχει γίνει τό 25 στα έκατό περίπου. 'Επιλέον τό άγριο κοφτήρι είναι κάτι τό συνηθισμένο.

‘Ο Μανωλιός τουλάχιστον βάζει τά ροῦχα του ἀλλοιῶς

Σέ σχόλιο τοῦ ‘Οδηγητῆ (11/1/80) μέ τίτλο «Τί θά γινόμαστε χωρίς ΠΠΣΠ» ἐπιχειρεῖται νά σχολιαστοῦν μέ τό γνωστό (φρικαλέο εἶναι ἀλήθεια) στυλ τοῦ «Ο» καί μέ εἰρωνική διάθεση ἐκτιμήσεις τῆς ΠΠΣΠ πού ἀφοροῦν τήν πρόσφατη κινητοποίηση τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καί τά τρέχοντα καθήκοντα τοῦ φ.κ.

Εἰρωνεύεται ὁ σχολιογράφος τῆς «Κ»ΝΕ τήν ἐκτίμηση τῆς ΠΠΣΠ ὅτι ὁ ρόλος τῆς παράταξης ἦταν καθοριστικός στή μάχη γιά τόν 815. Τόν εὐδαιμονισμό του μάλλον δέ τό συμμαρίζονται τά μέλη τῆς «Κ»ΝΕ καί πολύ περισσότερο οἱ πλατύτερες φοιτητικές μάζες. Ἡ τακτική τῆς «Κ»ΝΕ γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ 815 ἀποδείχθηκε τουλάχιστον ἀνεπαρκής. Οἱ ἐξελίξεις, τά γεγονότα πού διαδραματίστηκαν ἐπί ἐνάμισιο χρόνο στά πλαίσια τοῦ φ.κ. ὑπογράμμισαν τή χρεωκοπία τῆς ἐπανελημμένα. Κινήθηκε τό φ.κ. στή λογική τῆς «ἀδρανοποίησης τοῦ 815 μέ τήν προώθηση θεσμικῶν δημοκρατικῶν ἀλλαγῶν πού νά ἀχρηστεύουν τίς διατάξεις του»; (Καί φυσικά αὐτό τό σκοπό εἶχαν ὅλες οἱ προτάσεις πού ἔγιναν ἀπό τήν «Κ»ΝΕ αὐτή τήν περίοδο καί κυκλοφόρησαν κατά χιλιάδες σέ μπροσούρες γιά «Δημοκρατικό ἔξεταστικό», «Δημοκρατική ὀργάνωση σπουδῶν», «Δημοκρατικό πρόγραμμα σπουδῶν» κλπ.) Φυσικά ὄχι. Ἀντίθετα υἱοθετήθηκε ἡ ἀντίληψη τῆς μετωπικῆς ἀντιπαράθεσης μέ τήν κυβέρνηση γιά τήν κατάργηση τοῦ 815. Τό γεγονός αὐτό ἔχει κεντρική σημασία γιά τό ρόλο πού διαδραμάτισε κάθε δύναμη στή πάλη ἐναντία στόν 815. Μέ βάση αὐτό τό γεγονός γίνεται ἡ ἐκτίμηση γιά τόν καθοριστικό ρόλο τῆς ΠΠΣΠ αὐτή τήν περίοδο. Καί δέν ἔμεινε ἡ ΠΠΣΠ στήν προβολή μόνο τῆς ἀντίληψῆς τῆς. Τήν ἔδεσε μέ τήν καθημερινή πραγματικότητα τῶν ΑΕΙ καί ἡ παρέμβαση τῆς ὅλη αὐτή τήν περίοδο ἦταν καθοριστική στήν οἰκοδόμησή τῶν δρων τοῦ πρόσφατου φοιτητικοῦ ξεσηκώματος. Ἀλήθεια πότε οἱ ΓΣ υἱοθέτησαν σάν συνθήματα -αἰχμη ἐναντία στόν 815 τίς «θεσμικές ἀλλαγές» καί πολύ περισσότερο σάν περιεχόμενο τῶν μαζικῶν κινητοποιήσεων τῆς τελευταίας περιόδου; Ποτέ. Καί βρέθηκε στή θλιβερή θέση ἡ «Κ»ΝΕ νά μὴν ἔχει τό κουράγιο κἄν νά προτείνει τίς θέσεις τῆς ἀπό ἕνα σημείο καί μετά, ἰδιαίτερα τό τελευταῖο δίμηνο. Ἀντίθετα οἱ προτάσεις τῆς ΠΠΣΠ γίνονταν καί τακτική τοῦ φ.κ. (Ἐποχή ἀπό γ' περίοδο, καταλήψεις κλπ.) Φυσικά δέν ἰσχυρίζεται ἡ ΠΠΣΠ ὅτι καθοδῆγησε τό φ.κ. αὐτή τήν περίοδο. Καί αὐτό τό καταλαβαίνει ὁ σχολιογράφος τοῦ «Ο». Ὅμως γιά τήν «Κ»ΝΕ πού βρέθηκε τελείως στό περιθώριο ἢ στήν καλύτερη περίπτωση στήν οὐρά τῆς ΠΠΣΠ τέτοιου εἶδους εἰρωνίες ἔρχονται νά δείξουν τουλάχιστον ἕνα χαζόχαρούμενο εὐδαιμονισμό. Ἡ ἴδια λυσσαλέα πολεμική πού κάνουν οἱ ὀργανώσεις τῆς «Κ»ΝΕ στήν ΠΠΣΠ ὁ ὅλος τούς χώρους τό ἴδιο γεγονός ἐπιβεβαιώνει.

Μέλη τῆς «Κ»ΝΕ σέ στυλ σάντουιτς «ἀλλά ΕΦΕΕ» προπαγανδίζουν τίς θεσμικές «ἀλλαγές».

«ΕΚΕΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ - ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ» Ἡ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ.

Ἡ ἠθελημένη διαστρέβλωση πού ἐπιχειρεῖται στό ἴδιο σχόλιο εἶναι γύρω ἀπό τό πρόγραμμα πάλης τοῦ φ.κ. Ἐντοπίζει τήν διαφορά «Κ»ΝΕ καί ΠΠΣΠ στό ἐπίπεδο τοῦ «ἐμεῖς ἔχουμε ὑπάρκτο πρόγραμμα πάλης ἢ ΠΠΣΠ δέν ἔχει». Ἀρχικά χρειάζεται μιὰ διευκρίνηση ἀναγκαία. Ὑπάρχει μιὰ λεπτή διαφορά ἀνάμεσα στό «πρόγραμμα θεσμικῶν ἀλλαγῶν» τῆς «Κ»ΝΕ ἀλλά καί σέ ὁποιοδήποτε διεκδικητικό πρόγραμμα καί στό πρόγραμμα πάλης ὅπως τό ἐννοεῖ ἡ ΠΠΣΠ. Καί ἔγκειται στό γεγονός ὅτι πρόγραμμα πάλης σημαίνει κινητοποίηση, συσπείρωση τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου γύρω ἀπ' αὐτό. Καί τό «πρόγραμμα» τῆς «Κ»ΝΕ δέν κατόρθωσε ποτέ νά γίνει «πρόγραμμα πάλης» πού νά κινητοποιήσει τό φοιτητικό κόσμο ἔστω καί στό 1/10 τῆς πρόσφατης φοιτητικῆς κινητοποίησης γιά τήν κατάργηση τοῦ 815. Αὐτή θά εἶναι ἡ τύχη καί τοῦ καθόλου νέου «προγράμματος» πού προτείνει τώρα ἡ «Κ»ΝΕ ἀλλά καί ὅλο τό ρεφορμιστικό μπλόκ. Γιά δύο λόγους 1) Ὁ ρεφορμισμός δέν βλέπει κατ' ἀρχάς ὁποιοδήποτε πρόγραμμά του σάν πρόγραμμα πάλης. Σά μέσο συσπείρωσης καί καθολικῆς κινητοποίησης τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου. Τά ὅσα διαδραματίστηκαν τήν περίοδο 75-78 τό ἀποδεικνύουν. Οἱ ρεφορμιστές εἶχαν ἐπιτυχίες στό τομέα τῆς συσπείρωσης τεχνικῶν καθηγητῶν ἀλλά ἡ κατάσταση μέ τό κίνημα ἦταν ἀντιστρόφως ἀνάλογη. Καί ἡ καθοδική πορεία τοῦ φ.κ. ἐπισφραγίσθηκε μέ τήν προώθηση τοῦ 815 πού ὑπογράμμισε τό γεγονός τῆς κυβερνητικῆς δυνατότητας νά ἐπιχειρεῖ τεράστιας ἔκτασης ἐπιθέσεις στό φ.κ. πού ἀφοπλισμένο πλέον εἶχε χάσει τήν δυνατότητα ἀμεσης καί ἀποτελεσματικῆς ἀπάντησης. Γιά τήν περίοδο



πού ξεκινά τώρα για το φ.κ. ο ρεφορμισμός προωθεί άκριβως την ίδια τακτική που είχε οδηγήσει στην άποτελμάτωση. Βέβαια αυτόμα ένα βασικό γεγονός. Την ύπαρξη του αγωνιστικού φοιτητικού κινήματος που ή παρουσία του και ή δράση του σφράγισε την πρόσφατη περίοδο αγώνων του φ.κ.

2) Οί βασικοί άξονες του ρεφορμιστικού προγράμματος (έκδημοκρατισμός - έκσυγχρονισμός) δέν οδηγούν στην σύγκρουση με την Δεξιά. Έξ άλλου δέν έχουν καν ένα τέτοιο στόχο οί ρεφορμιστές. Γιατί; Οί κεντρικοί άξονες τής πολιτικής τους είναι άπόλυτα μέσα στην λογική τής δεξιάς.

α) Κατ' άρχάς όσον άφορά τόν έκσυγχρονισμό. Μιά άπλή παράθεση τών νομοσχέδιων για τά ΑΕΙ που πρότειναν τό «Κ»ΚΕ και τό ΠΑΣΟΚ στη Βουλή και του 815 στά θέματα τής όργάνωσης τών σπουδών πειθούν και τόν πιο δύσπιστο (πρακτικό παράδειγμα ή όργάνωση τών σπουδών στό Μεταόβειο Πολυτεχνείο. Είναι γνωστό άκόμη ότι οί έξεταστικές περιόδοι είναι δύο στά σχέδια νόμου του ρεφορμισμού). Κυβερνητική λογική και λογική τής κυβέρνησης είναι Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ. Καί δέν είναι άμοιρο αυτής τής εύθυγράμμισης τό γεγονός τής υιοθέτησης τών προτάσεων τής «Κ»ΝΕ άπό αντίδραστικούς σάν τό Δημαρόγκωνα ή άλλους καθηγητές ή και συγκλήτους (π.χ. έξάμηνια).

β) 'Ο «έκδημοκρατισμός» 'Η άπομυθοποίηση όρισμένων έννοιών έχει μία ιδιαίτερη σημασία σ' αυτή τή φάση. Τί έννοούν οί ρεφορμιστές όταν λένε «έκδημοκρατισμός». Τό περιεχόμενο του μπορεί νά συνοψιστεί στη φράση «Τούς όρους συμμετοχής τους έκσυγχρονισμό». Δηλαδή τή συμμετοχή τους, τίς δυνατότητες επέμβασής του στό νέο έκσυγχρονισμένο καθεστώς. 'Ο «έκδημοκρατισμός» σάν «πεδίο πάλης» για τό ρεφορμισμό είναι πεδίο διεκδίκησης μεγαλύτερου κομματιού τών έξουσιών στό Πανεπιστήμιο και άπόκτησης έρεισμάτων στό μηχανισμό τους. Συμμετοχή δηλ. στά Πανεπιστημιακά όργανα κλπ. 'Η συμμετοχή τους σ' αυτά και οί όροι συμμετοχής τους καθορίζουν τό άν τά Πανεπιστήμια θά είναι δημοκρατικά! Καί ό μύθος του «έκδημοκρατισμού» καταρρέει περισσότερο με μία προσεκτική μελέτη τών «δημοκρατικών» προγραμμάτων σπουδών που προτείνει ή «Κ»ΝΕ. Στην ΑΣΟΕΕ π.χ. ή προσθήκη 2 μαθημάτων στό πρόγραμμα σπουδών («προτάσεις Πσκ ΑΣΟΕΕ για τό πρόγραμμα σπουδών») μετατρέπει ως διά μαγείας τό πρόγραμμα σε δημοκρατικό! 'Η ρεφορμιστική γυδαιότητα σε όλο της τό μεγαλειό!

'Αρα σάν πολιτική που δέν έχει ποιοτικά αντίδιαμετρικά χαρακτηριστικά (και όχι ποσοτικά, γιατί τέτοια έχει) με τήν πολιτική τής Δεξιάς στά ΑΕΙ δέν μπορεί νά άποτελέσει, αυτή ή πολιτική, άξονα συσπείρωσης και άθθεντικής μαζικής κινητοποίησης του φοιτητικού κόσμου.

Ποιάς είναι ό κεντρικός άξονας του προγράμματος πάλης τής ΠΠΣΠ; 'Η πάλη ένάντια στην έντατικοποίηση. Κατ' άρχάς πρέπει νά υπογραμμιστεί ότι ή πάλη αυτή άπό τή φύση της, αντίστρατεύεται μετωπικά τήν έκπαιδευτική πολιτική τής Δεξιάς. Κατά συνέπεια είναι μία έπιθετική πολιτική. 'Ο τρόπος που διατυπώνεται σε πρόγραμμα πάλης με συγκεκριμένους στόχους μπορεί νά διατυπώνεται είτε άρνητικά (π.χ. κατάργηση του 815, ή τών περιοριστικών διατάξεων τών έξαμηνών) είτε θετικά (π.χ. έξεταστικό). Αυτό είναι θέμα συσχετισμού τών δυνάμεων κάθε φορά. Σέ αυτή τή φάση μία τέτοια πάλη προωθεί τό δικαίωμα στη μόρφωση και δημιουργεί όρους για ένα πολιτικοποιημένο φ.κ. που θά μπορεί νά συμμετέχει ουσιαστικά στό λ.κ. Παράλληλα παλεύοντας για τίς δημοκρατικές έλευθερίες (ποινικοποίηση, 'Ασυλο κλπ.) τό φ.κ. δίνει ουσιαστικές μάχες ένάντια στην κυβέρνηση.

'Ας άφήσουν λοιπόν τίς κουτοπονηριές οί πολυγραφάτατοι του «'Οδηγητή». 'Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. 'Η διαφορά δέν βρίσκεται στό ότι αυτοί έχουν «πρόγραμμα» και ή ΠΠΣΠ δέν έχει. Βρίσκεται στην ουσία, στους κεντρικούς άξονες τής πολιτικής που προωθεί ό καθένας στό Πανεπιστήμιο. Καί άν τό θέλουν οί συντάκτες του «'Ο» άς αντίπαρεθεδούν σε αυτό τό επίπεδο. 'Όσο για τήν ΠΠΣΠ ό ρόλος του έκσυγχρονιστή του έκπαιδευτικού συστήματος στό καθεστώς του έξαρτημένου καπιταλισμού, δέν τής πάει. Προσιδιάζει άπόλυτα στην «Κ»ΝΕ. Τής τό χαρίζουμε...



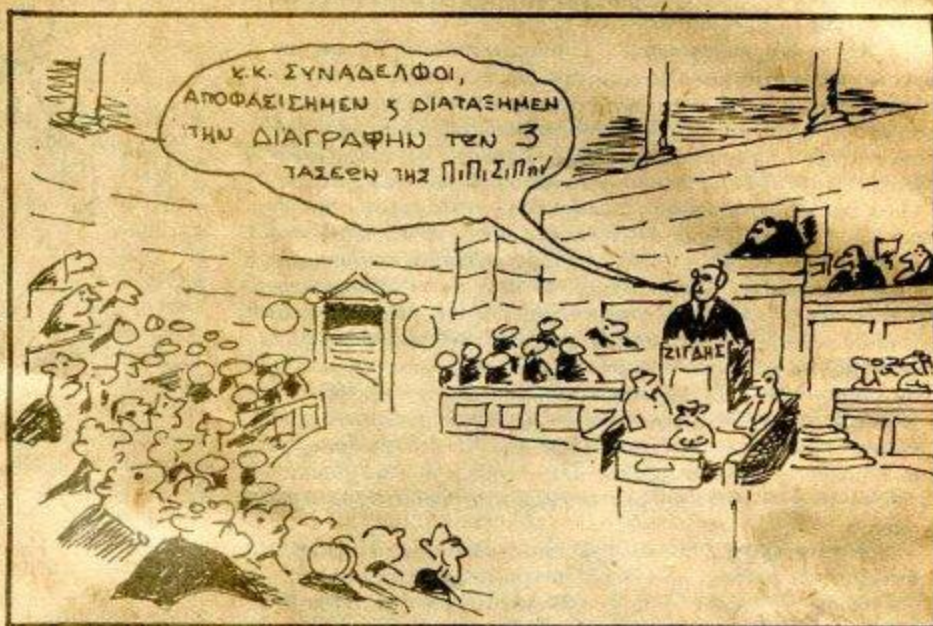
ΟΣΑ ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

(Η γνωστή παροιμία παραλλαγμένη κατά το δεύτερο ήμισυ έκανε την εμφάνισή της στους τοίχους της Νομικής τις μέρες της κατάληψης. Και καθώς βολήκαμε να γράψουμε κάτι για την επιδημία προβοκατορολογίας ενάντια στην ΠΠΣΠ που έχει εξαπολυθεί από την «Κ»ΝΕ και τη Ν. ΠΑΣΟΚ κύρια αλλά και από άλλες οργανώσεις που προωθούν, λένε, ένα νέο καθεστώς αντίληψων στο Πανεπιστήμιο, δέν βρήκαμε καλύτερο τίτλο απ' αυτόν για τουτό το σχόλιο).

ΤΑ ΚΑΝΕΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ...

Όσο οι εξελίξεις στά Πανεπιστήμια παίρνουν τροπή έκρηχτική, τόσο ή «Κ»ΝΕ και ή Ν.ΠΑΣΟΚ στριμώνχονταν περισσότερο. Ίδιαίτερα ή «Κ»ΝΕ βρέθηκε στη γωνία και ή αντίδρασή της ήταν μιά και χαρακτηριστική βέβαια. Ή γνωστή επίθεσή της στη ΦΜΣ. Ή ροή των γεγονότων αποδεικνύει τό φοβερό άδιέξοδο που βρέθηκε ό ρεφορμισμός τό τελευταίο διάστημα.

Τό άδιέξοδο αυτό ήλθε νά τό ύπογραμμίσει και ένα άλλο γεγονός. Ή εύρειας κλίμακας προβοκατορολογία που εξαπόλυσαν οι ρεφορμιστές ενάντια στην ΠΠΣΠ. Και έδώ ύπάρχει ένα γεγονός που άξίζει νά σημειωθεί. Ότι σε αυτή την έκστρατεία πήρε μέρος και ή Ν.ΠΑΣΟΚ όχι σε βάση άποσπασματική και εύκαιριακή, αλλά οργανωμένα, καθοδηγμένα μιάς και οι ίδιες μονότονες άνοησίες επαναλαμβάνονταν σ' όλους τούς Πανεπιστημιακούς χώρους.



«ΟΙ... ΤΡΕΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ... ΤΗΣ ΠΠΣΠ» (άνοησία πρώτη).

Πρώτο εύρημα που λανσαρίστηκε άρχικά από την «Κ»ΝΕ τις μέρες του τριήμερου γιορτασμού του Πολυτεχνείου και υιοθετήθηκε με... ένθουσιασμό και από την ΠΑΣΠ ήταν ή... έφεύρεση τριών διαφορετικών γραμμών στην ΠΠΣΠ. Μιάς δεξιάς, μιάς άναρχοαντίνομης και μιάς κεντρώας. Τούς άξίζει δίπλωμα εύρεσιτεχνίας, διπλό μάλιστα γιατί έφεύραν και από ποιούς εκφράζονται. Πάντως τό φοιτητικό κίνημα μετά την φοβερή άποκάλυψη αισθάνθηκε άνακουφισμένο. Ή επί τέλους έμαθε. Όσο για την ΠΠΣΠ διαπίστωσε ότι όσο ζει κανείς μαθαίνει! Κάτι μάθαμε και μεις τις μέρες αυτές. Τι; Μά τις πόσες γραμμές έχουμε τέλος πάντων. Κάτι είναι και αυτό...

ΟΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ...

ΟΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ...

Η ΔΙΑΛΥΣΗ...

ΤΟ ΧΑΟΣ

(άνοησίες δεύτερες και πολλές).

Δεύτερη συνταρακτική είδηση. «Διαγράφηκαν τόσοι» ή με διάθεση επί τό ζωνηρότερον ρωτούσε ό κακεντρεχής «Κ»νίτης. «Τί γίνεται με τόν τάδε της Κεντρικής Έπιτροπής του ΚΚΕ(μ-λ)» [Ή επί τέλους μαθαίναμε και για τά μέλη της ΚΕ του ΚΚΕ(μ-λ)] «Διαγράφηκε έ;» (ό ΠΠΣΠ ής άπαντοδσε με έλαφρύ χαμόγελο κατανόησης... για την κατάσταση του «Κ»νίτη φυσικά!). Πάντως συνεχίζαμε νά μαθαίνουμε νέα πράγματα Διαλύσεις κλπ.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ

ΘΕΣΕΙΣ

ΤΗΣ... ΠΠΣΠ

(άνοησία τρίτη)

Μαθαίναμε ακόμα (και έδώ τό ΠΑΣΟΚ πρωτοστάτησε και δέν είναι παρυσκινδυνευμένο νά πούμε ότι είχε την άποκλειστικότητα) ότι άλλα έλεγε ή ΠΠΣΠ στό ΚΣ της ΕΦΕΕ κι άλλα στις Γενικές συνελεύσεις των Σχολών. Κυκλοφορούσαν μάλιστα και κάτι αναλυτικώτατα κείμενα που όλα τά στελέχη της ΠΑΣΠ είχαν στη τσέπη, σχετικά με τό θέμα. Τό «έπιχείρημα» των διαφορετικών θέσεων χρησιμοποιήθηκε εύρύτατα και στις Γενικές συνελεύσεις.

ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ:

Βέβαια οι καθοδηγητές της «Κ»ΝΕ γνωρίζουν πολύ καλά την αξία του γκαϊμπελικού αποφθέγματος «Λέγε, λέγε ψέμματα στο τέλος κάτι θα μείνει». Φαίνεται ότι την αξία του την ανακάλυψαν πρόσφατα και οι καθοδηγητές της Ν.ΠΑΣΟΚ και βάλθηκαν να αναδειχτούν αξιοί μαθητές των γκαϊμπελικών δογμάτων.

Γιατί όμως προχωρούν σε τέτοιου είδους και τέτοιας έκτασης προβοκάτορικές επιθέσεις οι ρεφορμιστές;

Η ΠΠΣΠ, ανεξάρτητα από αδυναμίες που εκδηλώθηκαν στην παρέμβαση της στη διάρκεια των καταλήψεων διαδραμάτισε ουσιαστικό ρόλο και πολύ περισσότερο, το συνολικό διάστημα που δόθηκαν οι μάχες γύρω από τον ν. 815 για το σωστό προσανατολισμό του φ.κ. ή παρέμβασή της ήταν καθοριστική. Η δουλειά της ήταν αποφασιστική για τη δημιουργία των όρων του φοιτητικού ξεσπάσματος. Αν συνυπολογιστεί το γεγονός ότι η ΠΠΣΠ στά πλαίσια του αγωνιστικού ρεύματος του φ.κ. είναι ή πού συγκροτημένη δύναμη (και μάλιστα σε εποχές που τα άλλα οργανωμένα σχήματα αυτού του ρεύματος βρίσκονται σε διαδικασίες αποσύνθεσης) τότε τα προβλήματα που δημιουργεί ή δράση της στις δυνάμεις του ρεφορμιισμού είναι ιδιαίτερα. Προσπαθούν με μέθοδες και «επιχειρήματα» σάν κι αυτά που ήδη προαναφέρθηκαν να δημιουργήσουν πλατιά

την εικόνα ότι ή ΠΠΣΠ βρίσκεται και αυτή σε διαδικασίες αποσύνθεσης. Τόνα δημιουργήσουν τέτοια εικόνα στις ευρύτερες μάζες του αγωνιστικού φ.κ. αλλά και στά μέλη τους έχει ιδιαίτερη σημασία. Χτυπούν έτσι τόν έναλλαχτικό ρόλο της ΠΠΣΠ στό φ.κ. (ή μάλλον έτσι νομίζουν). Γνωρίζουν πολύ καλά οι ρεφορμιστές την υπεροχή της οργανωμένης δράσης σε μιά συνεπή αγωνιστική και αντιρεφορμιστική κατεύθυνση και τις προοπτικές που έχει και έπειδή τό κατανοούν, όλο αυτό τό διάστημα έστρεψαν τά κύρια πυρά τους στην ΠΠΣΠ. Ύπήρχαν Γενικές Συνελεύσεις σχολών που τά 8/10 των τοποθετήσεων τους άφορούσαν τις θέσεις και τή δράση της ΠΠΣΠ. Κλείνοντας πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι ή χρησιμοποίηση τέτοιων μεθόδων είναι σύμφυτο χαρακτηριστικό του ρεφορμιισμού. Τό ΠΑΣΟΚ βέβαια είχε και ένα άλλο πρόβλημα. Ήταν αναγκασμένο να σέρνεται πίσω από τό αγωνιστικό φ.κ. και έτσι αναγκάζονταν φραστικά, με κάποια διαφορά φάσης (και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία), να υιοθετεί τά συνθήματα και τή τακτική του (ένα τμήμα της τουλάχιστον). Τό γεγονός αυτό άφορούσε τή δυνατότητα ανάπτυξης οποιασδήποτε πολιτικής επιχειρηματολογίας και οδηγούσε σε κείνο τό περιβόητο και έσωσππειρωτικό «Ή ΠΠΣΠ είναι μιά μικρή ομάδα που υπάρχει μόνο στό φοιτητικό χώρο».

**Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΛΕΣ**

Βέβαια υπάρχει και ή πιό πολιτικοποιημένη έκφραση της συκοφαντίας. Έννοούμε τους ψιθυρους που κυκλοφορεί ή Β΄ Πανελλαδική για «τήν ύγιή βάση της ΠΠΣΠ και τήν γραφειοκρατική και ύπερσυγκεντρωτική ήγεςία της». Φυσικά ή βαρύγδουπη αυτή τοποθέτηση... ψιθυρίζεται μετά πλήθος φανταστικών τεκμηρίων. Πολύ θά μας ενδιέφερε να μπου άνοιχτά όρισμένα πράγματα. Ήτσι δηλαδή γιατί τόχουμε παράπονο. Καμιά σοβαρή τοποθέτηση άπέναντί μας ΑΝΟΙΧΤΗ δέν έχουμε δει ούτε έχουμε διαβάσει. Βέβαια ή αξιοπιστία όρισμένων ανθρώπων που θέλουν να άποκτησουν μαζική πρόσβαση στό αγωνιστικό κομμάτι της φοιτητικής νεολαίας ενώ παράλληλα προωθούν τήν «άνανέωση της κομμουνιστικής άριστερας» μαζί με τά ραμολιμένα του πολιτικαντισμού (όνόματα δέ λέμε άλλα είναι κατανοητό ποιούς έννοούμε) και με... έπαναστατικά και... άνανωτικά... και κομμουνιστικά και... βάλε κόμματα σά τήν ΕΔΑ, ή αξιοπιστία τους λοιπόν είναι σχετική. Πάντως μιάς και πλησιάζουν εκλογές θά ένταθει αυτή ή μέθοδος.

Μέ άνοργάνωτο τρόπο αλλά άνεπιπώς δέν έχαναν τήν ευκαιρία τούτες τες μέρες των καταλήψεων και όρισμένα κάτεργάρηδες του «σκληρού» άναρχικού πυρήνα να διαδίδουν διάφορες ψευδολογίες για τήν ΠΠΣΠ. Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα.

1) Παίρνει άπόφαση ή ΣΕ κατάληψης Χημικού να επιβληθεί έλεγχος στην είσοδο του Χημείου (6/12) ύστερα από όρισμένες «πληροφορίες» (ουσιαστικά ήταν άποκυήματα της πανικοβλημένης φαντασίας όρισμένων εκπρόσωπων της Β΄ πανελλαδικής στην ΣΕ), τό ίδιο βράδυ οι γνωστοί τύποι έξαπολούνε επίθεση στην ΠΠΣΠ που έστησε κορδόνια στην πόρτα και έκανε έλεγχο. Κατηγορούν τήν ΠΠΣΠ ότι έσβηνε συνθήματα ενώ ήταν άπόφαση της ΣΕ να σηστούν όρισμένα άπ' αυτά. Και τή δουλειά τήν έκαναν όλα τά μέλη της ΣΕ (στην όποία ή ΠΠΣΠ είχε 1 εκπρόσωπο). Φυσικά ό στόχος ήταν ή ΠΠΣΠ. Τέτοιου είδους περιστατικά υπάρχουν άπειρα. Στόχος να ταυτιστεί ή μεθοδολογία της ΠΠΣΠ με αυτή της «Κ»ΝΕ. Άλλά, κατά τή κλασσική έκφραση, δέ σφάζανε...

ΗΘΙΚΟΝ;



ΕΙΜΑΣΤΕ;



ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ;



ΕΙΝΑΙ;



Β' Πανελλαδική:

"ΠΟΙΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΑΩ" ...

A. ΓΕΝΕΣΗ: 'Η ταυτότητα ενός;...

Τόν 'Απρίλη του 1978 πραγματοποιήθηκε η Β' Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της μεγάλης πλειοψηφίας των μελών του «Ρήγα Φεραίου», επισφραγίζοντας έτσι την διάσπασή του ύστερα από τη συντριβή του «Κ»ΚΕ.σ. στις εκλογές του Νοέμβρη του 1977. 'Η Β' Πανελλαδική συγκροτήθηκε σαν παράταξη μέσα στο Ρ.Φ. και τό «Κ»ΚΕ.σ. και οδηγήθηκε στην οργανωτική και πολιτική ρήξη μαζί του στην ομώνυμη συνδιάσκεψη. Τό κίνημά μας, τοποθετήθηκε αρκετά εγκαίρως (βλέπε «Προληταριακή Σημαία» Νο 81-82-83 'Απρίλης-Μάης 1978) πάνω στο γεγονός και τό περιεχόμενο της κρίσης και διάσπασης μέσα στους χώρους του «Κ»ΚΕ.σ. ασκώντας, ιδιαίτερα, κριτική στους όρους, τό βάθος και τό ποιόν της ρήξης της Β' Πανελλαδικής μέ τό «Κ»ΚΕ.σ., αναφορικά μέ τίς πολιτικές και ιδεολογικές της επιλογές. Διατυπώσαμε τότε την επιφύλαξη ότι η Β' Πανελλαδική δέν ήρθε σέ καθαρή και ολόπλευρη ρήξη μέ τίς βασικές αρχές και θέσεις του «Κ»ΚΕ.σ., μη κατανοώντας τις σάν ένα ολοκληρωμένο και ενιαίο σύνολο μέ ένα ξεκάθαρο ρεβιζιονιστικό πυρήνα, άρκούμενη σέ μία έξαντλητική (άλλά όχι πλήρη) κριτική της ΕΑΔΕ και των οργανωτικών ζητημάτων. 'Αλλά εκείνο πού αποτέλεσε την πεμπουσία της δικαιολόγησης της ύπαρξης της Β' Πανελλαδικής αλλά και συνεχή πραγματοποιήσιμο στόχο και πόθο ήταν (και είναι μέχρι σήμερα) ή «ανάσωση του Κομμουνιστικού Κινήματος». 'Από την διακήρυξη του μεγαλειόβολου και τολμηρού αυτού στόχου μέχρι σήμερα, και μέ δεδομένο την παρέμβαση της Β' Πανελλαδικής αποκλειστικά και μόνο στό Φοιτητικό χώρο, τά αποτελέσματα, ό άπολογισμός της πρα-

κτικής, της δράσης, των προσανατολισμών και της εξέλιξης των θέσεων της, θά πρέπει νά προβληματίζουν σοβαρά τά μέλη και τά στελέχη της. Δέν είναι καθόλου παράξενο όταν κανείς ξεκόβει μέν (και αυτό είναι θετικό) από ένα ρεβιζιονιστικό χώρο αλλά παράλληλα νά μήν κόβει τίς ιδεολογικές έφυρες μαζί του, νά μήν αντίτιθεται στην σοσιαλδημοκρατία, και νά διατηρεί δεσμούς μαζί της δέν είναι λοιπόν περίεργο όταν γαλουχήθηκε «έξ άπαλων δυνάμεων» στό «δημοκρατικό δρόμο για τό σοσιαλισμό μέ έλευθερία»... νά καταφεύγει μέ μία επίφαση ολοκληρωτικής άρνησης σέ μία υπεραριστερή φρασεολογία και νά παλινδρομεί ανάμεσα σέ δεξιές θέσεις και πρακτικές (π.χ. σχετικά μέ την πορεία της Ιης Νοέμβρη στη Θεσ/νίκη όπου τή χτύπησε θεωρώντας την εξτρεμιστική) μέχρι την άριστεριστική άρνηση των πολιτικών παρεμβάσεων (π.χ. άποχές από όρισμένες εκδηλώσεις της ΕΦΕΕ) και την ύποταγή και συγχώνευσή της στό άναρχοαυτόνομο ρεύμα (π.χ. κατάληψη Νομικής).

Τό κείμενο αυτό δέν φιλοδοξεί νά καταγράψει και νά εκτιμήσει διεξοδικά και λεπτομερειακά όλα τά ζητήματα σέ σχέση μέ την Β' Πανελλαδική, ούτε πολύ περισσότερο, νά αποτελέσει μία συνολική και ολόπλευρη κριτική στις θέσεις, τον προβληματισμό, και την πρακτική της, (άλλωστε κάτι τέτοιο είναι αρκετά δύσκολο νά γίνει, για τον οποιοδήποτε μία και η Πανελλαδική έχει τό προνόμιο, μέ χαμαιλέοντια εύκολία νά μεταβάλλει τίς θέσεις της από σχολήν εις σχολήν κι από πόλιν εις πόλιν). 'Απλώς μέ άφορμή την πρόσφατη συγκυρία (τόν όρο τόν χρωστάμε στην Β') στό φοιτητικό κίνημα και την άλλοπρόσαλη γραμμή και ταχτική της Β' Πανελλαδικής μέσα στην όλη πορεία του, θίγουμε όρισμένα ζητήματα.

B. Χώρος ή παράταξη;

Συζητιέται πολύ, τό τί είναι τέλος πάντων ή Πανελλαδική: χώρος ή παράταξη; 'Απ' τή μεριά της ή Πανελλαδική άρέσκεται σέ μία φιλολογική συζήτηση γύρω από ένα τέτοιο ψεύτικο δίλημμα αφήνοντας τά ζητήματα θολά και άκαθόριστα, έλκοντας την προσοχή εκεί ακριβώς πού δέν βρίσκεται ή πολιτική ουσία και ό καθοριστικός παράγοντας: ό τρόπος πού είναι συγκροτημένη και εκφράζεται στις διάφορες σχολές, στους διάφορους μαζικούς χώρους. 'Εμείς, λέμε ότι τό πρόβλημα δέν είναι εκεί, γιατί ακριβώς ή Πανελλαδική όντας μία πολιτική όργάνωση μέσα στό φοιτητικό χώρο έχει μία συγκεκριμένη πολιτικοσυνδικαλιστική πλατφόρμα και γραμμή πού κατά συνέπεια καθορίζουν και τή οργανωτική της φυσιογνωμία. 'Ο τρόπος του προβληματισμού γύρω από του κατά πόσο αποτελεί χώρο ή παράταξη άφ' ενός καταντά στείρα Βυζαντινολογία (πού φυσικά δέν οδηγεί πουθενά. άφ' έτέρου δέ είναι κάτι πού συμφέρει στό έπακρο της Β' Πανελλαδικής γιατί ακριβώς είχε και έχει τήν όπορτουριστική έυφύια νά «προσαρμόζεται» και νά «ένσωματώνεται» στό κάθε φορά διημορφούμενο χρώμα της μεγάλης μάζας των άνεξάρτητων και αυτόνομων φοιτητών. Είναι δέ πολύ γνωστές οι ευαίσθητες χορδές των τελευταίων: άντιεξουσιαστική διάθεση, άηδία και περιφρόνηση στις γραφειοκρατικές «καθοδηγήσεις», άντικομματικό μένος (πράγματα πού λίγο-πολύ έχουν τή ρίζα και έρμηνεία τους, θετικές και άρνητικές πλευρές) και πόσο πολύ άπεχθάνονται τίς έννοιες «παράταξη» και «κόμμα». 'Η Β' Πανελλαδική συνέλαβε τό νόημα (της ζωής;) και τή σημασία πού έχει τόσο για την ίδια της την ύπαρξη, όσο και γενικότερα για τίς διαπραγματευτικές της μα-



νούβρες στον «άνανεωτικό»(!) πολιτικό χώρο που θέλει να κινείται (ΕΔΑ, Σοσιαλ, Πορεία...) τό μπλοκάρισμα και ό «έλεγχος» τής μάζας τών αυτόνομων. Όπως είναι γνωστό υπάρχουν πολλοί τρόποι νά ψαρεύει κανείς. Έννοούμε «ψάρεμα» έκλογικής πελατείας και ψήφων (γιατί όχι... και μελών). Ό δρος βέβαια δέν είναι δόκιμος, είναι λίγο πεζός, λίγο ώμος, και ίσως λίγο χυδαίος... Είναι και λίγο παρακινδυνευμένος γιατί δίνουμε λαβή για διάφορους χαρακτηρισμούς... αλλά άς τόν δεχτούμε σάν αναγκαίο κακό γιατί μόνο έτσι μπορούν νά προσδιοριστούν ώρισμένες «άνανεωτικές» πρακτικές! 'Η Β' Πανελλαδική «ψαρεύει» λοιπόν όμολογουμένως έξυπνα και δέν ύπάρχει πιό έκφραστικό παράδειγμα από τή μεθοδολογία της στην κατάληψη τής Νομικής όπου ντεμπουτάρισε και έπίσημα μέ τήν «αυτόνομη» της κουστουμιά... Κάθε της τοποθέτηση, κάθε έκφραση, κάθε παρέμβαση της, στην κατάληψη αυτή διαπνεόταν από ένα αντιπαραταξιακό πνεύμα και μένος, ενάντια στις καθοδηγήσεις, στις γραφειοκρατίες, άνοχη και άποδοχη ουσιαστικά τής αντίληψης για τά «κομματόσκυλα» κλπ. Έπειδή δέ ή Β' Πανελλαδική δέν έστερείτο ευφύιας και στό νά αντιληφθεί ποιός ήταν σέ θέση νά παίξει ένα ρόλο μέσα στό Φ.Κ. και ειδικότερα στις καταλήψεις, γνωρίζοντας ότι ή ΠΠΣΠ είχε δυνατότητες νά παρέμβει και νά «παρασύρει» πολλούς αυτόνομους, διοχέτευε έντεχνα, άνοιχτά και όχι όλες αυτές τις αντίεξουσιαστικές της κραυγές (... και τούς ψίθυρους) ενάντια στην παράταξη μας. Και αυτά όχι στή βάση μιås πολιτικής αντιπαράθεσης πάνω στις πολιτικές μας άπόψεις αλλά στή βάση τού ότι αποτελούμε παράταξη (τί έγκλημα!) λειτουργούμε... σταλινικά (sic), είμαστε «σέχτες», «γκρουπούσκουλο», που

ώστόσο... «καπελώνει» και τά τοιαύτα!... Όλη ή στάση τής Πανελλαδικής στην κατάληψη τής Νομικής έκφρασε στό μεγαλύτερο βαθμό τήν προκατάληψη, τήν αντίθεση και τήν άπουσία κάθε διάθεσης ενότητας μέ τήν ΠΠΣΠ. Πολλά καφενεία τής Άθήνας (ίσως και κομμωτήρια) θά ζήλευαν τό όργιο τού κουτσομπολιού μέ πρωταγωνιστές τις παλλάδες τής Πανελλαδικής σοφίας νά διαγωνίζονται ποιός θά πρωτοδιαδόσει τά όργανωτικά της ΠΠΣΠ, τού ποιός θά άποδείξει πιό «βαρβάτα» τήν «άντιδημοκρατική της και καπελλωτική της φύση και λειτουργία»... Και όλα αυτά όχι άνοιχτά, και σταράτα αλλά έμμεσα, θολά, ύπόγεια. Τι κατάντια για τούς φορείς τής «άνανέωσης τού Κομμουνιστικού Κινήματος»...

Στό ταμπλώ τής Πανελλαδικής στην Έμπορική γράφτηκε στην άρχή τής χρονιάς μιá «έκκληση» πρós τούς πρωτοετείς: «Πρωτοετείς κολυμπάτε στό βαθιά. Τό ψάρεμα άρχισε»... 'Η Πανελλαδική έχοντας συναίσθηση του ψαρέματος καλούσε εκεί πού τό ψαρνοντοφεκό της πετυχαίνει καλύτερα, εκεί πού τό φώς λιγοστεύει: στό βαθιά...

Όπως είναι γνωστό κανείς δέν κρίνεται από τή γνώμη πού έχει για τόν έαυτό του. Έτσι, και ή Β' Πανελλαδική δέ μπορεί νά κριθεί ούτε για αυτά πού λέει διτι είναι, αλλά ούτε και γι' αυτά πού κμώνεται πώς δέν είναι: δηλαδή μιá όργάνωση πού δήθεν άπαγκιστρώθηκε από τά «παραδοσιακά» όργανωτικά (ή «σταλινικά»...) σχήματα, μιá όργάνωση πού έχει ξεπεράσει (;) τό δημοκρατικό συγκεντρωτισμό (ή τουλάχιστον «τις σταλινικές παραποιήσεις του» — παρ' όλο πού αυτό δέν τό διευκρινίζει), μιá όργάνωση πού ή σχέση καθοδήγηση-βάση έχει πάρει μεταφορικές διαστάσεις. Κι αυτό άνεξάρτητα άνωρισμένοι «φωτισμένοι» έχουν προτεραιότητα στην έκφραση τής γνώμης,

«καθαρίζοντας» για λογαριασμό άλλων, έχουν δηλαδή, όπως και νά τό κάνουμε μεγαλύτερο ειδικό βάρος οι άπόψεις τους. (βλέπε τό περιοδικό «ΑΓΩΝΑΣ»).

Γ. Έπαναπροσδιορισμός ή έπιστροφή στις ρίζες:

Στή χώρα μας είσαι ό,τι δηλώσεις. 'Η θλιβερή αυτή πραγματικότητα μεταφέρεται έντεχνα και στον προοδευτικό χώρο σάν μέσο και τρόπος ιδεολογικής και πολιτικής έπιβολής και κυριαρχίας.

'Η Β' Πανελλαδική δυστυχώς δέν άποφεύγει αυτή τή μεθοδολογία, τού αυτοπροδιορισμού τής ταυτότητάς της, μεταβάλλοντας ώστόσο συνεχώς τά χρώματα τής αυτοπροσωπογραφίας της άνάλογα μέ τις περιστάσεις και τή μόδα τών καιρών. Έτσι, λοιπόν ή Β' Πανελλαδική «σάν φοιτητική παράταξη χαρακτηρίζεται από άποκεντρωμένες λειτουργίες... Κάθε προσπάθεια για όμογενοποίηση τής παράταξης... δέν οδηγεί πουθενά...». «Κάθε προσπάθεια για κεντρικό όργανο-«έκφραστή» τής παράταξης (;) δέν μπορεί παρά νά δημιουργεί τόν πιό κατάλληλο και εύκολο ιμάντα μεταβίβασης τής πλειοψηφούσας γραμμής στην παράταξη και τό Φ.Κ. Δέν μπορεί παρά νά συσπειρώνει τά μέλη και τούς στενούς φίλους τής πολιτικής όργάνωσης και νά τούς χρησιμοποιεί άκριτα για τήν όλοποίηση μιås γραμμής πού άλλος επέλεξε γι' αυτούς»... (ΑΓΩΝΑΣ Ν. 4). Μιλάει ή Β' Πανελλαδική για «όμογενοποίηση», ένιαία έκφραση και θέληση, για πλειοψηφούσες άπόψεις και τις έξορκίζει σάν άποδιοπομπαίους τράγους πού οδηγούν όχι πουθενά αλλά στό

«πλατύ προσωπείο τής πολιτικής δύναμη πού τις χρησιμοποιεί». (Νά

για παράδειγμα... ή πρακτική της ΠΠΣΠ). 'Η Β' Πανελλαδική ώστωσω δέν έχει μπει στόν κοπο νά εξηγήσει τί είδους είναι αυτές οι «άποκεντρωμένες λειτουργίες», πώς ύλοποιούνται, πώς δέν οδηγούν στην «τεχνοκρατική-γραφειοκρατική μορφή οργάνωσης;» Έχουν οργανωτική μόνο διάσταση; Ή μήπως εκφράζονται μέ τό νά λέει άλλα ή Πανελλαδική στην ΦΜΣ και άλλα στην Νομική; Μήπως αυτό σημαίνει άλλος ένας αυτοπροσδιορισμός της σάν «παράταξης της όποιας αντίληψη και στοιχείο ύπαρξης και λειτουργίας είναι ή ενεργοποίηση τών πιά πλατιών φοιτητικών μαζών, άποπεριθωριοποιώντας τις αϋθόρμητες κινήσεις τοϋ χώρου και φέρνοντάς τις στό πολιτικό προσκήνιο»;

Σωστά! Θά άναφωνούσαν οι «άνανεωτές». Και έμεις όμως βρίσκουμε κάποιο νήμα στη λογική της «άποκεντρωμένης λειτουργίας». Είναι ή άποψη και πρακτική της προσαρμογής της οργάνωσης στις αντίληψεις τών πιά «πλατιών» της μετατροπής τοϋ «αϋθόρμητου περιθώριου» σέ έπίκεντρο τών πολιτικών εξελίξεων. Σάν ιδέα δέν είναι ούτε νέα, ούτε πρωτότυπη. Έκεί πού «κολλάμε» είναι τό ΠΩΣ τά ύλοποιεί όλα αυτά ή Πανελλαδική... Άρχίζει νά ξεκαθαρίζεται μιά εικόνα ιδίως μετά τά πρόσφατα γεγονότα: Νά διαθέτεις μιά σειρά έπιφανείς «ιστορικούς και έπώνυμους ήγέτες» πού έχουν άπόψεις, διαμορφωμένες, αλλά και μακρυνά από μαζικούς χώρους πού εκφράζουν τις θεωρητικές συλλήψεις τοϋ «καινούργιου», πού ρίχνουν τή γραμμή (δχι βέβαια «σταλινικά») και μιά σειρά ήγετίσκους πού μεταφέρουν «δημιουργικά» και μέ βάση τό προσωπικό τους φίλτράρισμα τις άπόψεις στις σχολές. Όχι, πρds Θεοϋ, τις κλειοψηφούδες (τί αντίδημοκρατικό αλήθεια!...) αλλά τις ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ (τί δημοκρατικό!), χωρίς νά λογοδοτούν σέ κανένα... Και από πίσω μιά σειρά δχι μόνο «μέλη και στενοί φίλοι της πολιτικής οργάνωσης» αλλά οι πλατιές μάζες πού άκούν, άκολουθούν, λένε δ,τι ΘΕΛΟΥΝ, Δέν έλέγχουν, χειροκροτούν, τό κοπάδι τών πλατιών, τών περιθωριοποιημένων αϋθόρμητων πού ή μοίρα τούς έταζε μέ τή βοήθεια τών συνδικαλιστών ποιμένων της Πανελλαδικής νά

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ... ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ «Β' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ»

(«ΑΓΩΝΑΣ» 1-5)

ΣΚΟΠΟΣ:

« Η κομμουνιστική άνανέωση»

ΑΝΑΝΕΩΣΗ =

Δημοκρατικός δρόμος

= «άνάπτυξη και χάραξη δημοκρατικού δρόμου»

Δημοκρατικός

δρόμος =

«δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές πού συνεπάγονται πολιτική και οικονομική άποδυνάμωση κυρίαρχων τάξεων».

« Η στρατηγική τοϋ δημοκρατικού δρόμου είναι επαναστατική!... αλλά «προϋποθέτει διεύρυνση δημοκρατίας και θεσμικές αλλαγές» (ΑΓΩΝΑΣ 1, σ.33) άκόμα: «Τό ειρηνικό πέρασμα περιέχει στοιχεία ρήξης μέ τό άστικό μπλόκ, έστω άποκλειστικά στην κοινοβουλευτική βαθμίδα» (ΑΓΩΝΑΣ 4, σ.26).

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΣΠΑΣΤΗΚΕ

άπό τό «Κ=ΚΕεσ»;

«Γιατί ή γραμμή τοϋ ΚΚΕεσ, για μετάβαση στό σοσιαλισμό, περιέχει σημαντικές άποκλίσεις πού άντικειμενικά τό άπομακρύνουν άπό τήν επαναστατική στρατηγική τοϋ ειρηνικού δρόμου» (ΑΓΩΝΑΣ 1, σ. 26).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΤΕΣ...

(... φυσικά και ή ΠΠΣΠ)

«Οι άριστεριστές αντίλαμβάνονται τήν έντατικοποίηση άπλά σάν άντιφοιτητικό μέτρο και ώθούν τά πράγματα σέ ένα κίνημα εξεταστικών διευκολύνσεων (!) χωρίς νά δημιουργούν παράλληλα τούς όρους για τήν επέμβαση στις δομές και τις λειτουργίες τών ΑΕΙ!... Σds θυμίζει τίποτα αυτή ή θέση»;

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Φ.Κ.;

« Η κρίση τοϋ νεολαιίστικου και φοιτητικού κινήματος όφείλεται όπι μέσα στό κίνημα κυριάρχησε μιά γραμμή πού ύποτιμάει τό μαζικό άγώνα για τις θεσμικές δημοκρατικές αλλαγές (!) και προωθεί τις διαβουλεύσεις κορυφής...» (ΑΓΩΝΑΣ 2).

Και μιά θέση...

«πολύ σοβαρή» πού δέν έχει όμως γραφτεί άκόμα:

«Οι φοιτητές δέν πρέπει νά γίνουν καλά άφεντικά σ' ένα πρώτο στάδιο και... καθόλου άφεντικά σ' ένα δεύτερο».

μπούν στό έπίκεντρο της πολιτικής πάλης!... Και όλα αυτά σερβίρονται σάν τό νέο, τό άνανεωμένο, τό καινούργιο στό κίνημα, σάν ή άμεση δημοκρατία. Ένα παράξενο κρyμα τών πιά άναρχίζουσων αντίληψεων (ό καθένας λέει δ,τι θέλει, όποτε θέλει κλπ...) μέ τις πιά συγκεντρωτικές άπόψεις έκφρασης (μιά χούφτα στελέχη νά «περνούν» δημοκρατικότητα (...)) τις ΔΙΚΕΣ τους άπόψεις για λογαριασμό όλων). Πού βρίσκεται άραγε ή άντιτεχνοκρατική-άντιγραφειοκρατική έφαρμογή της ιδέας για τήν δλόπλευρη και από τά κάτω διαμόρφωση και έπεξεργασία της γραμμής; Πόσο σοβαρά παίρνονται, αλήθεια, οι γνώμες τών πλατιών, αϋθόρμητων άκόμα και τών άπλών μελών της Πανελλαδικής, στη διαμόρφωση π.χ. της άποψης για τόν άστικό έκσυγχρονισμό; Έχουμε λοιπόν τήν Β' Πα-

νελλαδική άγκαλιά μέ τούς άναρχοαυτόνομους στην ΝΟΜΙΚΗ ΆΑθίνας μαζί μέ τήν ΠΑΣΠ στη Θεσ/νίκη (1/11) ένάντια στην κατάληψη (τήν πιά κρίσιμη στιγμή) στην Ξάνθη, όλα αυτά τήν ίδια στιγμή, όταν ύπήρχαν κοινά προβλήματα στό Φ.Κ. και ήταν άναγκαία παρά ποτέ ή ένιαία αντιμετώπιση και πάλη.

Πλαδαρότητα και δημοκρατική αντίληψη στην οργανωτική της δομή, όπορτουμιστική σύμπλευση μέ τό ρεύμα τών άναρχοαυτόνομων, ρεφορμιστική λογική στις μεταρρυθμίσεις και στην τακτική τοϋ Φ.Κ., άλλοπρόσαλλες και συγκρουόμενες θέσεις, είναι μερικά από τά χαρακτηριστικά της Πανελλαδικής, οργάνωσης στην όποία δέν μπορείς νά έχεις καμία έμπιστοσύνη όταν κάνεις κοινό άγώνα μαζί της.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

- 1. Θεσσαλονίκη 1η Νοέμβρη:** Μεγαλειώδης πορεία 12.000 φοιτητών πραγματοποιείται στο κέντρο της πόλης. Μέχρι την τελευταία στιγμή όλοι θεωρούσαν εξτρεμισμό την έντονη προπαγάνδα της ΠΠΣΠ για πορεία. «Μην τό τραβάτε μέχρι τ' άκρα» μάς φώναζαν οι «άνανεωτές» της Πανελλαδικής τό προηγούμενο βράδυ.
- 2. Επέτειος του Πολυτεχνείου:** «Τό μόνο που ζει άπ' τό Πολυτεχνείο είναι τ' συντρίμια της γενιάς μας» διαπιστώνει προκήρυξη της Β' Πανελλαδικής. Περίπου ένα μόνο μήνα αργότερα, καινούργια προκήρυξη μ' άφορμή τις καταλήψεις βεβαιώνει πως «τό Πολυτεχνείο είναι και πάλι επίκαιρο» και πως «τά συντρίμια» που είχαν άπομεινει «βρίσκονται ακόμα στην άρχή του άγώνα»!
- 3. Εξετάσεις Γ' περιόδου:** Η θέση της ΠΠΣΠ για άποχή άπ' αυτές συναντάει μιάν άνομοιόμορφη αντιμετώπιση άπ' τή μεριά τους. Στη Θεσσαλονίκη τήν υποστηρίζουν. Στην Αθήνα τήν χτυπούν σάν τυχοδιωκτική.
- 4. ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΞΑΝΘΗΣ:**
8 Δεκέμβρη: Πρόταση της Β' Πανελλαδικής στη Γ.Σ. για σταμάτημα της κατάληψης κινδυνολογώντας για επίθεση ΜΑΤ κλπ. Η πρόταση καταψηφίζεται.
9 Δεκέμβρη: Επανάλαμβάνει τήν ίδια πρόταση στη Συντονιστική Επιτροπή που καταψηφίζεται ξανά. Τό βράδυ της ίδιας μέρας ξαναβάζει τό ζήτημα και τελικά σταματά ή κατάληψη.
- 5. ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:** Η Πανελλαδική προτείνει α) Λειτουργικές καταλήψεις με έντονα ρεφορμιστικά χαρακτηριστικά. (βλέπε σχετικά ρεπορτάζ). β) Δημιουργία ΣΕ μαζί με τ' Δ.Σ. Στη ΣΕ Αρχιτεκτόνων ψηφίζουν μαζί με τή ΠΑΣΠ κείμενα με γνωστές θέσεις των «Κ»ΝΕ-ΠΑΣΠ για νά διαβαστούν άπ' τό ραδιοσταθμό.
- 6. ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΝΟΜΙΚΗΣ:** Έντονο χτύπημα του «καπελλωτισμού» της ΠΠΣΠ στά λόγια. Στην πράξη καπέλλωμα άπ' τή μεριά της άποφάσεων της ΣΕ π.χ. άφίσα με θέσεις μόνο της Β' Πανελλαδικής, προκήρυξη με θέσεις της Β' Πανελλαδικής για άστικούς έκουγχρονισμούς, ένσωματώσεις, άλλοτριώσεις...

συνεχεια απο τη σελ. 2

ρους κινήματα και άγώνες για διαφορετικές αιτίες και με διαφορετικό περιεχόμενο θά δημιουργηθούν. Σήμερα, οι κίνδυνοι για μιά μηχανιστική μεταφορά του κλίματος του Δεκέμβρη στο Γενάρη - Φλεβάρη είναι ύπαρκτοί. Πιο μεγάλοι όμως και πιο σοβαροί είναι κίνδυνοι που προέρχονται από τις ρεφορμιστικές δυνάμεις «Κ»ΝΕ και Ν.ΠΑΣΟΚ, που θά κάνουν τ' άδύνατα δυνατά νά επιβάλλουν τό δικό τους γνώριμο κλίμα στά πράγματα. Γι' αυτούς ανάκληση του 815 σημαίνει και ανάκληση των άγώνων. Βλέπουν στην επόμενη περίοδο οι φοιτητές νά πηγαίνουν ήσυχα - ήσυχα στις εξετάσεις τους και μετά νά ασχολούνται με τις έκλογές, τό Πανσπουδαστικό συνέδριο και τήν επιτροπή που θά καταρτίσει τό νέο Καταστατικό Χάρτη της Παιδείας. Έλπίζουν πως οι φοιτητές θά άγωνιούν πολύ νά άκούσουν τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ και του Φλωρακικού «Κ»ΚΕ νά προτείνει και νά συζητήσει στη Βουλή έναν Αντι-Νόμο-Πλαίσιο.

Οι νέες καταστάσεις που άνοιγονται μπροστά στο φ.κ. επιβάλλουν προσεκτικές αλλά και τολμηρές εκτιμήσεις και ένέργειες. Μετά από μιά σύντομη περίοδο προσαρμογής, ανάδιπλωσης και συσπείρωσης γύρω από διαφορετικά προβλήματα θά ώριμάσουν οι όροι ώστε τό αγωνιστικό φ.κ. νά προχωρήσει σε μιά νέα πανελλαδική κινητοποίηση με διπλόαυτή τή φορά στόχους: τήν όριστική και συνολική κατάργηση του 815 και τήν επίτευξη νέων, θετικών και άναπτυγμένων αιτημάτων που θά κατοχυρώνουν πολύ πιο διευρυμένα δικαιώματα άπ' αυτά που υπάρχουν σήμερα.

Είναι σίγουρο πως για τήν επίτευξη του δεύτερου ιδιαίτερα στόχου, καθοριστική θά είναι και ή άπάντηση που θά δώσει τό φ.κ. στη γενικότερη αντιπλαϊκή έκουγχρονιστική πολιτική της κυβέρνησης και της μεγαλοαστικής τάξης που τήν στηρίζει.

συνεχεια απο τη σελ. 3

προς τό λαό της Αθήνας, που μοιράστηκαν σε πολύ περιορισμένο αριθμό αντιτίπων. Η έλλειψη μαζικών συνθημάτων, ύπογραμμίζει επίσης τό ίδιο γεγονός). 2) Ο στείρος αντικντισμός, σάν άποτέλεσμα της έλλειψης μιας στοιχειώδους ξεκαθαρισμένης (και έννιαίας για τό αγωνιστικό φ.κ.) πολιτικής προοπτικής (με έξαιρέση φυσικά τό στοχο της άμεσης κατάργησης του 815). 3) Στις άδυναμίες των Σ.Ε. νά έλέγχουν και νά καθοδηγούν όλοκληρωτικά τις καταλήψεις. 4) Στην άδοξοτευση των αγωνιστικών διαβέσεων σε έκδηλώσεις έκτόνώσης (ταινίες του ΦΟΚΟ στην Νομική, Ρόκ, Πάρτυ στο ΕΜΕ).

Τά άρνητικά φαινόμενα έκδηλώθηκαν πιο έντονα στη Νομική και λιγώτερο στη ΦΜΣ (όπου οι Σ.Ε. είχαν πιο άποφασιστική επέμβαση).

Όλες αυτές οι άρνητικές έκδηλώσεις έχουν άκρίβως τις αιτίες τους στην οργανωτική, πολιτική, ιδεολογική προετοιμασία των φοιτητών που δεν ήταν επαρκής. Τό γεγονός αυτό καθόριζε και τά όρια άναπτυξης και εξέλιξης αυτού του ξεσπάσματος.

8. Στην κορυφαία φάση του φοιτητικού ξεσπάσματος αντιπαράτεθηκαν έμπρακτα οι καταλήψεις του αγωνιστικού φ.κ. και οι «καταλήψεις» του ρεφορμισμού. Η αντιπαράθεση αυτή μορφοποιήθηκε σε δύο βασικά σημεία: α) στό χαρακτήρα της κατάληψης. Στη ρεφορμιστική αντίληψη που έβλεπε τις καταλήψεις σά μέσο «χρισματος» της «ένότητας» των «Πανεπιστημιακών φορέων» (Στό Γιάννενα π.χ., πρώτη έκδήλωση της κατάληψης ήταν για τήν... μετεωρολογία!) αντιπαράτεθηκε ή αντίληψη του αγωνιστικού φ.κ. που έβλεπε τήν κατάληψη σάν όπλο για τήν προώθηση του άγώνα, και τις καταλειμμένες σχολές σά χώρους πλοιάς δημιουργικής πρωτοβουλίας, έλεύθερης αντιπαράθεσης των διαφορετικών άποψεων. β) Στην έκλογή Σ.Ε. Η αντιπαράθεση που έγινε ανάμεσα στη θέση που προώθησε τό αγωνιστικό φ.κ. για έκλογή Σ.Ε. και τήν πρόταση των ρεφορμιστών για έλεγχο των καταλήψεων από τ' Δ.Σ. είχε ιδιαίτερη σημασία. Στη φάση της χρεωκοπίας του ρεφορμισμού οι συσχετισμοί των δέν άντιστοιχούσαν στην αγωνιστική διαθεση του φοιτητικού κόσμου. Κατά συνέπεια δεν ήταν δυνατόν νά αναλάβουν τήν καθοδήγηση ενός άγώνα που σε τελευταία άνάλυση δεν τον ήθελαν. Η μάχη για τις Σ.Ε. στην ουσία ήταν μάχη για τήν καθοδήγηση σε οργανωτικό επίπεδο του κινήματος των καταλήψεων. Παράλληλα ήταν μιά μάχη ανάμεσα στην γραφειοκρατική λογική του ρεφορμισμού και στην προώθηση της «άμεσης δημοκρατίας» (άντίληψη που χαρακτήριζε τό αγωνιστικό φ.κ. και δημιουργούσε εύνοητο πεδίο για τήν ανάπτυξη δημιουργικής πρωτοβουλίας των φοιτητικών μαζών.

9. Τέλος, ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου είναι ή χρησιμοποίηση της οργανωμένης και προσχεδιασμένης βίαι από τήν πλευρά της «Κ»ΝΕ. Από τά γεγονότα του τριήμερου του πολυτεχνείου έως τή δολοφονική επίθεση της στη ΦΜΣ που στρέφονταν ενάντια στο μαζικό κίνημα, μεσολάβησαν κι άλλες μικρότερες αλλά βαρύνουσας σημασίας παρόμοιες ένέργειες της, όπως αυτή στη φοιτητική λέσχη της Θεολογικής που είχε καταληφθεί από έκατοντάδες φοιτητές.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ



Ο Χόλγκερ Μάινς ύστερα από 57 μέρες απεργίας πείνας στά «λευκά κελλά» της Γερμανίας. Οι «σωφρονιστικές» μέθοδοι της «Ευρώπης των 9» εισάγονται και στην Ελλάδα. Η εξόντωση του Φίλιππα και της Σοφίας Κυρίτση μεθοδεύεται στά ψυχιατρεία και τίς φυλακές της ελληνικής «δημοκρατίας». Οι 50 μέρες απεργίας πείνας του Φ. Κυρίτση και η πλατεία κινητοποίηση των δημοκρατών είχε σαν αποτέλεσμα οι «άρμοδιοι» να κάνουν όρισμένες παραχωρήσεις. Η απεργία σταμάτησε. Ο αγώνας όμως συνεχίζεται. Για την λευτεριά όλων των αγωνιστών πολιτικών κρατούμενων. Γι'ατήν άμεση αποφυλάκιση των Φ. και Σ. Κυρίτση.

Ο Φίλιππος Κυρίτσης κάνει για 6η φορά μέσο σέ 22 μήνες απεργία πείνας. Πάνω από 50 μέρες αγωνίζεται με τό τελευταίο όπλο πού του άπόμεινε, γιά νά διαμαρτυρηθεί γιά τίς συνθήκες κράτησης (εξόντωσης θάταν τό σωστό) του ίδιου και της γυναίκας του. Η Σοφία Κυρίτση, βρίσκεται σέ άπελπιστική κατάσταση (της δίνουν 11 χάπια «ηρεμιστικά» την ήμέρα, της άπαγορεύουν νάρθει σ' έπαφή μαζί του, της άπαγορεύουν έφημερίδες και περιοδικά, εξαφανίζουν τά γράμματα γιά τούς δικηγόρους), επιδιώκουν νά την μεταβάλλουν σέ φυτό. Η μεταχείριση των Κυρίτσηδων δέν είναι μονάχα βάρβαρη κι άπάνθρωπη, τούς οδηγεί σέ αίγουρο θάνατο. Η σύλληψη τους και η δολοφονική καταδίκη τους άποτελεσε την έφαρμογή του «άντιτρομοκρατικού» νόμου. Η μεθοδευμένη εξόντωση τους στή φυλακή συνεχίζει τό έργο, μεταβάλλοντάς τους σέ ανθρώπινα ράκη.

“Οποιοσ σωπαίνει είναι ένοχος!”

■ 18/1/80: δικάζεται η έφεση των Νανούρη, Βλαχάκη, Μηλάτου πού είχαν καταδικαστεί στίς άρχές Νοέμβρη με βαριές ποινές γιά τό λήψαν νά άντισταθούν στήν τρομοκρατία. Έχαν συλληφθεί την 1η Νοέμβρη '79 στό Πολυτεχνείο μαζί με άλλους δημοκράτες όταν υπεράσπιζαν τό Παν. Άουλο άπό την έπίθεση των ΜΑΤ και της άστυνομίας. Μετά την άσκηση της έφεσης μεταφέρονται αίφνιδιαστικά στίς φυλακές του Βόλου γιά «άποσυμφόρηση» του Κορυδαλού.

■ Τρομοκρατίας συνέχεια. Συζητείται στή Βουλή τό νομοσχέδιο γιά τό ακυλιά και τίς άφίσσες, μιά παραπέρα προσπάθεια γιά τό χτύπημα του δημοκρατικού κινήματος, γιά την κατάργηση του δικαιώματος της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών. Όποιος τολμήσει νά πειράξει άστυνομικό ακυλιά, δικάζεται με βάση τό ίδιόνυμο.

Όλα αυτά άποτελούν τη «ιστορική συνέχεια» μιάς πολύ καλά προμελετημένης έπίθεσης ενάντια στά δημοκρατικά δικαιώματα. Τά γεγονότα μιλούν: «άντιτρομοκρατικός» νόμος, ιδιόνυμο, δολοφονία Τσιρώνη, δίκες Σερψη, Σκανδάλη ... Η άστυνομική αυθαιρεσία οργιάζει. Άστυνομικοί πυροβολούν έν ψυχρώ ενάντια σέ άνύποπτους πολίτες.

Τά γεγονότα αυτά δέν είναι απλά μιά έκφραση της αντιδημοκρατικότητας της δεξιάς. Μιά ματιά στήν οικονομική κρίση, πού βαθαίνει, φτάνει γιά νά βρει κανείς τό νήμα πού τά συνδέει. Η άλματώδης άνοδος του πληθωρισμού, η αυξανόμενη άνεργία έντεινουν την άγανάκτηση του λαού και παραπέρα την άντίστασή του στήν πολιτική της λιτότητας. Η χειραγώγηση των λαϊκών αγώνων, με στόχο την τελική... κατάργησή τους είναι η βασική επιδίωξη του κράτους της δεξιάς. Γι' αυτό τό λόγο δημιουργεί ένα άλόκληρο νομικό πλαίσιο, πού η έφαρμογή του είναι οι περιπτώσεις Κυρίτση, Νανούρη, Τσιρώνη...

Η πολιτική της φασιστικοποίησης δέν είναι κάτι καινούργιο, είναι η ίδια η φύση της δεξιάς. Φυσικά τά «φώτα» της ΕΟΚ έχουν δοθεί. Τά «λευκά κελλά» της Δυτ. Γερμανίας μεταφέρονται και στήν Ελλάδα «προσαρμοσμένα στή σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα».

Τη στιγμή πού οι βασανιστές κι οι δολοφόνοι της έφταστίας άθρώνονται, τη στιγμή πού οι φασίστες δρούν άνενόχλητοι (οι αϊώνιοι «άγγωστοι»), την ίδια στιγμή δημοκράτες με άσύστατες κατηγορίες κλείνονται στίς φυλακές, γιά νά συνεχιστεί εκεί η εξόντωση τους.

Τά «υπέυθυνα» κόμματα της άντιπολίτευ-

σης, πού κόπτονται γιά τά «δημοκρατικά δικαιώματα» μόνο όταν τούς άφαιρείται ό λόγος στή βουλή, φρόντισαν ν' άποσιωπήσουν «άγωνιστικά» τό ζήτημα. Καμιά κινητοποίηση ενάντια στούς φασιστικούς νόμους και διατάγματα, ούτε καν συμπάρασταση (έστω και στά λόγια) στούς πολιτικούς κρατούμενους. Δέν υπήρχε άλλωστε καμιά αύταπάτη γιά τη στάση πού θά κρατούσαν άπέναντι στήν τρομοκρατία και στούς καταδικασμένους δημοκράτες. Η άποψη της «Κ»ΝΕ γιά τό ζήτημα είναι πώς πολιτικοί κρατούμενοι είναι μερικοί «πρεζάκηδες, ναρκομανείς» ή «άλήτες πού σπάνε βιτρίνες».

Η μόνη σωστή στάση είναι η ανάπτυξη ενός πλατιού και άγωνιστικού κινήματος γιά την άπελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων και την κατάργηση των φασιστικών νόμων. Πρέπει νά γίνει συνείδηση στόν καθένα πώς άν πριν λίγο καιρό, όλα αυτά τά γεγονότα φαίνονταν μεμονωμένα, σήμερα δέν είναι πιά έτσι. Αν οι διώξεις στρέφονταν ενάντια σέ άνθρωπος πού πολλοί θεωρούσαν «περιθωριακούς», σήμερα στρέφονται ενάντια στό κάθε δημοκράτη πού θά τολμήσει νά άντισταθεί στήν άντιστατική πολιτική της κυβερνήσης, πού θά τολμήσει νά διεκδικήσει τά δικαιώματά του. Αν σήμερα είναι οι Κυρίτσηδες ή ο Νανούρης, αύριο θά νά ο καθένας άπό μας, άλόκληρος ό λαός. Γι' αυτό είναι χρέος κάθε δημοκράτη νά συμπαρασταθεί ένεργά, νά απαιτήσει την άμεση άπελευθέρωσή τους, νά υπερασπίσει τά στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματά του, νά πολεμήσει την έντεινόμενη φασιστικοποίηση.

